

การเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่าน
วรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย ที่พิมพ์ระหว่างปี 2543-2545

ปริญญานิพนธ์
ของ
จิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่าน
วรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย ที่พิมพ์ระหว่างปี 2543-2545

26 ก.ค. 2548

บทคัดย่อ
ของ
จิตติมา ชนะศักดิ์ศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
พฤษภาคม 2548

จิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ. (2548). การเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย ที่พิมพ์ระหว่างปี 2543-2545.
ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์
พวา พันธุ์เมฆา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรา สุทธิสำแดง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเพื่อศึกษาการเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย ที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมด้าน
ความซื่อสัตย์ ที่พิมพ์ระหว่างปี 2543-2545

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธารามเสนา อ.
โพธาราม จ. ราชบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 35 คน สุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก ห้องเรียนหนึ่ง
เป็นกลุ่มควบคุมและอีกห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ วรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมด้านความ
ซื่อสัตย์ จำนวน 20 ชื่อเรื่อง แบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ และแบบติดตามผลหลังการอ่าน การ
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนและหลังการทดลองใช้ค่าสถิติ
t-test dependent และ t-test independent

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองสูงกว่า
ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้
3. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองสูงกว่า
กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ คือ 1) ผู้บริหารโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้บรรณารักษ์และครูผู้สอนได้เข้ามา
มีบทบาทในการจัดกิจกรรมและจัดหาหนังสือมาไว้ในห้องสมุด เพื่อพัฒนาคุณธรรมให้เกิดขึ้นแก่ตัว
เด็ก โดยจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถจัดซื้อวรรณกรรมสำหรับเด็กตลอดจนหนังสือเด็กรูปแบบ
ต่างๆ ที่มีเนื้อหาเสริมสร้างคุณธรรมด้านต่างๆ มาจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน 2) บรรณารักษ์
ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนโดยเน้นการอ่านหนังสือที่ส่งเสริมคุณธรรมด้านต่างๆ
3) ควรมีการศึกษาการพัฒนาคุณธรรมบางด้านโดยใช้หนังสือการ์ตูนที่คัดสรรแล้วเพราะขณะนี้
นักเรียนนิยมอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นกันมาก 4) ควรมีการศึกษาติดตามผลการวิจัยระยะยาว
เพื่อประเมินความคงทนของคุณธรรมในกลุ่มทดลอง

HONESTY VIRTUE PROMOTION OF MATHAYOMSUKSA 1 STUDENTS BY READING
CHILDREN LITERATURE PRINTED BETWEEN 2000-2002

AN ABSTRACT
BY
JITTIMA THANASAKSIRI

Presented in partial fulfillment of the requirements for
The Master of Art Degree in Library and Information Science
At Srinakharinwirot University
May 2005

Jittima Thanasaksiri. (2005). *Honesty Virtue Promotion Of Mathayomsuksa 1 Students By Reading Children Literature Printed Between 2000-2002*. Master thesis, M.A. (Library and Information Science). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot university. Advisor Committee: Assoc. Prof. Pawa Panmakha, Assist. Prof. Patchara Suttisamdang.

This research aimed to evaluate the honesty virtue promotion of Mathayomsuksa 1 students by reading children literature published during 2000-2002. The samples were 70 Mathayomsuksa students in Pothawattanasenee school, Photaram, Ratchaburi province in 2004 academic year. The samples were divided in two groups each group comprised of 35 students, one was random to be control group, and the other was experimental group.

The instruments used in this experiment were 1) 20 children literature published during the year 2000-2002 which selected from 60 items by the expert in the discipline ; 2) The honesty virtue tests comprised of 20 items which created by the researcher was used to measure the level of honesty virtue before and after reading literature.

The results were as follow :

1. Pretest and posttest honesty virtue scores in control group were not different.
2. Posttest honesty virtue score of experimental group was higher than pretest significantly at .05 level which consisted with the assumption.
3. Posttest honesty virtue score of experimental group was higher than the score of control group significantly at .05 level which consisted with the assumption.

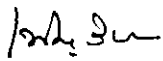
The suggestions were : 1) The school administrator should encourage the teachers to join with librarian to operate special reading activity by using selected books, and the administrator should supply enough budget to acquire the appropriate books. 2) The librarians should operate the reading promotion to contribute the virtue through out the year. 3) There should be the further study on promotion virtue by using Japanese comic books. 4) There should be the longitudinal study to measure the consistency of student's virtue for the experimental group.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่าน
วรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย ที่พิมพ์ระหว่างปี 2543-2545

ของ
จิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

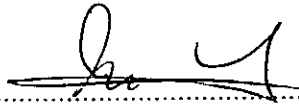

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

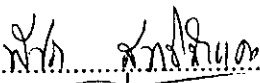
วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์พวา พันธุ์เมฆา)

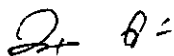
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชรา สุทธิสำแดง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย วรรณญาณไกร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์บุญยืน จันทร์สว่าง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ พว พันธ์เมฆา ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำในการ จัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย ได้รู้จักความอดทนและ เรียนรู้ที่จะรอคอยผลสำเร็จของงานวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจคำว่าความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จย่อม อยู่ที่นั้น และท่านยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทเวลาให้กับศิษย์และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ด เหนื่อย และผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรา สุทธิสำแดง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้ คำแนะนำที่ดี ให้กำลังใจและชี้แนะข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ความรู้แก่ผู้วิจัยใน การศึกษาตามหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ นั้นเป็นการเรียนรู้ที่ไม่สิ้นสุดลงเพียงระยะเวลาที่ถูกกำหนดขึ้น ผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาเล่า เรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินทร ณ ถลาง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา พงศ์พัฒน์โยธิน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลภา ศศิวิมล รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตราภัก รรองศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ หวังพานิช และอาจารย์ไพจิตร โพธิ์นันทกุล ซึ่งให้ความกรุณาตรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแก่ผู้วิจัยจนสามารถนำไปใช้ในการทำวิจัยได้สำเร็จด้วยดี และนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1/1 และ 1/2 โรงเรียนโพธารวมนาเสนี ที่ให้ความร่วมมืออย่างดีเยี่ยมตลอดการทดลอง ของการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.วีระชัย นาควิบูลย์วงศ์ ผู้อำนวยการกองแผน สำนักงาน การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำต่างๆ และโอกาสในช่วงเวลา อันมีค่าของการทำงานให้ผู้วิจัยได้ทำงานวิจัยจนสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่มอบทุนอุดหนุนวิจัยเพื่อทำปริญญานิพนธ์มา ณ โอกาสนี้

ท้ายสุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อชาดา คุณแม่สมประสงค์ พี่มาริสรา พี่ธนะพงษ์ และพี่ดาริกา ฐานะศักดิ์ศิริ ผู้ที่เป็นทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นความรัก ความเอาใจใส่ กังวลใจ ความ ช่วยเหลือที่หยิบยื่นให้ ทุนทรัพย์ และการรอคอยกับความสำเร็จด้วยความห่วงใยตลอดระยะเวลาที่ศึกษา คุณบรรเลง สระมูล คุณสนทยา สาลี คุณรังสิยา เต๋อณรงค์ เพื่อนร่วมรุ่นบรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์ทุกคน ที่คอยให้กำลังใจอย่างดีเยี่ยม คำแนะนำ และการช่วยเหลือต่างๆ อย่างเต็มความ สามารถ คุณสุจิตรา อนันต์ดกุล และคุณอุทุมพร เป็นจันทิก สำหรับกำลังใจตลอดการทำวิจัยจนสำเร็จ ลงได้อย่างดี คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ครูอาจารย์ทุก ท่าน คุณพ่อ คุณแม่ ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	5
	ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	สมมุติฐานในการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	ความหมายของคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์	8
	ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม.....	9
	การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม.....	12
	ความต้องการของเด็กวัยต่างๆ.....	13
	พัฒนาการด้านความคิดของเด็ก.....	14
	ความสนใจในการอ่านของเด็กวัยต่างๆ.....	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	18
	งานวิจัยในประเทศ.....	20
3	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	23
	การกำหนดแหล่งข้อมูลและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	23
	การคัดเลือกและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	23
	การดำเนินการทดลอง.....	27
	ขั้นเตรียมการทดลอง.....	27
	ขั้นตอนในการทดลอง.....	27
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	33
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 36
	ความมุ่งหมายของการวิจัย..... 36
	สมมติฐานของการวิจัย..... 36
	วิธีการดำเนินการวิจัย..... 36
	กลุ่มตัวอย่าง..... 36
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง..... 36
	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย..... 37
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 38
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า..... 38
	อภิปรายผล..... 38
	ข้อเสนอแนะ..... 40
บรรณานุกรม.....	41
ภาคผนวก.....	45
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	84

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนการทดลองของนักเรียน กลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง.....	34
2 เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	34
3 เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนและหลังการทดลอง ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กของนักเรียนกลุ่มทดลอง.....	34
4 เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากร ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รูปแบบการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะออกมาในรูปของวัตถุ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับความเจริญทางด้านศีลธรรม คุณธรรม และจิตใจนับว่ายังช้ากว่ากันมาก เมื่อความเจริญทางด้านวัตถุและจิตใจมีอัตราส่วนไม่สัมพันธ์กันทำให้เกิดปัญหาติดตามมาและจะมีผลต่อความสงบสุขในสังคมได้ในที่สุด บรรดาเด็ก เยาวชน มีพฤติกรรมแตกต่างกันไป ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น ติดยาเสพติด ขาดระเบียบ ขาดความซื่อสัตย์ ไม่เคารพผู้ใหญ่ ครู อาจารย์ พ่อแม่ หลงอบายมุข ยิ่งนับวันจะยังมีความเสื่อมด้านคุณธรรม และสังคมมากขึ้น (กรมการฝึกหัดครู. 2529 : 2) ทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาของเด็กและเยาวชน ได้แก่ การให้การศึกษที่ถูกต้อง เพื่อมุ่งสร้างเสริมคุณภาพของพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิตและทำประโยชน์แก่สังคม ให้การศึกษาโดยการสอนเพื่อให้เกิดคุณธรรมนั้นจะสอนเฉพาะในห้องเรียนย่อมไม่พอ ครูและบรรณารักษ์ต้องพยายามฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักคิดและแสวงหาความรู้ภายนอกห้องเรียน วิธีที่ดีวิธีหนึ่งคือ การอ่าน การอ่านเป็นการแสวงหาความรู้ที่ทำให้คนคิดเป็น มีความรู้กว้างขึ้น ฉะนั้น ครู ผู้ปกครอง บรรณารักษ์ จึงต้องสร้างทัศนคติที่ดีและนิสัยรักการอ่านให้เกิดแก่เด็ก โดยการจัดหาหนังสือที่ตรงกับความต้องการและเหมาะสมให้เด็กและเยาวชน เพื่อพัฒนาในการอ่านของเด็ก (กรรณิกา ศรีเจริญ. 2525 : 3)

เด็กมีโลกที่แตกต่างจากโลกของผู้ใหญ่อย่างสิ้นเชิง โลกของเด็กมักสวยงามและบริสุทธิ์แจ่มใส มีสีสัน ความสนุกสนาน ร่าเริง และไร้เดียงสา โลกของเด็กมีทั้งโลกแห่งความเป็นจริงและโลกแห่งจินตนาการ ควบคู่กัน ความเมตตากรุณาและความดีงามก็แสดงออกอย่างบริสุทธิ์ใจ วัยเด็กเป็นวัยที่เปราะบาง ทางความคิด ความฝัน จึงควรได้รับอาหารทางใจ และอาหารทางสมองให้เหมาะสมและเพียงพออย่างถูกต้องเช่นเดียวกับอาหารทางกาย เพื่อทำให้เด็กได้เติบโตมีความพร้อมเป็นผู้ใหญ่ที่ดี แข็งแรง ด้านร่างกายและจิตใจ อาหารทางใจที่เด็กควรได้รับคือ ความรัก ความเอาใจใส่ การดูแล อาหารทางสมองที่เด็กต้องการคือ สิ่งเสริมสร้างความคิด สติปัญญา จินตนาการ ให้เด็กได้รู้จักกับวรรณกรรมที่ดีที่เหมาะสม ก็เพื่อเด็กจะได้ทำความเข้าใจ อ่าน และศึกษาความเป็นไปด้วยวิธีของเขาเอง ค่อยๆ ให้เด็กได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดอ่านของเขาต่อไป

ปราณี เชียงทอง (2525 : 1) กล่าวไว้ว่า วรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นสิ่งจำเป็นมาก ทั้งนี้เพราะวรรณกรรมสำหรับเด็กมีบทบาทต่อการพัฒนาเด็กให้เจริญงอกงามทั้งด้านจิตใจ สติปัญญา ความรู้และความคิด ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ปลุกฝังคุณธรรม ให้ความบันเทิง ช่วยหล่อหลอม

จิตใจของเด็ก และเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีของชาติระยะวัยเด็กเป็นระยะเริ่มเรียน และวางรากฐานทางจริยธรรม และคุณธรรมต่างๆ จำเป็นต้องให้เด็กได้รับตัวอย่างที่ดี วรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นสื่อในการให้ประสบการณ์ที่ดีแก่เด็ก

บันลือ พฤษภาวัน (2536 : 3) กล่าวว่า วรรณกรรมสำหรับเด็กนั้นเป็นหนังสือที่เขียนเหมาะกับวัยของเด็ก เมื่อเด็กสนใจแล้วมักจะค้นหาอ่านเอง หรือมีเจนนั้ก็อ่านโดยการจูงใจของครู ผู้ปกครอง เพื่อเสริมสร้างทักษะในการอ่าน ได้สาระที่เป็นแนวคิด แนวประพฤติปฏิบัติ จากบุคลิกของตัวละครในเรื่องนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นหนังสือของผู้ใหญ่อย่างไร หากแต่ว่าเด็กชอบอ่านและสนุกน่าติดตามก็ทำให้หนังสือผู้ใหญ่เล่มนั้นเป็นหนังสือของเด็กได้ด้วย

อัญญาณี คล้ายสุบรรณ (2542 : 30) กล่าวว่า วรรณกรรมสำหรับเด็ก หมายถึง ข้อเขียนที่เขียนขึ้นสำหรับเด็ก ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตาม

จากความหมายของวรรณกรรมสำหรับเด็กที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วรรณกรรมสำหรับเด็กคือ หนังสือทุกชนิดที่เขียนขึ้นสำหรับเด็กโดยเฉพาะ และรวมทั้งหนังสือที่เขียนขึ้นสำหรับผู้ใหญ่ หลายๆ เล่มที่เป็นที่นิยมอ่านกันอย่างกว้างขวางในหมู่เด็ก อ่านง่าย เข้าใจง่าย อาจแตกต่างในด้านวิธีเขียน และเนื้อหา วรรณกรรมสำหรับเด็กมีวิธีการเขียนให้อ่านง่าย เหมาะกับวัย ความสนใจ ความต้องการ ประสบการณ์ และความรู้ ความเข้าใจของเด็ก เนื้อหาไม่ซับซ้อนเกินไป มีความสนุก อ่านแล้วไม่เบื่อให้อ่านเร็วเกินไปนัก

วรรณกรรมสำหรับเด็กในปัจจุบันต่างได้สอดแทรกความจริงของสังคมลงในวรรณกรรมให้เห็นใกล้เคียงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด ในเรื่องของคุณธรรมวรรณกรรมสำหรับเด็ก ในเรื่องการปลูกฝังคุณธรรมให้แก่เด็กโดยสอดแทรกไว้ในวรรณกรรมเป็นความเหมาะสมในการป้อนสิ่งที่ดีให้กับเด็ก เด็กอาจจะรับโดยตรง เรียนรู้ได้โดยตรง และบางครั้งได้โดยทางอ้อมโดยผ่านตัวละครของเรื่องหรือเนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่ง อย่างไม่ทันรู้ตัว วรรณกรรมช่วยให้เด็กซึมซับความเข้าใจได้ง่าย ยิ่งเด็กชอบอ่านด้วยแล้วการได้รับคุณธรรมจากวรรณกรรมยิ่งเกิดผลได้ดียิ่งขึ้น แต่จะไม่ง่ายเลยที่เด็กจะนำเอาคุณธรรมเหล่านั้นที่พบในวรรณกรรมไปใช้ได้และแยกแยะในการใช้เพื่อความถูกต้อง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบัน ได้ทรงตระหนักถึงความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรมที่ทุกคนควรศึกษาและน้อมนำมาปฏิบัติอยู่ 4 ประการ ดังนี้

ประการแรก คือ การรักษาความสัจ ความจริงใจต่อตัวเองที่จะประพฤติ ปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม

ประการที่สอง คือ การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัจ ความดีนั้น

ประการที่สาม คือ การอดทน อดกลั้น และอดออมที่จะไม่ประพฤติล่วงความสัจสุจริต ไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใด

ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตนเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

คุณธรรมทั้งสี่ประการนี้ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝังและบำรุงให้เจริญงอกงามขึ้นโดยทั่วกัน จะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุขความร่มเย็นดังประสงค์ (กนก จันทรจักร. 2533 : 51)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2532 : 7) กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการพัฒนาคุณธรรมไว้ว่า การปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรมควรเริ่มตั้งแต่เยาว์วัย การเรียนให้เก่งและรอบรู้อย่างเดียวในปัจจุบันไม่ใช่เรื่องที่สมบูรณ์ การเรียนเก่ง รอบรู้และเป็นผู้ที่มีคุณธรรมความดีด้วยจะเป็นบุคคลที่ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กล่าวถึงคุณธรรมต่างๆ ในวิชาจริยศึกษา ดังนี้

เพื่อให้มีทัศนคติที่ดีต่อสมาชิกทุกชนิด มีระเบียบวินัยในการทำงานทั้งในส่วนตนและหมู่คณะ มานะ พากเพียร อดทน ประหยัดและใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

เพื่อให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัยในตนเอง เคารพต่อกฎหมายและกติกาสังคม รับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมตลอดจนเสริมสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม

เพื่อให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ มีความสามัคคีและเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้จักแก้ปัญหาด้วยสันติวิธีอย่างมีหลักการและเหตุผล

เพื่อให้สุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ และให้รู้จักส่งเสริมการสาธารณสุขของชุมชน

เพื่อปลูกฝังให้มีความภูมิใจในความเป็นคนไทย มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้มีความรู้และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และร่วมกันรักษาความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศชาติ

เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีของมนุษยชาติในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข (ข้าเลื่อง วุฒิจันทร์. 2524 : 29-32).

กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อให้มีแนวการดำเนินการสอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีที่เจริญรุดหน้าและรวดเร็ว ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2533 : 5)

1. จัดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนอย่างหลากหลาย เพื่อสำรวจความถนัดและความสนใจ
2. จัดประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองและเข้าใจตนเอง และสามารถแสวงหาแนวทางในการพัฒนาตนเอง
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทางด้านวิชาการอย่างเต็มความสามารถ และได้มีโอกาสหาความรู้ และทักษะจากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ
4. จัดให้มีการศึกษา ติดตาม และแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
5. ในการจัดการเรียนการสอน ให้ใช้วิธีผสมผสานการให้ความรู้กับการปฏิบัติจริงโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุมีผล และกระบวนการกลุ่ม
6. ในท้องถิ่นบรรยายละเอียดเนื้อหาของรายวิชาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการท้องถิ่น ส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดทำรายวิชาที่สนองความต้องการของท้องถิ่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดในการสร้างสรรค์งาน

7. ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ให้สอดแทรกการเสริมสร้างค่านิยม และการพัฒนาจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ

8. ในการเสริมสร้างค่านิยม ต้องปลูกฝังค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน เช่น ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีวินัย รับผิดชอบ ฯลฯ ควบคู่ไปด้วย

9. ในการจัดการเรียนการสอน ให้คำนึงถึงความต่อเนื่องกับหลักสูตรประถมศึกษาด้วยจะ เห็นได้ว่า คุณธรรมต่างๆ และแนวทางดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรก็มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการ เรียนรู้ที่ดี และในขณะเดียวกันก็ให้เสริมสร้างค่านิยมและการพัฒนาจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ คุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมหนึ่งตามพระบรมราโชวาทในรัชกาลที่ 9 ที่ได้ทรงกล่าวไว้เป็นอันดับ ดัน

ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาที่มุ่งเน้นให้มีการปลูกฝังคุณธรรมในด้านความซื่อสัตย์ อีกทั้งแนว ทางดำเนินการตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุงก็เน้นให้ความสำคัญเป็นหนึ่งใน ค่านิยมพื้นฐานที่ควรส่งเสริมด้วย และพจนม พงษ์ไพบูลย์ (2540 : 71) กล่าวถึงคุณธรรมด้านความ ซื่อสัตย์ว่าเป็นต้นตอและรากเหง้าของปัญหาหลายๆ อย่าง ถ้าคนเราเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ปัญหาหลายอย่างจะไม่เกิด หรือเกิดไม่มาก ถ้าข้าราชการซื่อสัตย์ไม่ทุจริตคอร์รัปชัน ก็จะไม่มีช่อง ทางให้คนอื่นอาศัยประโยชน์ ถ้านักการเมืองซื่อสัตย์เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจก็จะเกิดผลดีกับประเทศชาติและประชาชน ถ้าพ่อค่านักธุรกิจซื่อสัตย์ไม่ติดสินบน ไม่เอารัดเอาเปรียบคนอื่น ก็ไม่ทำให้คนอื่นพะวักพะวนเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต และถ้าประชาชนทุก คนรักความซื่อสัตย์สุจริต ก็จะช่วยเฝ้าระวังไม่ให้เกิดคนกระทำผิดขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องคิด ปลูกฝังค่านิยมเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตกับคนไทยทุกคน คนไทยทั้งชาติไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ ผู้หญิง หรือผู้ชาย คนรวยหรือคนจนเพื่อให้เป็นพื้นฐานความเจริญรุ่งเรืองของชาติ ต้องเริ่มปลูกฝังตั้งแต่ยัง เยาววัย ปลูกฝังทีละน้อยให้สะสมไปเรื่อยๆ เมื่อโตก็ต้องปลูกฝังต่อไปตามวัยและวุฒิภาวะของแต่ละ คนที่แตกต่างกัน

จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์ของเด็กที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อศึกษาว่าเมื่อนำวรรณกรรม สำหรับเด็กที่ส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์มา让孩子อ่านระยะเวลาหนึ่ง และประเมินผลดูว่า เด็กมีการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงขึ้นหรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม สำหรับเด็ก ที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า การอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์จะทำให้เด็กมีการพัฒนาคุณธรรมด้านนี้ เด็กสามารถเรียนรู้คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์และนำประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งเป็นประโยชน์แก่บรรณารักษ์ ครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องได้เป็นแนวทางในการคัดเลือกวรรณกรรมที่เหมาะสมให้กับเด็กได้

ขอบเขตของการวิจัย

แหล่งข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ วรรณกรรมสำหรับเด็กประเภทบันเทิงคดีภาษาไทยสำหรับเด็กอายุ 12-14 ปี ที่ส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี 2543-2545 ประมาณ 20 ชื่อเรื่อง ผู้วิจัยสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับวรรณกรรมสำหรับเด็กชื่อเรื่องต่างๆ จากศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้านหนังสือแพรวพิทยา ร้านหนังสือซีเอ็ดบุ๊คเซ็นเตอร์ ร้านหนังสือ B2s จากสำนักพิมพ์ต่างๆ เช่น สำนักพิมพ์แพรวเยาวชน สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์ สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก สำนักพิมพ์มูลนิธิตเด็ก สำนักพิมพ์ผีเสื้อ มูลนิธิดำรงชัยธรรม ส.ส.ท. เยาวชน และมูลนิธิโกมลคีมทอง และค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ต่างๆ เช่น www.pantip.com www.amarin.com www.mindbookshelf.com www.dokya.com www.praphansam.com www.ar4u.com และ www.puendee.com ผู้วิจัยคัดเลือกวรรณกรรมสำหรับเด็กที่เห็นว่าเน้นคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ประมาณ 60 ชื่อเรื่อง และให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านจากสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารานเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พิจารณาจากบรรณนิทัศน์ที่ผู้วิจัยได้จัดทำในเบื้องต้น จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญว่าวรรณกรรมสำหรับเด็กเล่มใดเหมาะสมในการส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ และลงคะแนนวรรณกรรมสำหรับเด็ก ในใบลงคะแนนที่แนบไปพร้อมกัน คะแนนเต็ม 10 จากนั้นผู้วิจัยจะนำคะแนนที่ได้มาตรวจนับ ลงคะแนนในตารางคะแนน รวมคะแนน และคัดเลือกชื่อเรื่องที่ได้อะแนนมากที่สุดตามลำดับ 20 ชื่อเรื่อง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองตรวจสอบคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธารามเสนา อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 35 คน จากทั้งหมด 12 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับสลาก ให้ห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม อีกห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วรรณกรรมสำหรับเด็กประเภทบันเทิงคดีที่ส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง หนังสือที่เขียนขึ้นสำหรับเด็กอ่านอย่างเหมาะสมกับวัยของเด็กวัย 12 –16 ปี เป็นเรื่องราวที่แต่งขึ้นเพื่อให้ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่านมากกว่าให้ความรู้ มีหลักความดีและความถูกต้องส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ที่บุคคลควรยึดมั่นเป็นหลักประจำใจ เป็นทั้งวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทยและวรรณกรรมแปลจากภาษาอื่นมาเป็นภาษาไทยเป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กที่ตีพิมพ์ระหว่างปี 2543-2545

2. คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมและตรงต่อความเป็นจริง ตรงไปตรงมา มั่นคง ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่โลภในสิ่งของของผู้อื่น มีความละเอียดเกรงกลัวต่อบาป รักษากฎเกณฑ์ ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ไปทำประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ไม่กล่าวคำเท็จ หลอกลวง สอพลอ เตือนสติและแนะนำในสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์ได้ มีความจริงใจต่อตนเองและผู้อื่น ไม่คดโกงต่อหน้าที่การงาน ต่อสังคม และต่อประเทศชาติ ไม่ชักชวนผู้อื่นไปในทางเสื่อมเสีย (กรมสามัญศึกษา. 2525 : 129-131)

3. ระดับการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง การลำดับขั้นคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ที่เมื่อบุคคลได้เรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ จากสังคมด้วยตนเองมีผู้ชี้แนะที่ดี และเจริญวัยขึ้นก็สามารถเรียนรู้ที่จะเข้าใจ แยกแยะถูกผิด และนำคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ไปปรับใช้ให้เหมาะสมและถูกต้อง การจัดระดับการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์และโคลเบอร์ก ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 คือ คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ระดับต่ำ หมายถึง การตัดสินใจกระทำสิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเองโดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้อื่น คือการมุ่งที่จะหลบหลีกมิให้ตนเองได้รับการลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่จะได้รับ การกระทำในสิ่งที่จะทำให้ความพอใจมาให้ตนเองเท่านั้น เริ่มรู้จักแลกเปลี่ยนกันแบบเด็กๆ คือ เขาทำมาฉันต้องทำไป เขาให้ฉันฉันก็ให้เขา เป็นต้น

ระดับที่ 2 คือ คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ระดับปานกลาง หมายถึง การกระทำตามกฎหมายของกลุ่มย่อยๆ ของคน หรือทำตามกฎหมายและศาสนา บุคคลที่มีจริยธรรมในระดับที่ 2 นี้ยังต้องการควบคุมจากภายนอก แต่ก็มีความสามารถในการเอาใจเขามาใส่ใจเรา และสามารถที่จะแสดงบทบาททางสังคมได้ในบุคคลยังไม่เป็นตัวของตัวเองชอบคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อน บุคคลมีความรู้สึกถึงบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นหน่วยหนึ่งของสังคม จึงถือว่าตนมีหน้าที่ทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่สังคมของตนกำหนดหรือคาดหวัง

ระดับที่ 3 คือ คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ระดับสูง หมายถึง การตัดสินใจขัดแย้งต่างๆ ด้วยการนำมาคิดหรือตรองซึ่งใจโดยตนเอง แล้วตัดสินใจตามแต่ว่าจะเห็นความสำคัญของสิ่งใดมากกว่ากัน ความสำคัญของคนหมู่มากๆ ไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้อื่น สามารถควบคุม บังคับใจตัวเองได้ แสดงทั้งการมีความรู้สึกละอายใจจากกฎเกณฑ์ของตน และ

การมีความยืดหยุ่นทางจริยธรรมเพื่อจุดมุ่งหมายในบั้นปลายอันเป็นอุดมคติที่ยิ่งใหญ่ *(สำหรับปัญหา
หลังมี 2536-13-16)*

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนโรงเรียนโพธิ์พัฒนาเสนี จังหวัดราชบุรี ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนที่ 1 เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม
ห้องเรียนที่ 2 เป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง

4.1 นักเรียนกลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนที่ไม่ได้อ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก

4.2 นักเรียนกลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนที่ได้อ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก

สมมุติฐานในการวิจัย

1. คะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่า
ก่อนการทดลอง
2. คะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่า
คะแนนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

1. ความหมายของคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์
2. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม
3. ความต้องการของเด็กวัยต่างๆ
4. ความสนใจในการอ่านของเด็กวัยต่างๆ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์

กิริติ บุญเจือ (2538 : 89) ได้นิยามคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (Sincerity) หมายถึง การพูดและปฏิบัติตามความคิด พูดตรงกับความคิดเรียกว่าพูดตามตรง พูดไม่ตรงกับความคิดเรียกว่าโกหก ทำตรงกับความคิดเรียกว่าสุจริต ทำไม่ตรงกับความคิดเรียกว่าทุจริต คนซื่อตรงอาจจะพูดเท็จก็ได้ ถ้าหากว่าความคิดของเขาไม่ถูกต้อง และคนไม่ซื่อสัตย์อาจจะพูดจริงก็ได้ถ้าหากว่าคำโกหกของเขาบังเอิญตรงกับความจริง จึงเห็นได้ว่าความซื่อสัตย์หรือไม่ไม่อยู่ที่การพูดจริงหรือพูดเท็จ แต่อยู่ที่ว่าตั้งใจจะพูดตรงกับที่ตนเองคิดและเข้าใจหรือไม่ นอกจากนั้นการปฏิบัติตามความคิดอาจจะเกิดผลดีหรือผลเสียก็ได้ ถ้าตั้งใจดีแล้วเกิดผลเสียก็ยังเรียกว่าสุจริตอยู่ และถ้าตั้งใจให้ร้ายแต่บังเอิญเกิดผลดีก็ยังนับว่าเป็นความทุจริตอยู่นั่นเอง การพูดที่ไม่คำนึงถึงความเสียหายเรียกว่าพูดเถรตรง ไม่ใช่คุณธรรมเพราะขาดความรอบคอบ และถ้าพูดตรงโดยตั้งใจทุจริตก็เป็นความทุจริตด้วย

กรมสามัญศึกษา (2525 : 129) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การประพฤติอย่างเหมาะสม และตรงกับความเป็นจริง ประพฤติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น ในเอกสารของกรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา. 2525 : 129-131) ได้วิเคราะห์โครงสร้างของความซื่อสัตย์ออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด พฤติกรรมที่แสดงออก คือ ไม่สับปลับกลับลอก ไม่คล้อยตามพวกที่ลากหรือชักจูงไปในทางที่เสื่อมเสีย มั่นคงต่อการกระทำดีของตน ไม่คดโกง มีความตั้งใจทำจริง ประพฤติตรงตามที่พูดและคิด

2. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก คือ ไม่เอาเวลาทำงานในหน้าที่ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ทำประโยชน์ส่วนตัว

3. ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล คือ มีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น ต่อมิตร ต่อหัวหน้างาน ต่อผู้มีพระคุณ พฤติกรรมที่แสดงออก คือ ประพฤติตรงไปตรงมา ไม่คิดคดต่อผู้อื่น ไม่ชักชวนไปในทางเสื่อมเสีย ไม่สอพลอเพื่อหาประโยชน์ส่วนตน เตือนสติและแนะนำในสิ่งที่ประโยชน์ ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ไม่คิดริษยา หรือกลั่นแกล้ง

4. ความซื่อสัตย์ต่อคณะ สังคม และประเทศชาติ พฤติกรรมที่แสดงออก คือ ร่วมมือร่วมใจกันทำงานด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน หรือเอาดีเข้าตน ไม่ร่วมมือกันทำงานใดๆ ที่ผิดกฎหมายหรือผิดระเบียบข้อบังคับของสังคมและหมู่คณะ

น้าคำ ะวังทอง (2540 : 132) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง การประพฤติตนอย่างเหมาะสมตรงไปตรงมา การปฏิบัติตรงต่อความเป็นจริง ทั้งทางกาย วาจา ใจต่อตนเอง ต่อหน้าที่การงาน ต่อบุคคลอื่น ต่อสังคม และต่อประเทศชาติ ไม่ชักชวนผู้อื่นไปในทางเสื่อมเสีย ประพฤติตรงตามที่พูดและคิด ไม่ใช้อำนาจหน้าที่หาประโยชน์ใส่ตัว เตือนสติและแนะนำในสิ่งที่ประโยชน์ ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ไม่คิดริษยา กลั่นแกล้ง มั่นคงต่อการกระทำดีของตน ไม่ร่วมมือกันทำงานที่ผิดกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับของสังคม และหมู่คณะ

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

ในการศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น นักทฤษฎีจริยธรรมส่วนใหญ่เชื่อว่า จริยธรรมมีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ ตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยผู้ใหญ่ นอกจากนี้ นักทฤษฎีจริยธรรมส่วนใหญ่ยังเชื่อว่า แหล่งที่ก่อให้เกิดการพัฒนาการทางจริยธรรมนั้นอยู่ที่การเรียนรู้ทางสังคม แต่อย่างไรก็ตามแนวคิดการพัฒนาทางจริยธรรมนี้ก็ยังมีแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีพัฒนาการพุทธิปัญญา (Cognitive Development Theory) นักทฤษฎีกลุ่มนี้มีความเชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมมีโครงสร้างของความคิดเป็นพื้นฐาน และประกอบด้วยเหตุผลเชิงจริยธรรม จริยธรรมเกิดจากแรงจูงใจเบื้องต้น คือ การได้รับการยอมรับ การรู้ว่าตนมีความสามารถเคารพตนเอง รู้จักตนเองอย่างแท้จริง พัฒนาการทางจริยธรรมมีความเป็นสากลในทุกวัฒนธรรม บรรทัดฐานเบื้องต้นของจริยธรรมเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างตนกับบุคคลอื่น สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางจริยธรรม (มลิวัลย์ บำรุงการ. 2531 : 20 ; สุขเชษฐ์ คำนุชนารถ. 2533 : 13 ; อ้างอิงจาก Kohlberg. 1976. *Family Patterns of Moral Reading*. p. 48)

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning theory) นักทฤษฎีกลุ่มนี้เชื่อว่า สิ่งแวดล้อมทางสังคมหรือวัฒนธรรมเป็นตัวการในการกำหนดเงื่อนไขทางสังคม (Social contingency) ให้แก่เด็กตั้งแต่เด็ก โดยนำเอาหลักการเสริมแรงหรือหลักการเชื่อมโยงมาอธิบายวิธีการ โดยมีความเชื่อเบื้องต้นดังนี้

2.1 พัฒนาการทางจริยธรรมเกิดจากการเจริญเติบโตของการคล้อยตามกฎเกณฑ์จริยธรรมของสังคม ทั้งทางความประพฤติและอารมณ์มากกว่าเกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสมอง

2.2 แรงจูงใจพื้นฐานที่ทำให้เกิดการพัฒนาการทางจริยธรรมทุกจุดมีรากฐานจากความต้องการทางชีวภาพหรือความต้องการรางวัลจากสังคมและหลีกเลี่ยงการลงโทษ

2.3 พัฒนาการทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรม

2.4 พื้นฐานทางจริยธรรม เกิดขึ้นภายในจิตใจโดยมีสาเหตุจากกฎเกณฑ์วัฒนธรรมภายนอก

2.5 สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจริยธรรมมากเท่าใดขึ้นอยู่กับปริมาณของรางวัล การลงโทษ การห้ามและการเห็นแบบอย่างของพ่อแม่และบุคคลอื่น ซึ่งเป็นตัวแทนของสังคม หลักทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มนักพัฒนานิยม คือ สกินเนอร์ และ นำมาประยุกต์ใช้ในห้องเรียน นอกจากนั้นทฤษฎีกลุ่มนี้ยังรับเอาแนวคิดสำคัญของนักจิตวิทยากลุ่มจิตวิเคราะห์ที่ให้ความสำคัญแก่ตัวแบบ โดยเห็นว่าการเรียนรู้ทางสังคมนี้เป็นการเรียนรู้จากการสังเกต จากการเลียนแบบเป็นส่วนใหญ่ นักจิตวิทยาที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนี้ คือ แบนดูรา (Bandura) และวอลเตอร์ (Walters) เด็กจะเรียนรู้ และมีการพัฒนาทางจริยธรรมขึ้นก็จากการเลียนแบบพ่อแม่และผู้ที่อยู่ใกล้ชิด เด็กจะลอกเลียนแบบเฉพาะบางคนเท่านั้น เช่น คนที่ตนรัก คนที่มีอำนาจเหนือตน สามารถดัดสันหลังโทษหรือให้รางวัลแก่ตนเอง และผู้อื่นได้ฉะนั้น แรงจูงใจของการเลียนแบบก็เน้นที่ความต้องการเป็นที่ยอมรับ เป็นที่รัก และเป็นพวกเดียวกันกับผู้ที่เป็นแบบอย่าง นอกจากนั้นการเลียนแบบคนแปลกหน้าก็อาจเกิดขึ้นได้ ถ้าผู้เลียนแบบมองเห็นผลของการกระทำของตัวแบบนั้นๆ ว่าได้รับประโยชน์และความพอใจอย่างไรบ้าง (อุทัย เกษร. 2528 : 25)

✱ 3. ทฤษฎีการพัฒนาการเชิงจริยธรรมของเพียเจต์ (Piaget) เพียเจต์ เป็นนักทฤษฎีบุคคลแรกที่ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องจริยธรรมของเด็ก เขาอธิบายว่าจริยธรรมมีแฝงอยู่มนกฎเกณฑ์ต่างๆ ทุกชนิด และในการเล่นต่างๆ ของเด็กก็จะต้องมีกฎเกณฑ์ที่เป็นระเบียบซับซ้อนแฝงอยู่ในการเล่นนั้นๆ ดังนั้นในการเล่นของเด็กเขาให้ข้อสังเกตว่าในกฎเกณฑ์การเล่นนั้นมีปรากฏการณ์ที่ควรศึกษาสองอย่างด้วยกัน คือ

3.1 การฝึกหัดตามกฎเกณฑ์ หรือระยะที่เด็กยึดถือกฎเกณฑ์จากภายนอก ซึ่งอยู่ในช่วงอายุก่อน 8 ปี เป็นระยะที่พ่อแม่ ผู้ใหญ่ มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของเด็กอย่างเด่นชัด เด็กจะยึดถือกฎเกณฑ์ตายตัว ผิดเป็นผิด ถ้าทำผิดต้องได้รับโทษโดยไม่คำนึงถึงแรงจูงใจ หรือเหตุแห่งการกระทำนั้น

3.2 ความสำนึกในกฎเกณฑ์ หรือระยะที่เด็กมีกฎเกณฑ์ของตนเอง ในการเล่นเกม ก็คือความคิดที่เด็กในระดับอายุต่างๆ คิดขึ้นมาเล่นกับเกม ระยะนี้เป็นระยะที่จริยธรรมของเด็กพัฒนาขึ้นสู่ระดับที่มีความคิดเป็นของตนเอง เด็กจะมีจริยธรรมในลักษณะที่คำนึงถึงความยุติธรรมและพิจารณาถึงเหตุผลของการกระทำด้วย

เพียเจต์ได้เสนอแนวคิดว่าการที่เด็กเปลี่ยนการรับรู้กฎเกณฑ์ที่ตายตัว จากผู้มีอิทธิพลภายนอกเป็นกฎเกณฑ์ของตัวเองที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้อื่น เนื่องจากการพัฒนาทางสติปัญญาอายุและการมีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

ในการฝึกหัดตามกฎเกณฑ์ มีวิธีการ 4 ขั้นที่เด็กตั้งแต่อายุน้อยจนอายุมากขึ้นนำมาใช้

ขั้นที่ 1 เด็กจะพยายามทำตามอย่างคนอื่น เขาเล่นอะไรก็เล่นตาม เพราะยังไม่รู้จักกฎเกณฑ์การเล่นอะไรเลย

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นที่ใช้ตัวเองเป็นศูนย์กลาง โดยก่อรูปพฤติกรรมขึ้นมาจากตัวของตัวเองรวมกับการทำตามอย่างพฤติกรรมของคนที่เล่นเป็นแล้ว มุ่งเล่นเพื่อต่อสู้เอาชนะเพียงอย่างเดียว

ขั้นที่ 3 ส่วนมากมีในเด็กอายุ 7 ถึง 8 ปี เป็นขั้นที่เกิดความร่วมมือกันระหว่างผู้เล่น เด็กมุ่งความสนใจไปที่การเล่นตามกฎเกณฑ์เพื่อตอบโต้กัน มิใช่มุ่งจะเล่นเพื่อเอาชนะชนะแต่เพียงอย่างเดียว

ขั้นที่ 4 ในขั้นนี้เป็นการเล่นที่มีใช้เพื่อความร่วมมือกันเพียงอย่างเดียว แต่เด็กมีความสนใจทำตามกฎเกณฑ์ด้วยความรู้สึกผิดชอบเฉพาะของตัวเอง

4. ทฤษฎีพัฒนาการเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

โคลเบอร์กได้นำทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเพียเจต์ มาปรับนำมาเป็นพื้นฐานในการจัดระดับจริยธรรมของเด็ก โดยเขาได้แบ่งระดับจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ และในแต่ละระดับมีขั้นย่อยๆ อีก 2 ขั้น รวมเป็นขั้นพัฒนาการ 6 ขั้น ดังนี้ (จงเหรีญ หล้ามี. 2536 : 16 ; อารัมภ์โนต์. 2541 : 48)

4.1 ระดับก่อนเกณฑ์หรือระดับเริ่มมีจริยธรรม เป็นระดับที่มีในเด็กส่วนมากที่อายุต่ำกว่า 9 ขวบ และวัยรุ่นบางคนหรือวัยผู้ใหญ่ส่วนมากที่ประกอบอาชญากรรม ระดับนี้เป็นระดับที่รางวัลและการลงโทษเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญ

ขั้นที่ 1 ใช้หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ เป็นการตัดสินใจกระทำตามการที่ถูกลงโทษและการดูตาของผู้ใหญ่ เช่น การตัดสินใจว่าเด็กคนนี้ไม่ดี เพราะโดนแม่ดูและตีบ่อยๆ ฉะนั้นการกระทำที่ถูกต้องจึงหมายถึง การเชื่อฟังผู้มีอำนาจเหนือกว่า เหตุผลในการกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดขึ้นอยู่กับความไม่ให้อภัยลงโทษเป็นเรื่องสำคัญ

ขั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัล คือความพอใจของตัวเองเป็นหลักเป็น การตัดสินใจกระทำตามใจตัวเอง มักเป็นไปในรูปที่ต้องการรางวัลจากผู้อื่น การที่ทุกคนทำในสิ่งที่เขาต้องการ เป็นสิ่งที่ถูกต้องแม้การกระทำนั้นจะขัดกับผู้อื่นก็ตาม นับเป็นเหตุผลส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องของสังคม ชอบการแลกเปลี่ยนที่เท่าเทียมกัน แสดงออกในลักษณะตาต่อตา หรือหูไปไก่อมา

4.2 ระดับตามกฎหมายเกณฑ์หรือระดับทำตามสังคม และประเพณีนิยม เป็นระดับที่มีในวัยรุ่นและผู้ใหญ่ส่วนมากในทุกๆ สังคม การตำหนิและยกย่องชมเชยจากสังคมเป็นสิ่งที่ควบคุมความประพฤติ

ขั้นที่ 3 ใช้หลักการเฝ้าหาการยอมรับและความพอใจ มีความสำนึกในความเป็นเด็กดี กระทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าดี โดยดูจากตัวอย่างเฉพาะในหมู่คณะของตน ซึ่งอาจไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปก็ได้

ขั้นที่ 4 ใช้หลักการกระทำตามหน้าที่ เป็นการตัดสินใจกระทำตามระเบียบของสังคม และเพื่อกองไว้ซึ่งคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ ผู้มีอำนาจจะมีอิทธิพลต่อจริยธรรม ความรู้สึกนึกคิดเกิดขึ้นถ้าถูกลงโทษหรือไม่ได้รับการยอมรับจากผู้มีอำนาจทางกฎหมาย ความถูกต้องขึ้นอยู่กับสังคมหรือสถาบัน รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นหน่วยหนึ่งของสังคม (จงเหวียน หล้ามี. 2536 : 13-16)

4.3 ระดับเหนือเกณฑ์ หรือระดับทำตามจริยธรรมของตัวเอง เป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องยึดหลักทั่วไปและหลักสากลทางด้านมนุษยชน เป็นค่านิยมหรือกฎเกณฑ์ซึ่งสังคมและปัจเจกชนยอมรับผู้ให้เหตุผลทางจริยธรรมเชื่อว่าสมาชิกที่ดีของสังคม มีภาระที่จะต้องสนับสนุนสิทธิของสมาชิกทั้งมวล และจะต้องประพฤติปฏิบัติให้สอดคล้องกับค่านิยมทางศีลธรรม ขณะเดียวกันสังคมก็มีกฎเกณฑ์และกฎหมายตามความจำเป็นของสังคมซึ่งสมาชิกของสังคมยอมรับ สมาชิกจะต้องเข้าใจและทราบจุดมุ่งหมายด้วย มิใช่เพียงแต่ยอมรับในกฎเกณฑ์ และจะต้องพร้อมที่จะคุ้มครองสิทธิและค่านิยมนั้นๆ นอกจากนี้ แนวปฏิบัติของสังคมก็ควรจะยึดอยู่บนพื้นฐานทางจริยธรรม มิใช่ให้จริยธรรมทางสังคมมาจากแนวปฏิบัติของสังคม

ขั้นที่ 5 ใช้หลักการเคารพตนเอง หรือการกระทำตามสัญญา เป็นการตัดสินใจกระทำตามกฎหมายเกณฑ์และสัญญา เป็นจริยธรรมที่ผูกพันกับกฎหมายและหลักประชาธิปไตย แรงจูงใจที่สำคัญคือ ประโยชน์สุขของสังคม ไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้อื่น ความคิดเกี่ยวกับความถูกต้องของมนุษยชาติเริ่มมีขึ้น

ขั้นที่ 6 ใช้หลักอุดมคติสากล เป็นการตัดสินใจกระทำตามความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของตน เป็นจริยธรรมที่มีหลักมโนธรรมของตนเอง แรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความรู้สึกถูกต้องขึ้นอยู่กับตนเอง ความคิดเกี่ยวกับความถูกต้องนั้นยึดหลักประชาธิปไตย

การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม

การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมเด็กที่สมบูรณ์ควรพัฒนาเด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา และจริยธรรม การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมต้องเริ่มต้นตั้งแต่ปฐมวัย ทั้งที่เป็นการสอนโดยตรงด้วยการใช้กิริยามารยาทที่ดี การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นตัวอย่างของการเรียนรู้ และรวมถึงการจัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมพฤติกรรมของคุณธรรมและจริยธรรม การเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ที่ดีจะสร้างสานให้เด็กมีความเจริญงอกงาม และพัฒนาสู่

คุณธรรมและจริยธรรมที่สังคมต้องการ

การสร้างเด็กและเยาวชนให้เติบโตมีคุณภาพและขยายผลไปเป็นแกนนำในการช่วยเหลือบุคคลอื่นๆ ที่ด้อยโอกาสต่อไป จึงจำเป็นต้องสร้างให้มียุคประกอบที่สำคัญ 7 ประการ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2540 : ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

1. สร้างให้เป็นคนที่มีลักษณะที่ดี สอนให้เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ ความถ่อมใจไม่เย่อหยิ่ง ความอดทน ความเอาจริงเอาจัง ความรับผิดชอบ การรักษาคำพูด ความมีวินัย การเรียนรู้ตลอดชีวิต ความกล้าหาญในทางที่ถูกที่ต้อง รู้จักวางแผน ตั้งเป้าหมายในทุกเรื่อง รู้จักลำดับความสำคัญก่อนและหลัง รู้จักใช้ความพยายาม รู้จักคุณค่าของการใช้เวลา

2. สร้างให้เป็นคนมีคุณธรรมและจริยธรรม ให้หลุดพ้นอยู่เหนือสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความเสื่อมทรามของศีลธรรม ด้วยการเป็นแบบการไม่เอาเปรียบ มีความยุติธรรม มีความรับผิดชอบ ไม่ละโมภ ไม่เห็นแก่เงินทอง ไม่เห็นผิดเป็นชอบ สอนให้มีใจเอื้ออาทรช่วยเหลือผู้อื่น

3. สร้างให้เป็นคนมีความรู้ ความสามารถ ฝึกให้เด็กมีใจรักภูมิปัญญา วิชาความรู้ ไม่เพียงสนใจรักความสนุกและความบันเทิงอย่างเดียว ควรเลือกที่เหมาะสมกับเด็ก ต้องสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่ดีในการเรียนรู้ของเด็กด้วย

4. สร้างให้เป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ สร้างให้เด็กมีวิถีคิดอย่างมีระบบ มีเหตุมีผลเปิดโอกาสให้แสดงออกด้วยการยอมรับความคิดของเขา ไม่สอนให้เรียนรู้ด้วยการท่องจำ ให้กำลังใจในการรู้จักคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เสมอ

5. สร้างให้เป็นคนที่รักประชาธิปไตย ไม่ใช้ระบบเผด็จการในครอบครัว ไม่สอนให้ออกคำสั่ง แต่ให้ใช้เหตุผลประกอบ มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม เปิดโอกาสให้เด็กใช้สิทธิและเสรีภาพตามที่เขาควรได้รับ

6. สร้างให้เด็กมีภาวะความเป็นผู้นำ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ให้เขาเติบโตขึ้นเป็นผู้นำที่ดี ที่จะสะท้อนสิ่งที่ดีและสร้างสรรค์สังคม

การพัฒนาเด็กและเยาวชนจะช่วยส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับความรัก การดูแลเอาใจใส่ และการคุ้มครองจากครอบครัวและสังคม มีความสามารถในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการที่หลากหลายอย่างสม่ำเสมอ เต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับความต้องการตามวัย มีทักษะในการดำรงชีวิต และพึ่งตนเองได้ ตลอดจนรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม ภายใต้ระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และมีส่วนร่วมของทุกส่วนในสังคมอย่างต่อเนื่อง

ความต้องการของเด็กวัยต่าง ๆ

วัยเด็กเป็นวัยที่มีความต้องการหลายอย่างซึ่งต่างกับวัยของผู้ใหญ่ ปราณี เชียงทอง (2525 : 78) กล่าวว่า วัยเด็กมีความต้องการต่างๆ ไป คล้ายคลึงกัน ทั้งในด้านร่างกาย และอารมณ์

ความต้องการทั่วไปของเด็ก กล่าวโดยรวมมีดังนี้ ต้องการความรัก ทั้งเป็นผู้รัก และผู้ถูกรัก ต้องการความมั่นคง และความสุขกายภาพที่ดี ต้องการความสำเร็จ ต้องการความเป็นเจ้าของ ต้องการความเปลี่ยนแปลง และความแปลกใหม่ตามความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติของเด็ก ต้องการความรักสวຍรักงาม ต้องการหนังสือที่ดี เพื่อเป็นอาหารสมอง และอาหารใจ

สุพัตรา ชุมเกตุ (2522 : 9) กล่าวถึง ความต้องการของเด็กในวัยต่างๆ แยกตามระดับดังนี้
วัยตอนต้น เด็กมีความต้องการ ดังนี้ ต้องการความรักความสนใจจากพ่อแม่ แสดงความรักต่อสิ่งต่างๆ อย่างเปิดเผย ต้องการการยอมรับจากสังคม ต้องการให้ผู้ใหญ่เอาใจใส่ตน โดยการซักถาม ต้องการความเห็นชอบและการแนะแนวทางจากผู้ใหญ่ ต้องการเอาอย่างผู้ใหญ่ ต้องการมีเพื่อนและต้องการการยกย่อง

ความต้องการของเด็กวัยตอนกลาง เป็นความต้องการอันจำเป็นของเด็กวัยเข้าเรียน คือ การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ เด็กวัยนี้ถือความคิดของครูเป็นสำคัญ มีความต้องการทางด้านอารมณ์และสังคม ดังนี้ ต้องการความสำเร็จ จะทำให้เด็กพอใจภาคภูมิใจ มีกำลังใจทำสิ่งอื่นต่อไปในอนาคต เด็กทุกคนต้องการความสำเร็จในชีวิต ต้องการความเด่น การทำกิจกรรมใดๆ ก็ตามเด็กต้องการชนะเพื่อน ต้องส่งเสริมความเด่นให้ถูกทาง ต้องการการยอมรับจากคนอื่น ต้องการความนิยมชมชอบจากเพื่อนๆ ต้องการความรักความอบอุ่น เห็นอกเห็นใจจากคนอื่น ต้องการความปลอดภัย ต้องการคำยกย่องชมเชยและให้กำลังใจ อยากรู้อยากเห็นอยากรู้อากถามปัญหาต่างๆ

เด็กวัยรุ่นมีความต้องการเพิ่มขึ้นโดยรวมดังนี้ ต้องการพัฒนาความชำนาญหรือความสนใจในงานของตน ต้องการความช่วยเหลือให้เข้าใจแบบแผนของการเจริญเติบโตตามธรรมชาติ ต้องการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในสิ่งต่างๆ ต้องการการยอมรับในความสามารถและการได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการความรักความอบอุ่น และการยกย่องชมเชยจากผู้ใหญ่ ต้องการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม ซึ่งบางครั้ง ไม่ต้องการพึ่งผู้ใหญ่ กลุ่มหรือคณะมีอิทธิพลยิ่งสำหรับเด็กวัยรุ่นต้องการอิสระภาพเป็นตัวของตัวเอง มักปลีกตัวออกจากพ่อแม่ไม่ต้องการให้ผู้ใหญ่เข้ามายุ่งในเรื่องส่วนตัว

จะเห็นได้ว่าความต้องการของเด็กนั้นมีความแตกต่างกันไปตามวัย ดังนั้นหนังสือสำหรับเด็กที่เหมาะสม กับเด็กก็ต้องมีลักษณะแตกต่างกันไปตามวัยของเด็ก และจะต้องสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงความต้องการด้านต่างๆ ของเด็กด้วย คำว่าหนังสือสำหรับเด็กที่กล่าวถึงจึงมีความหมายรวมถึงหนังสือประเภทที่เหมาะสมกับเด็กเล็ก เด็กโตและเด็กวัยรุ่นด้วย

พัฒนาการด้านความคิดของเด็ก

เด็กในวัยต่างๆ มีกระบวนการคิดซึ่งค่อยๆ พัฒนาขึ้นตามลำดับ ตามช่วงอายุของการเรียนรู้ ซึ่งแนวคิดทางทฤษฎีขั้นพัฒนาการด้านความคิดของเพียเจต์ บันลือ พฤกษะวัน. (2536 : 20-24) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. แรกเกิด – 2 ปี นับแต่วัยทารกได้รับการเรียนรู้จากการอบรมเลี้ยงดู เด็กยังไม่สามารถแยกตัวเองกับสิ่งแวดล้อมได้ ทุกสิ่งทุกอย่างเด็กจะรู้สึกพัวพันกับตัวเอง มักแย่งสิ่งของ เครื่องเล่น ตุ๊กตาของคนอื่นเสมอๆ ภาษาที่ใช้จะผูกพันกับตนเองเสมอ วัยนี้ความฝันกับความจริงของเด็กเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนแยกไม่ออก เด็กได้เรียนรู้จากการสัมผัส รู้จักเรียกชื่อสิ่งของ คน สัตว์ อื่นๆ แต่พอพ้นสายตาไปแล้วเด็กก็จะไม่รู้จัก ดังนั้นเด็กจึงต้องกระทำ ชอบทำซ้ำซากซ้ำแล้วซ้ำอีก เด็กจะแสดงความต้องการเป็นฝ่ายรับอยู่ฝ่ายเดียว เมื่อเด็กเริ่มเคลื่อนไหวได้เด็กจะเดินหา สิ่งแวดล้อม เพื่อขยายประสบการณ์ของตนเองได้ เช่น รถยนต์ที่ไหลานเดินเข้าหาเด็ก เด็กจะไม่รอ เด็กจะพยายามเข้าไล่จับเอง จะเป็นอย่างนี้จนกว่าจะรู้แน่ชัดว่ารอแล้วสิ่งนั้นจะมาได้เอง จึงเกิดความ แน่ใจขึ้น

เด็กได้เรียนรู้โดยการเลียนแบบ ทั้งในด้านการแสดงออก และเลียนภาษาพูดจากผู้ใหญ่ โดยเริ่มเรียนรู้จากรูปร่างและท่าทางทั้งหลาย

2. ระยะ 2-4 ปี เรียกว่า ขั้นของการเข้าใจสัญลักษณ์ ในระยะนี้เด็กเริ่มพัวพันกับเครื่องหมายต่างๆ ในด้านความคิดโดยตรง เด็กจะสามารถใช้และสร้างสมมุติฐานจากประสบการณ์เดิมของตน โดยคิดเองว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีชีวิต เช่น ตุ๊กตามีชีวิตจะต้องเลี้ยงดู ให้อาหาร อาบน้ำ และนำแบบอย่างจากพ่อแม่ที่ปฏิบัติกับตนมาใช้กับตุ๊กตา นับว่าเป็นจุดสำคัญของการเลี้ยงดู

การเรียนรู้ในระยะนี้ ถือว่า ยังเป็นการรับรู้ที่ไม่แท้จริงหรือการเรียนรู้เทียม เพราะจากการสันนิษฐานผิดๆ ถูกๆ เชื่อว่าพ่อแม่เป็นผู้ยิ่งใหญ่ สามารถจะบันดาลทุกสิ่งทุกอย่างให้ตนได้ วัยนี้เมื่อประสงค์สิ่งใดแล้วไม่ได้ จึงมักแสดงอาการรบกวนผู้ใหญ่ในรูปแบบต่างๆ กัน เพราะการเรียนรู้ของเขานั้นยังไม่ถูกต้องแท้จริง

3. ระยะ 4-7 ปี เป็นวัยก่อนปฏิบัติทางความคิด เด็กเริ่มวัยอนุบาล สามารถที่จะรู้จักคนได้มากขึ้น รู้จักทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองมากขึ้นบ้าง ตอนนี้เป็นวัยที่ถือตนเองเป็นศูนย์กลาง ยังไม่สามารถที่จะแสดงส่วนย่อยออกจากส่วนรวมได้ ถ้ามีผู้ถามว่า กุหลาบกับดอกไม้ชอบอย่างไหนมากกว่ากัน เขาจะตอบกุหลาบ ทั้งนี้เพราะเขารู้จักกุหลาบดีกว่า

เด็กจะมีพัฒนาการทางความคิดได้ดีกว่าและมากกว่าเดิม แต่จะเข้าใจในสิ่งต่างๆ ได้นั้น ขึ้นอยู่กับการสัมผัส เช่น เมฆเคลื่อนที่ได้เพราะมันอยากจะเคลื่อน มันมีพลังในตัวมัน

4. ระยะ 7-12 ปี เป็นวัยปฏิบัติการทางความคิดในเชิงรูปธรรม เด็กวัยประถม ศึกษา สามารถที่จะเข้าใจสิ่งต่างๆ และรู้จักใช้ความคิดหาเหตุผลในเชิงรูปธรรมได้ดี และในทำนองเดียวกัน เด็กก็สามารถคิดย้อนรอยได้ เช่น ลูกไก่โตขึ้นเพราะกินข้าว ลูกหมาโตขึ้นเพราะกินนม ตัวเองโตขึ้นเพราะกินนมกินข้าว เปรียบเทียบแล้วถ่าลองถาม ทำไมเธอจึงโตขึ้น เด็กจะตอบ “ก็กินนมกินข้าว”

การทดลองของเพียเจท์ ที่มีชื่อเสียงมากขึ้น เขาใช้ภาชนะกว้างเตี้ยกับสูงแคบ ซึ่งจุน้ำเท่าๆ กัน ใส่ น้ำ ถามเด็กในวัยก่อนปฏิบัติการทางความคิด จะตอบว่า “ภาชนะสูงมีน้ำมากกว่า” แต่ถ้าเด็กมีพัฒนาการขั้นที่ 4 จะบอกได้ว่า “ปริมาณน้ำเท่ากัน” แสดงให้เห็นว่า พัฒนาการทาง

ความคิดหาเหตุผลของเด็กวัยประถมศึกษา นั้นคิดหาเหตุผลจากจริงได้ ในกรณีเดียวกันก็สามารถแยกส่วนย่อยออกจากส่วนรวมได้ เช่น กุหลาบมีน้อยกว่าดอกไม้

5. ระยะ 11-13 ปี เริ่มคิดในเชิงนามธรรม ระยะนี้เด็กเริ่มเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคมได้ดีขึ้น สามารถใช้เหตุผลกับสิ่งต่างๆ ได้ รู้จักตัดสินใจปัญหาและมีพัฒนาการทางความคิดอย่างรวดเร็ว มองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น สนใจในนามธรรมและสามารถเข้าใจนามธรรมได้ดีขึ้น รู้ว่าอะไรควรทำ อะไรเป็นสิ่งที่ห้าม เพียเจท์ กล่าวว่า พัฒนาการทางความคิดของเด็กจะเปลี่ยนแปลงตามวัย วัยนี้เด็กจะเริ่มเปลี่ยนจากผู้รับมาเป็นผู้ให้บ้าง ต้องการให้รู้จักมักคุ้นการสังสรรค์ อยู่ร่วมกับคนในวงกว้างมากขึ้น

ความสนใจในการอ่านของเด็กวัยต่าง ๆ

ความสนใจในการอ่านของเด็กจะแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ อย่าง เช่น อายุ เพศ ระดับชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมอื่นๆ อย่างไรก็ตามเด็กที่อยู่ในช่วงอายุใกล้เคียงกันหรือที่เรียกว่าเด็กวัยเดียวกันจะมีความสนใจในการอ่านคล้ายกัน (สุพัตรา ชุมเกตุ. 2522 : 9-18) ได้สรุปความสนใจในการอ่านของเด็ก ดังนี้

วัยเด็กตอนต้น จะอยู่ในช่วงอายุ 2-6 ปี หรือถ้าคิดจะเทียบเป็นระดับชั้นเรียน ก็จะเป็นระดับเตรียมอนุบาลถึงประถมต้น วัยเด็กตอนต้นช่วงอายุ 2-3 ปี จะสนใจหนังสือที่มีรูปภาพสวยๆ สีสะดุดตา โดยเปิดดูภาพ หรือขอให้ผู้ใหญ่เล่าเรื่องให้ฟัง เด็กจะเปิดหนังสือดูเฉพาะหน้าที่ชอบส่วนหน้าใดที่ไม่ชอบซึ่งอาจจะเป็นเพราะภาพไม่สวย หรือเกรงว่าจะอ่านไม่ได้เด็กจะเปิดข้ามหรือฉีกทิ้ง เด็กจะสนใจเฉพาะรูปภาพ และฟังนิทานที่ผู้ใหญ่เล่า เริ่มฝึกพูดเลียนแบบเรียกชื่อสิ่งของต่างๆ แสดงความต้องการสิ่งนั้นๆ

เด็กช่วงอายุ 3-4 ปี เด็กจะเริ่มอ่านได้บ้างแล้ว บางครั้งเด็กวัยนี้ชอบการ์ตูน แต่จะเปิดดูรูปภาพอย่างเดียวเพราะว่าอ่านคำบรรยายในการ์ตูนยังไม่ออก ชอบให้ผู้ใหญ่อ่านให้ฟัง ชอบเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ในครอบครัว ชอบเรื่องสัตว์ ธรรมชาติต่างๆ เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย นิทานต้องมีภาพประกอบ ชอบโคลงกลอน และสามารถอ่านคำง่ายๆ ที่ประกอบรูปภาพได้บ้าง ฝึกอ่านภาพอ่านภาพเรื่องราวตามพี่โดยการเลียนแบบคำพูด

เด็กช่วงอายุ 5-6 ปี พอจะอ่านได้บ้างแล้ว พยายามจะอ่านภาพการ์ตูน แต่ยังคงอาศัยความช่วยเหลือจากพี่และผู้ใหญ่ช่วยส่งเสริมมักเป็นการทดลองอ่านชั่วระยะเวลาสั้นๆ สนใจการแสดงต่างๆ สนใจที่จะฟังนิยาย ขอร้องให้ผู้ใหญ่นิทานให้ฟัง ชอบเรื่องราวที่มีภาพประกอบ ยังสนใจนิทานอยู่แต่เพิ่มความสนใจจากนิทานมาสู่เรื่องธรรมชาติใกล้ๆ ตัวมากขึ้น สนใจเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เช่น แมว หมา นก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภาพประกอบเรื่องด้วย แต่ความสนใจยังมีระยะสั้น นอกจากนี้ยังสนใจทำกิจกรรมต่างๆ ชอบดนตรีจังหวะเร็วๆ ละครตลกๆ

สรุปได้ว่า วัยเด็กตอนต้นเป็นวัยแห่งเทพนิยายและจินตนาการ ชอบเทพนิยายประเภทสัตว์วิเศษ เช่น ลาพูดได้ กบกลายเป็นเจ้าชาย เป็นต้น

วัยเด็กตอนกลาง จะอยู่ช่วงอายุ 7-11 ปี อาจจะเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาต้นต่อ ประถมศึกษาปลายซึ่งมีความสามารถในการอ่านพอสมควรอ่านได้เป็นเรื่องเป็นราวต่อเนื่องกัน และมีช่วงความสนใจในการอ่านนานขึ้น ความสนใจเรื่องที่อ่านจะเบนจากเรื่องประเภทเทพนิยายมาสู่ เรื่องแบบอื่นๆ ที่เป็นความจริงและเรื่องในชีวิตประจำวัน สนใจทำกิจกรรมที่เป็นเรื่องเป็นราวขึ้น สนใจสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ สีสันสะดุดตา สนใจสัตว์เลี้ยง การเล่นเกมที่ใช้กำลังแขนขา การผจญภัย วิทยาศาสตร์ เรื่องที่เกิดขึ้นจริง และเรื่องราวของเด็กวัยเดียวกัน ซึ่งอยู่ในถิ่นหรือประเทศอื่นๆ วัยเด็กตอนกลางจะเป็นวัยที่อยากอ่านหนังสือ อยากรู้ทุกอย่างเพราะอ่านหนังสือออกแล้ว เริ่มมีความแตกต่างในการอ่านระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิง คือ เด็กชายจะชอบเรื่องสัตว์ ส่วนเด็กหญิงชอบ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตและประสบการณ์ ถ้าแบ่งความสนใจของวัยเด็กตอนกลางออกเป็นช่วงสั้นๆ ก็จะสามารถสรุปได้ว่าเด็กวัย 7 ปี อยากรู้ อยากเห็นและสนใจสิ่งต่างๆ ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร มันทำงานอย่างไร ช่างสังเกต สามารถจดจำคำบอกเล่าหรือเหตุการณ์ที่ผ่านพบมาได้ มีความสนใจอยากทำโน่นทำนี้ และพยายามที่จะทำให้สำเร็จ รู้จักชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นสิ่งนี้

เด็กวัย 8 ปี สนใจซักถามสิ่งต่างๆ ชอบแซกถามยิ่งขึ้นอยากรู้อะไรสิ่งต่างๆ เกิดอย่างไร ทำไมจึงเกิด เราจะประกอบสิ่งต่างๆ ขึ้นได้อย่างไร และจะทำอย่างไรต่อไป ความสนใจแรงกล้า ชอบทำงานที่ตนไม่เคยทำ ช่วงความสนใจจะนานมากขึ้นพอที่จะประดิษฐ์งานละเอียดหรืองานที่ต้องใช้ฝีมือบ้าง และมีความสนใจจะทำงานนั้นๆ จนสำเร็จ มีความพิถีพิถันในการทำงานพอสมควร สามารถเข้าใจคำชี้แจงง่ายๆ และทำได้ตามขั้นเป็นขั้นๆ การอ่านหนังสือเด็กชายชอบเรื่องผจญภัย เรื่องความจริงเกี่ยวกับสัตว์ เด็กหญิงชอบเรื่องชีวิตในบ้าน

เด็กวัย 9 -11 ปี ชอบเรื่องผจญภัย ตื่นเต้น ลึกลับพิศวง ความกล้าหาญ ความมีน้ำใจ นักกีฬา การกีฬา นิทานสัตว์ต่างๆ และการ์ตูน โดยเฉพาะวัย 9 -10 ปี ชอบอ่านการ์ตูนมาก

สรุปได้ว่า วัยเด็กตอนกลางยังคงชอบอ่านหนังสือที่มีภาพประกอบแต่นำหนักของความสนใจจะอยู่ที่เรื่องมากขึ้นและชอบอ่านการ์ตูนมาก

วัยเด็กตอนปลายหรือเด็กวัยรุ่น ช่วงอายุ 12 -16 ปี เด็กวัยนี้บางคนสามารถเขียนเรื่องหรือคำประพันธ์ได้ ชอบหนังสือประเภทวิทยาศาสตร์ การเดินทาง สังคม ธรรมชาติ ชีวประวัติ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยเดียวกับตน สนใจอยากรู้อะไรของคนอื่น เด็กหญิงเริ่มสนใจอ่านหนังสือที่เป็นเรื่องความรักระหว่างเพศ รู้จักวินิจฉัยการอ่าน หาเกร็ดเรื่องราวสนับสนุน เด็กผู้หญิงจะสนใจนิยายแบบผู้ใหญ่อ่านมากขึ้น เด็กชายจะสนใจเครื่องบิน การประดิษฐ์

เด็กช่วงอายุ 14 -16 ปี เด็กเข้าสู่วัยรุ่นเต็มที่ ความสนใจการอ่านจะสนใจไปในแนวใดแนวหนึ่งโดยเฉพาะระยะนี้เด็กอาจจะอ่านเรื่องต่างๆ น้อยลงเพราะสนใจเรื่องดาร์บี้ดาราเรียน เริ่มมีอุดมคติเป็นของตนเอง คิดฝันในเรื่องอาชีพ เด็กชายชอบอ่านชีวประวัติ ประวัติศาสตร์ การเดินทาง เครื่องยนต์กลไกต่างๆ งานอดิเรกและการทดลอง เริ่มอ่านนวนิยายเรื่องรักๆ ใคร่ๆ

สำหรับเด็กหญิง ชอบอ่านหนังสือสำหรับเด็กผู้หญิงชอบเรื่องรักใคร่สะเทือนอารมณ์ มักคิดถึงเรื่องที่แต่งเกินความจริง

เด็กช่วงอายุ 17 -18 ปี เป็นวัยรุ่นตอนปลาย มีความสนใจในการอ่านเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ สนใจเรื่องชีวิต เรื่องโลก เรื่องสังคมและปัญหาส่วนตัวต่างๆ

สรุปได้ว่า เด็กวัยรุ่นตอนปลายหรือเด็กวัยรุ่น ชอบอ่านเรื่องที่ตนสนใจมากขึ้น เรื่องนวนิยายเรื่องรักๆ ใคร่ๆ เริ่มสนใจเรื่องเดียวกับผู้ใหญ่มากขึ้นแล้ว และการอ่านย่อมจะช่วยเสริมการพูดได้ดี เด็กผู้อ่านย่อมต้องการขยายประสบการณ์ต่างๆ ให้กว้างขวาง ได้มีโอกาสทดลอง เสริมทักษะในการอ่าน และถ้าได้รับความเพลิดเพลิน ความสนใจในการอ่านโดยลำดับยิ่งสนใจมากขึ้น การอ่านย่อมช่วยให้ได้พบสิ่งใหม่ๆ แปลกๆ ช่วยฝึกคิดวิเคราะห์เรื่องราว เหตุผล การเอาแบบอย่างตัวละคร สอนให้รู้จักแนวความคิด เล่ห์เหลี่ยมของมนุษย์ เพราะอย่างไรก็จะสอดคล้องกับเรื่องจริงถึงแม้ไม่ตรงกับตน ไม่เกิดกับตนก็เกิดกับผู้อื่น เป็นอุทาหรณ์ให้แนวคิดในการดำรงตนของเด็กได้ดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แบล็ก (Black. 1997 : CD-ROM) ได้ศึกษาเรื่องการใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อส่งเสริมการลอคอดคิดที่มีต่อการเรียน โดยให้ครูผู้สอนนำมาใช้และให้เด็กเป็นผู้ตอบสนอง การวิจัยได้มีการสำรวจการจัดการที่เกิดขึ้นระหว่างครู เด็กนักเรียน และวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อใช้ลอคอดคิดที่มีต่อการเรียน งานวิจัยตั้งอยู่บนรากฐานความคิดของโรเซนแบลท (Rosenblatt) ในการจัดการกับการรู้หนังสือ และความคิดเกี่ยวกับการต่อต้านอคติที่มีต่อการเรียนของเดอมาน-สปาคส์ และ เดอะ เอ.บี.ซี ทาส ฟอซ (Derman-Sparks & The A.B.C. Task Force) ซึ่งอาจจะช่วยให้บุคคลเผชิญหน้ากับความจริงได้อย่างมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์และความคิดสร้างสรรค์ และรู้วิธีที่จะมีส่วนร่วมในการปฏิรูปโลกของพวกเขา ในการศึกษาเพื่อนำวรรณกรรมสำหรับเด็กมาเป็นเครื่องมือส่งเสริมการลอคอดคิดที่มีต่อการเรียนนั้น ใช้วิธีการสังเกตครูประถมศึกษา 5 คน และนักเรียนเกรด 4-6 เป็นเวลาหลายเดือน และใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วรรณกรรมในห้องเรียน วิธีการที่ใช้ในการวิจัยนี้ กล่าวถึงการจัดการเกี่ยวกับเรื่องเชื้อชาติไว้ด้วยเป็นการศึกษาเชิงจัดที่ครูใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กในห้องเรียน ศึกษาการที่ครูจะจงใจใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กเล่มใดเล่มหนึ่ง และการที่นักเรียนตอบสนองต่อใช้การของครู และต่อหนังสือเด็กเล่มนั้นในเรื่องเชื้อชาติ มีการศึกษาเรื่องวัฒนธรรมสังคมในการใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กทั้งของครูและนักเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นผลกระทบที่เกิดขึ้นในห้องเรียนอันเนื่องมาจากการที่ครูเลือกใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กเล่มใดเล่มหนึ่ง ซึ่งเกิดจากหลักเกณฑ์ในการเลือกหนังสือ และยุทธศาสตร์การสอนของครู อาจนำผลการวิจัยไปใช้ในขอบข่ายต่างๆ ดังนี้ : เพิ่มความเข้าใจการตอบสนองจากผู้อ่าน ; บูรณาการการลอคอดคิดต่อการเรียนกับหลักสูตร ; และสร้างทักษะใหม่ๆ ให้แก่ครูเพื่อจัดทำโครงการต่างๆ การนำการวิจัยไปปฏิบัติช่วยให้เราพัฒนามุมมองทางทฤษฎีได้ลึกซึ้ง สามารถสร้างคำถามใหม่ขึ้นเพื่อการวิจัย และครูสามารถเตรียมโครงการที่ดีเพื่อตอบสนองธรรมชาติของคนในสังคมที่มีความแตกต่างกันด้วย

ราชา (Raza. 1998 : CD-ROM) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์แบบเปิดเผย คำตอบที่ชัดเจนของเด็กที่ใกล้ชิดเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยและประเมินเพื่อนำมาใช้จริง งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาเด็ก ๆ ที่ใกล้ชิดเสียชีวิตการเรียกร้องให้มีความสัมพันธ์แบบเปิดเผยกับแพทย์ของพวกเขา ผู้วิจัยอธิบายว่า ความสัมพันธ์เปิดเผย คือ มีความซื่อสัตย์ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไข้และแพทย์ ความสัมพันธ์ชนิดนี้ไม่อาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากการแบ่งปัน ความเป็นอิสระ ความเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ ความกล้าหาญ ความสุขุม จิตใจและความยุติธรรม ผู้วิจัยโต้แย้งว่าความสัมพันธ์ชนิดนี้เป็นเรื่องของอุดมคติ ตามทฤษฎีของกลุ่มร่วมสมัยต่างๆ ที่จะช่วยพัฒนาให้เด็กที่มีระดับสติปัญญาดี มีความสัมพันธ์ที่ดีตามไปด้วย ผลสรุปกล่าวได้ว่า วรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์สำหรับช่วยให้เด็ก ๆ มีการติดต่อสื่อสารและผสานความเข้าใจในสิ่งตีพิมพ์ที่เข้าใจยากๆ ให้เข้าใจง่ายขึ้นด้วย

เอสตริด (Estridge. 2000 : CD-ROM) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน โดยทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็กที่วิทยาลัยอีสเทิร์น จากการอ่านวรรณกรรมแสดงให้เห็นว่า ผู้ใหญ่ส่วนมากในอเมริกา ไม่อ่านหนังสือ พวกเขามีความสามารถในการอ่านแต่พวกเขาเลือกที่จะไม่อ่าน การไม่อ่านส่งผลกระทบต่อนักศึกษาวิชาเอกการปฐมศึกษาซึ่งเห็นได้ชัดจากการทดสอบก่อนการทดลอง เครื่องมือที่ใช้วัดทัศนคติคือ Heathington Intermediate Scale และวัดพฤติกรรมการอ่านโดยใช้วิธีการสำรวจพฤติกรรม การอ่าน (Reading behavior survey) ผลของการทดสอบก่อนการทดลองเกี่ยวกับทัศนคติ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกเฉยๆ หรือมีความรู้สึกหลายอย่างปนกันไปเกี่ยวกับการอ่าน พฤติกรรมการอ่านที่ประเมินได้จากการทดสอบก่อนการทดลองอยู่ในระดับอ่อน จากการสรุปผลในวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก พบว่าในเรื่องทัศนคติ นักศึกษาส่วนใหญ่ยังคงรู้สึกเฉยๆ หรือมีความรู้สึกหลายอย่างปนกันไป แต่มีทัศนคติในด้านบวกเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และทัศนคติในด้านลบลดลง พฤติกรรมการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในการทดสอบหลังการทดลอง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กในต่างประเทศพบว่าเมื่อนำวรรณกรรมสำหรับเด็กมาเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนเพื่อลดอคติที่มีต่อการเรียน ทั้งนำวรรณกรรมสำหรับเด็กมาสัมผัสกับเด็กที่ป่วยใกล้เสียชีวิต รวมทั้งเพื่อการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน ทั้งก่อนและหลังการอ่านวรรณกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าวรรณกรรมสำหรับเด็กจะช่วยลดอคติต่อการเรียนของนักเรียน และเพื่อให้เด็กที่เจ็บป่วยจนใกล้เสียชีวิตมีความสัมพันธ์ที่ดี และมีสติปัญญาที่ดีขึ้นในการติดต่อสื่อสารและเข้าใจในการอ่านสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ตลอดจนเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมของนักศึกษาในวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อช่วยลดทัศนคติที่ไม่ดี และเพิ่มพฤติกรรมการอ่านให้สูงมากขึ้น สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้น มีทั้งแบบทดสอบ การสัมภาษณ์ และการสังเกต ดังนั้นจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก ในต่างประเทศนั้นมีการศึกษาวิจัยแยกเฉพาะช่วงอายุ ชั้นเรียน และ

ประเภทของเด็กที่จะนำมาศึกษาจึงทำให้ผลการวิจัยมีความเฉพาะด้านมากยิ่งขึ้น และพบว่า
วรรณกรรมสำหรับเด็กสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยในประเทศ

กุลวนิดา ตุงคะเศรษฐี (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้หนังสือกับเด็กพิการทางร่างกายและสุขภาพ โดยตั้งความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาว่าการบำบัดด้วยหนังสือสามารถส่งเสริมสุขภาพจิตและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กพิการได้เพียงใด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ เด็กพิการซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษา และชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนศรีสังวาลย์ ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ หนังสือช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กพิการ จำนวน 50 เล่ม แบบทดสอบวัดสุขภาพจิตและแบบทดสอบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการบำบัดด้วยหนังสือ ใช้ t-test

ผลการทดลองปรากฏว่า

1. เด็กพิการที่ได้รับการบำบัดด้วยหนังสือโดยรวมมีสุขภาพจิตและความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การบำบัดด้วยหนังสือกับเด็กพิการในระดับชั้นประถมศึกษา ได้ผลทางด้านสุขภาพจิต ไม่แตกต่างจากการบำบัดด้วยหนังสือกับเด็กพิการในระดับชั้นมัธยมศึกษา
3. การบำบัดด้วยหนังสือกับเด็กพิการในระดับชั้นประถมศึกษา ได้ผลทางด้านความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างจากการบำบัดด้วยหนังสือกับเด็กพิการในระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

ชไมพร เจริญสิน (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบำบัดด้วยหนังสือกับเยาวชนที่มีประวัติเสพยาเสพติดให้โทษในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาว่าการบำบัดด้วยหนังสือสามารถลดความวิตกกังวลและส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเยาวชนที่มีประวัติเสพยาเสพติดให้โทษได้เพียงใด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ เยาวชนหญิงและชาย ที่มีประวัติเสพยาเสพติดให้โทษ ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง โดยแบ่งเป็นเยาวชนหญิง 15 คน และเยาวชนชาย 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่หนังสือที่ช่วยลดความวิตกกังวล และส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 30 เล่ม ซึ่งคัดเลือกโดยผู้วิจัย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวรรณกรรมวัยรุ่น และนักจิตวิทยา ในการทดลองได้จัดให้กลุ่มตัวอย่างได้พบปะกันเพื่ออภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือที่ได้อ่านมา สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 2 เดือน ก่อนและหลังการบำบัดจะให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบวัดความวิตกกังวล และแบบทดสอบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการบำบัดด้วยหนังสือ วิเคราะห์โดยใช้ t-test

ผลการทดลองปรากฏว่า

1. หลังการทดลองเยาวชนที่ได้รับการบำบัดด้วยหนังสือ ความวิตกกังวลไม่ได้ลดลง
2. หลังการทดลองเยาวชนที่ได้รับการบำบัดด้วยหนังสือ มีระดับความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. หลังการทดลองการบำบัดด้วยหนังสือ พบว่าเยาวชนหญิงและชายมีความวิตกกังวลและระดับความเชื่อมั่นในตนเองไม่แตกต่างกัน

รัตนา บำรุงญาติ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้หุ่นมือ การเล่านิทาน และการใช้แถบเสียงนิทาน การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการพัฒนาจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อของนักเรียนโดยการใช้หุ่นมือ การเล่านิทาน และการใช้แถบเสียงนิทาน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดไทร เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2531 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีพัฒนาการทางจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อตั้งแต่ 16-26 คะแนน จำนวน 80 คน ซึ่งแบ่งโดยวิธีแบ่งกลุ่มแบบเทียบเท่าออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน แล้วนำกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มาทำการสุ่มอย่างง่ายออกเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มทำการทดลอง 8 ครั้ง ภายในเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 เรื่อง เรื่องละ 20 นาที รวมทำการทดลองทั้งหมด 24 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วยบทละครหุ่นและหุ่นมือ หนังสือนิทาน แถบเสียงนิทานจำนวน 8 เรื่อง และแบบทดสอบวัดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อจำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาค่าอำนาจจำแนกและหาค่าความเชื่อมั่นแล้ว สถิติที่ใช้การทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยใช้สถิติ t-test และ F-test

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. หลังการทดลองนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ที่ได้รับกิจกรรมการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือ การเล่านิทานประกอบหนังสือ และการเล่านิทานโดยใช้แถบเสียงนิทานมีพัฒนาการทางจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อหลังการทดลองของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยที่นักเรียนกลุ่มการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือมีพัฒนาการสูงกว่าการเล่านิทานประกอบหนังสือและการเล่านิทานโดยใช้แถบเสียงนิทาน
3. หลังการทดลองนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มที่ได้รับกิจกรรมโดยการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือ การเล่านิทานประกอบหนังสือ และการใช้แถบเสียงนิทานมีพัฒนาการทางจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธีระ ชัยยุทธยรรยง (2539 : ออนไลน์) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพ กับกิจกรรมการพิจารณาสร้างเสริมค่านิยมที่มีต่อระดับพัฒนาค่านิยมและเจตคติเชิงจริยธรรมด้าน ความซื่อสัตย์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบระดับการพัฒนาค่านิยมด้านความ ซื่อสัตย์และเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการ จัดกิจกรรมพิจารณาสร้างเสริมค่านิยมกับการจัดกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนบ้านชลอด ตำบล สัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวน 20 คน ที่มีระดับการพัฒนาค่านิยมด้านความซื่อสัตย์เจตคติเชิง จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายจากประชากรและ สุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และเป็นกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลอง ที่ 1 ได้รับการจัดกิจกรรมพิจารณาสร้างเสริมค่านิยม และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการจัด กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบวัดระดับการพัฒนาค่านิยมด้านความ ซื่อสัตย์และแบบสอบถามวัดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์แบบแปรปรวนร่วม

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการพิจารณาสร้างเสริมค่านิยมมี ระดับพัฒนาค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพ
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการพิจารณาสร้างเสริมค่านิยมกับนักเรียนที่ได้รับการ จัดกิจกรรมสร้างเสริมคุณภาพมีเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย งานวิจัยในประเทศที่ เกี่ยวข้องนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิทยานิพนธ์ ปริญญาโทเกี่ยวกับการใช้หนังสือกับเด็กพิการ การ บำบัดด้วยหนังสือกับเยาวชนที่มีประวัติเสพยาเสพติด ผลของการพัฒนาจริยธรรมด้านความ เอื้อเฟื้อของเด็กนักเรียน ตลอดจนศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพกับกิจกรรมการ พิจารณาสร้างเสริมค่านิยมที่มีต่อระดับพัฒนาค่านิยมและเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องประเภทของเด็กที่นำมาใช้ในการทดลอง ช่วงอายุ ชั้นเรียน และวิธีการทดลอง ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งแบบทดสอบ และแบบสอบถาม จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการ เสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม สำหรับเด็กในประเทศไทยโดยตรงยังไม่มีผู้วิจัยคนใดทำการวิจัยมาก่อน หรือมีการศึกษาวิจัยบ้าง แต่ก็ไม่ใช้คุณธรรมด้านเดียวกัน วรรณกรรมสำหรับเด็กที่นำมาใช้ทดลองวิจัยก็ไม่ใช้วรรณกรรมเล่ม เดียวกัน กลุ่มช่วงอายุและระดับชั้นเรียนก็แตกต่างกันด้วย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดแหล่งข้อมูลและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การคัดเลือกและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดแหล่งข้อมูลและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งข้อมูล ได้แก่ วรรณกรรมสำหรับเด็กประเภทบันเทิงคดีภาษาไทยสำหรับเด็กอายุ 12-16 ปี ที่ส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี 2543-2545

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธารามพัฒนาเสนา อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน จากทั้งหมด 12 ห้องเรียน โดยสุ่มห้องเรียนมาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลาก ห้องเรียนแรกให้เป็นกลุ่มควบคุม ห้องเรียนที่สองให้เป็นกลุ่มทดลอง ในห้องเรียนทั้ง 2 ห้องเรียน ผู้วิจัยได้สอบถามความสมัครใจของเด็กนักเรียนที่จะเข้าร่วมการวิจัยได้จำนวนเด็กนักเรียน ห้องเรียนละ 35 คน

การคัดเลือกและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

*เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชิ้น คือ วรรณกรรมสำหรับเด็กที่ส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ แบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ และแบบติดตามผลหลังการอ่าน

*การคัดเลือกวรรณกรรมสำหรับเด็กที่ส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ มีขั้นตอนการคัดเลือก ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับวรรณกรรมสำหรับเด็ก ที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์จากที่ต่างๆ ดังนี้

1.1 ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 ร้านหนังสือแพร่พิทยา สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า ร้านหนังสือซีเอ็ดบุ๊คเซ็นเตอร์ สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า, สาขาโรบินสัน จ.ราชบุรี และสาขาโลดส์ จ.ราชบุรี ร้านหนังสือ B2S สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า และสาขาโรบินสัน จ.ราชบุรี

1.3 สำนักพิมพ์ที่จัดพิมพ์วรรณกรรมสำหรับเด็ก เช่น สำนักพิมพ์แพรวเยาวชน สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์ สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก มูลนิธิดำรงชัยธรรม สำนักพิมพ์ผีเสื้อ ส.ส.ท. เยาวชน และมูลนิธิโกมลคีมทอง

1.4 อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ต่างๆ เช่น www.pantip.com www.amarin.co.th www.mindbookshelf.com www.dokya.com www.praphansarn.com www.ar4u.com และ www.puendee.com เพื่อค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวรรณกรรมสำหรับเด็กจากที่ได้สำรวจมาแล้วดังกล่าวข้างต้น

2. ผู้วิจัยจัดรายชื่อและรวบรวมรายการทางบรรณานุกรมวรรณกรรมสำหรับเด็กจากศูนย์หนังสือ จากร้านหนังสือ จากสำนักพิมพ์ และจากอินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ต่างๆ ได้ทั้งหมด 90 รายชื่อคัดเลือกอีกครั้งหนึ่งโดยดูจากเนื้อหาของเรื่องที่สนุก ชวนติดตาม ภาพประกอบสวยงามได้ 80 รายชื่อ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกด้วยการอ่านจากตัวเล่ม ซึ่งได้ชื่อจากร้านหนังสือแพรวพิทยา สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า ร้านหนังสือซีเอ็ดบุ๊ค เซ็นเตอร์ สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า และสาขาโรบินสัน จ.ราชบุรี, สาขาโลตัส จ.ราชบุรี ร้านหนังสือ B2S สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า และสาขาโรบินสัน จ.ราชบุรี จำนวน และสั่งซื้อจากสำนักพิมพ์แพรวเยาวชน ซึ่งขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกวรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ไว้เบื้องต้นตามนิยามศัพท์เฉพาะเนื้อหาของเรื่องชวนติดตาม ดำเนินเรื่องสนุก และมีภาพประกอบสวยงาม จำนวนหน้าไม่หนามากนักได้ 60 ชื่อเรื่อง

4. จากนั้นผู้วิจัยรวบรวมรายชื่อวรรณกรรมสำหรับเด็ก ที่ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นจำนวน 60 ชื่อเรื่อง จัดทำบรรณนิทัศน์ทั้ง 60 ชื่อเรื่อง เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้คัดเลือกพร้อมทั้งแนบใบลงคะแนนไปพร้อมกัน

5. ผู้วิจัยจัดทำใบลงคะแนน โดยปรากฏบรรณนิทัศน์ของวรรณกรรมสำหรับเด็ก โดยมีช่องให้ลงคะแนนทั้ง 60 ชื่อเรื่อง โดยแต่ละชื่อเรื่องมีคะแนนเต็ม 10 และจัดทำใบลงคะแนนเป็น 3 ชุด ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย ผศ.รพินทร ณ ถลาง อาจารย์จากสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผศ.ชลลดา พงศ์พัฒนโยธิน อาจารย์จากโปรแกรมสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็กมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และผศ.วัลภา ศศิวิมล อาจารย์จากโปรแกรมสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงครามดำเนินการคัดเลือกวรรณกรรมสำหรับเด็ก ที่เห็นว่าเนื้อหาเหมาะสมในการส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์

6. เมื่อผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกและลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยรับบรรณนิทัศน์วรรณกรรมสำหรับเด็ก และใบลงคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญกลับมา จากนั้นนำใบลงคะแนนมารวบรวมคะแนน และกรอกคะแนนในตารางคะแนน รวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อดูว่าวรรณกรรมสำหรับเด็กชื่อเรื่องใดได้รับคะแนนสูงที่สุด ลงไปหาดำสุด และคัดเลือกลำดับที่ 1-20 เพื่อนำมาเป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งมีรายชื่อ ดังนี้ โลกใบนี้โคจรรอบกระเพาะ

กับหม้อเหล็ก (และต้นไม้ด้วย) ครอบครัวได้สะพาน แล้วเรา...ก็เป็นเพื่อนกัน แม่จำ...หนูรัก พ่อ ชั่วฉันทันตร์ เกิดเป็นน้องคนเล็ก นิทานช้างตะกัว พยานปากเอก โรนญา ครอบครัว สัตว์เลี้ยงอลวน มงกุฎกระดาศ ดาวเหิน เบ็บ หมูเลี้ยงแกะ มรดก ศาสตราจารย์ หนู (หนอน) หนังสือ เรื่องของมาเหมียว มังกร คุณป้าหยอม เจ้าเกอโด เด็กบ้านดอย มัคกำมกแก่น

7. เมื่อผู้วิจัยได้วรรณกรรมสำหรับเด็กครบทั้ง 20 ชื่อเรื่องแล้วจัดซื้อวรรณกรรมสำหรับเด็กทั้ง 20 ชื่อเรื่อง ซึ่งบางชื่อเรื่องทางสำนักพิมพ์ไม่ได้จัดพิมพ์แล้ว ทำให้จัดซื้อได้ไม่เท่ากันทุกชื่อเรื่อง จึงซื้อได้ชื่อเรื่องละ 5 – 10 ฉบับ เพื่อให้เพียงพอกับจำนวนเด็กนักเรียนในการทดลอง

*แบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ มีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษา नियามคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (กรมสามัญศึกษา. 2529 : 129-131) ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม (มลิวัลย์ บำรุงการ. 2531 : 20 ; สุขเชษฐ์ คำนุชนารถ. 2533 : 13 ; อ้างอิงจาก Kohlberg. 1976. *Family Patterns of Moral Reading*. p.48) และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรม

2. ศึกษาตัวอย่างแบบทดสอบจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรม 4 ประการตามพระบรมราโชวาทของรัชกาลที่ 9 ของมลิวัลย์ บำรุงการ (2531 : ภาคผนวก) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรม 4 ประการ ตามพระบรมราโชวาทรัชกาลที่ 9 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. และ อุทัย เกษร (2528 : ภาคผนวก) ที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณธรรม 4 ประการ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8 เพื่อศึกษาแนวการสร้างสถานการณ์ในข้อคำถาม และจำนวนข้อคำถาม ความเหมาะสมของเนื้อหาในข้อคำถาม

3. นำข้อมูลที่ได้มาศึกษาสร้างเป็นข้อคำถามให้มีเนื้อหาวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 ข้อ โดยแต่ละข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ที่แสดงลักษณะคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ด้านต่าง ๆ โดยจำนวนข้อที่บอกประเด็นย่อยของคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ด้านต่าง ๆ มีดังนี้ การประพฤติปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม การถือตรงความจริง จำนวน 10 ข้อ ไม่ผิดวันประกันพรุ่ง จำนวน 7 ข้อ ไม่โลภในสิ่งของผู้อื่น จำนวน 6 ข้อ ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ไปทำประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง จำนวน 5 ข้อ ไม่มีพฤติกรรมหลอกลวงทั้งทางกาย วาจา และใจ จำนวน 12 ข้อ เตือนสติและแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ จำนวน 8 ข้อ มีความจริงใจต่อหน้าที่การงาน จำนวน 12 ข้อ

4. นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วจำนวน 60 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านซึ่งประกอบด้วย รศ. ลัดดาวัลย์ หวังพานิช อาจารย์ในสาขาพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รศ. ดร. ดวงเดือน ศาสตราจารย์จากสาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และอาจารย์ไพจิตร โพธิ์นันทกุล อาจารย์สอนวิชาพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธารามอินทราธิปไตย จังหวัดราชบุรี ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity)

ซึ่งจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนของเนื้อหา วิธีการตรวจสอบแบบทดสอบ ให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านแบบทดสอบแต่ละข้อเพื่อดูว่าเนื้อหาของแต่ละข้อบ่งบอกถึงคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ถ้าเห็นสมควรว่าข้อทดสอบนั้นสามารถนำไปใช้เป็นข้อทดสอบได้ หรือถ้าข้อทดสอบใดไม่ใช่ ควรปรับแก้อย่างไร เขียนข้อเสนอแนะ การปรับแก้ไข ให้ลงความเห็นในใบลงความเห็นที่แนบไปพร้อมกับแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์

5. ผู้วิจัยจัดทำใบลงความเห็นแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยจัดทำเป็นตาราง มีข้อสอบ 60 ข้อ ประเด็นย่อยคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ 7 ประเด็น มีช่องให้กาเครื่องหมายถูกต้องตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในช่อง ใช่ หรือ ไม่ใช่ และช่องข้อเสนอแนะตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ผู้วิจัยได้ปรับแก้ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

6. ผู้วิจัยนำใบลงความเห็นและแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคัดเลือกข้อทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นหากลงความเห็นว่าเป็นใช่ 2 ใน 3 ของความเห็น ถือว่าข้อทดสอบนั้นมีคุณภาพนำไปใช้ได้ ถ้าข้อใดให้ปรับแก้ หรือ ลงความเห็นว่าเป็นไม่ใช่ ก็ให้ปรับแก้และทำตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้เป็นข้อทดสอบต่อไป

7. นำแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งหมดจำนวน 33 ข้อ คัดเลือกข้อที่เหมาะสมที่สุดได้ 30 ข้อ โดยดูจากข้อคำถามที่โจทย์ไม่ยาวเกินไป ตัวเลือกตอบไม่กลมกลืนและไม่ลวงผู้ตอบ และดูจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านว่าให้ปรับแก้เล็กน้อยเพียงไหนกับข้อทดสอบข้อนั้นๆ จากนั้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อขอความเห็นชอบ ผ่านความเห็นชอบแล้วนำไปทดลองเครื่องมือ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง จังหวัดราชบุรี จำนวน 44 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนและหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยเป็นรายข้อของแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้สถิติ t -test (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 132) นำกระดาษคำตอบที่ตรวจให้คะแนนมาเรียงค่าคะแนนจากสูงไปหาค่า ตัดกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำโดยใช้สัดส่วน 25 % แล้วแยกกระดาษคำตอบออกเป็น 2 ชุด เป็นกลุ่มสูง 1 ชุด และกลุ่มต่ำ 1 ชุด จากนั้นนำคะแนนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มาแจกแจงความถี่โดยทำเป็นรายข้อ เพื่อหาคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนเป็นรายข้อ นำค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ พร้อมกับคะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มาแทนในสูตร t -test เพื่อหาค่า t ที่ได้ จะเป็นค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบนั้นๆ แล้วเลือกข้อที่มีค่า t สูงๆ ค่า t ยิ่งสูงแสดงว่าข้อความนั้นจำแนกความรู้สึกหรือทัศนคติของผู้ตอบได้ดี เกณฑ์ของค่า t ใช้ 1.75 ขึ้นไป ในทางปฏิบัติใช้วิธีเลือกข้อที่มีค่า t จากสูงสุดลดหลั่นลงมาถึงต่ำสุด ซึ่งจากข้อทดสอบจำนวน 30 ข้อ ค่า t สูงสุด 5.21 จนถึง 1.89 จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของคุณภาพเครื่องมือ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น .7573 จัดทำข้อทดสอบออกเป็น 2 ชุด คือ ก่อนการทดลอง (Pretest) 20 ข้อ และหลังการทดลอง (Posttest) 20 ข้อ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยคัดเลือกข้อที่ได้ค่า t สูงๆ สลับข้อทดสอบให้มีข้อทดสอบหลัก 13 ข้อ อีก 7 ข้อ ดึงจากข้อทดสอบหลัก 17 ข้อ โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ซึ่งชุดก่อนการทดลองได้ค่าความ

เชื่อมั่น .8225 และชุดหลังการทดลองได้ค่าความเชื่อมั่น .7793 ข้อสอบทั้ง 2 ชุดจึงถือว่าเป็นข้อทดสอบที่สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

~~*~~แบบติดตามผลหลังการอ่านเพื่อติดตามความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียน มีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ในวรรณกรรมสำหรับเด็กแต่ละชื่อเรื่อง ผู้วิจัยคิดข้อคำถามเพื่อช่วยในการตรวจสอบความก้าวหน้าว่านักเรียนได้อ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กทุกครั้ง และช่วยให้ทราบว่านักเรียนได้เพลิดเพลินและสนุกกับการอ่านหรือไม่ โดยในแบบติดตามผลหลังการอ่านจะมีข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นโดยทั่วไปที่ได้จากการอ่าน

2. ในแต่ละข้อคำถามประกอบไปด้วยคำถามต่างๆ ดังนี้

- 2.1 ชื่อหนังสือที่อ่าน
- 2.2 ตัวละครใดที่นักเรียนชื่นชอบที่สุดในเรื่อง และเพราะอะไร
- 2.3 ชอบหนังสือที่อ่านจบหรือไม่ และเพราะอะไร
- 2.4 ชอบภาพประกอบในหนังสือที่อ่านหรือไม่ และเพราะอะไร
- 2.5 ประทับใจเนื้อเรื่องในตอนใดบ้าง
- 2.6 นักเรียนได้ข้อคิดและประโยชน์ใดบ้างจากหนังสือเรื่องนี้
- 2.7 พบคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ตอนใดบ้าง

การดำเนินการทดลอง

ขั้นเตรียมการทดลอง

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการทดลอง เมื่อได้รับอนุญาตจึงติดต่อโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ประจำชั้นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่หนดหมายวัน เวลา นำแบบทดสอบไปทำการทดสอบ

2. เตรียมแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบและผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบเอง

3. เตรียมวรรณกรรมสำหรับเด็กที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วให้กับกลุ่มทดลองจำนวน 35 คน โดยกลุ่มทดลองอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก จำนวน 20 ชื่อเรื่อง ซึ่งมีชื่อเรื่องละ 5-10 ฉบับ เพื่อให้เพียงพอกับจำนวนเด็กในการทดลอง

4. ผู้วิจัยขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ประจำชั้นของเด็กนักเรียนกลุ่มทดลองขอใช้ชั่วโมงที่นักเรียนใช้ศึกษาด้วยตนเองในการทดลอง

ขั้นตอนในการทดลอง

1. เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยจึงไปพบนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อ

สร้างความคุ้นเคยในครั้งแรก คือ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2548 และวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2548 ในการสร้างความคุ้นเคยกับเด็กกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมนี้ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง และผู้วิจัยอธิบายถึงการทดลองที่เด็กนักเรียนเข้าร่วมในการทดลองอธิบายว่าในการทดลองครั้งนี้มีวรรณกรรมสำหรับเด็กทั้งหมด 20 ชื่อเรื่อง ให้เด็กนักเรียนกลุ่มทดลองอ่านวรรณกรรมเหล่านี้จนครบทั้ง 20 ชื่อเรื่อง ในการอ่านแต่ละครั้งมีแบบติดตามผลหลังการอ่านแนบไปด้วยทุกครั้ง เมื่ออ่านจบแล้วก็ให้เขียนชื่อตนเองและชื่อเรื่องที่อ่าน และตอบคำถามที่ได้รับจากแบบติดตามผลหลังการอ่าน ให้เด็กนักเรียนกลุ่มทดลองอ่านสัปดาห์ละ 4-5 ชื่อเรื่อง เมื่อสัปดาห์แรกสิ้นสุดลงก็ให้นำวรรณกรรมและแบบติดตามผลหลังการอ่านมาส่งคืน จากนั้นก็นำวรรณกรรมชื่อเรื่องใหม่อีก 4-5 ชื่อเรื่องไปอ่าน ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แสดงตัวอย่างวรรณกรรมจำนวนหนึ่งให้เด็กกลุ่มทดลองได้สัมผัสตัวเล่มจริง และได้สอบถามเล็กน้อยถึงการอ่าน และอุปนิสัยส่วนตัวในการอ่านว่าเคยได้อ่านวรรณกรรมเหล่านี้มาก่อนหรือไม่ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เตรียมตัวอย่างวรรณกรรมสำหรับเด็กจำนวน 10 ชื่อเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมสำหรับเด็กที่อยู่ในขั้นตอนการคัดเลือกของผู้เชี่ยวชาญมาให้เด็กกลุ่มทดลองได้อ่าน ซึ่งเด็กกลุ่มทดลองบางคนได้อาสาขอนำหนังสือกลับไปอ่านที่บ้าน

2. เมื่อผู้วิจัยอธิบายถึงขั้นตอนและวิธีการในการทดลองให้เด็กนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมรับทราบและเข้าใจแล้ว จึงอธิบายถึงแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนการทดลองที่จะมาทดสอบเด็กกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในการทดสอบผู้วิจัยควบคุมการสอบด้วยตนเอง

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2548 ผู้วิจัยพบเด็กกลุ่มทดลองอีกครั้ง เพื่อสร้างความคุ้นเคย และสอบถามถึงวรรณกรรมสำหรับเด็กที่นำมาให้ทดลองอ่านเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2548 ซึ่งนักเรียนที่อาสาสมัครกลับไปอ่านก็สามารถเล่าเรื่องจากวรรณกรรมสำหรับเด็กได้

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2548 ผู้วิจัยพบเด็กกลุ่มทดลองเพื่อสร้างความคุ้นเคยให้มากขึ้น พูดคุยและตอบข้อซักถามเกี่ยวกับความชอบและรสนิยมในการอ่านหนังสือ และเด็กนักเรียนก็เริ่มคุ้นเคยมากขึ้นเริ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณกรรมสำหรับเด็กที่เคยได้อ่านมาบ้าง

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2548 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนการทดลองไปทดสอบกับเด็กกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งมีข้อสอบจำนวน 20 ข้อ และเมื่อทดสอบเสร็จจึงจัดกลุ่มให้เด็กนักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน แล้วนำวรรณกรรมสำหรับเด็กที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว 20 ชื่อเรื่อง เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2548 จัดแบ่งให้ กลุ่มที่ 1-5 กลุ่มละ 4-5 ชื่อเรื่องรับผิดชอบอ่าน เมื่อคนในกลุ่มอ่านวรรณกรรมเสร็จแล้ว ก็ให้แลกเปลี่ยนกัน

โดยที่ กลุ่มที่ 1 แลกเปลี่ยนกับกลุ่มที่ 2
 กลุ่มที่ 2 แลกเปลี่ยนกับกลุ่มที่ 3
 กลุ่มที่ 3 แลกเปลี่ยนกับกลุ่มที่ 4
 กลุ่มที่ 4 แลกเปลี่ยนกับกลุ่มที่ 5
 และกลุ่มที่ 5 แลกเปลี่ยนกับกลุ่มที่ 1

ทำสลับกันไปเช่นนี้จนอ่านครบ 20 ชื่อเรื่อง และผู้วิจัยบอกแก่เด็กกลุ่มทดลองว่า ให้จดบันทึกชื่อเพื่อนในกลุ่มที่เล่าเรื่องได้สนุกและให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมการทดลองโดยแต่ละครั้งของการทดลองให้มีคะแนนเต็ม 10

วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2548 ผู้วิจัยพบเด็กกลุ่มทดลองและเรียกแบบติดตามผลหลังการอ่านกลับคืน ในขณะที่ทดลองผู้วิจัยได้สนทนากลุ่ม (Focus group) แต่ละกลุ่ม ในระหว่างการทดลองของแต่ละครั้งที่พบเด็กกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยจะให้เด็กเล่าเรื่องจากหนังสือที่ตนได้อ่านมาแล้ว ด้วยเนื้อเรื่องที่ตนชอบมากที่สุดหรือตัวละครที่ประทับใจ เมื่อเด็กนักเรียนคนใดสามารถเล่าเรื่องได้ก็จะได้รับรางวัลจากผู้วิจัยเป็นกำลังใจส่วนหนึ่งในการอ่านวรรณกรรมต่อไป

วันที่ 3 มีนาคม 2548 ผู้วิจัยพบเด็กกลุ่มทดลองและเรียกแบบติดตามผลหลังการอ่านกลับคืน และทำการสนทนากลุ่มแต่ละกลุ่ม เด็กนักเรียนสามารถตอบคำถามและเล่าเรื่องได้ ก็จะได้รับรางวัล ผู้วิจัยเรียกเด็กนักเรียนถามทีละคนถึงจำนวนชื่อเรื่องที่อ่าน และจดบันทึกไว้ ซึ่งเด็กนักเรียนส่วนใหญ่ก็สามารถทำตามขั้นตอนการแลกเปลี่ยนกันอ่านวรรณกรรมได้

วันที่ 4 มีนาคม 2548 ผู้วิจัยพบเด็กกลุ่มทดลองและเรียกแบบติดตามผลหลังการอ่านกลับคืน และ สนทนากลุ่มแต่ละกลุ่ม เด็กนักเรียนสามารถตอบคำถามและเล่าเรื่องได้ ก็จะได้รับรางวัล นักเรียนกลุ่มทดลองบางคนเริ่มคุ้นเคยมากขึ้น และเล่าเรื่องนอกเหนือที่ให้อ่าน

วันที่ 7 มีนาคม 2548 ผู้วิจัยพบเด็กกลุ่มทดลองเป็นครั้งสุดท้าย และสนทนาเรียกแบบติดตามผลหลังการอ่านกลับคืน และตรวจสอบรายชื่อที่บันทึกไว้สำหรับเด็กนักเรียนที่ตอบคำถามบ่อยที่สุด เล่าเรื่องหน้าชั้นเรียนได้สนุก แสดงข้อคิดที่สามารถเชื่อมโยงเนื้อเรื่องที่อ่านกับชีวิตประจำวันได้ และมอบรางวัลแก่เด็กนักเรียนคนนั้น จากนั้นนำแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองไปทดสอบกับเด็กกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นำผลการทดสอบหลังการทดลองที่ได้มาตรวจให้คะแนน

คะแนนระดับการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ตามขั้นการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ที่กำหนดไว้ตามเกณฑ์ดังนี้

ให้ 3 คะแนน สำหรับคำตอบที่จัดอยู่ในระดับการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ในระดับสูง

ให้ 2 คะแนน สำหรับคำตอบที่จัดอยู่ในระดับการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ในระดับปานกลาง

ให้ 1 คะแนน สำหรับคำตอบที่จัดอยู่ในระดับการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ในระดับต่ำ

คะแนนรวมเฉลี่ยระดับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ กำหนดไว้ตามเกณฑ์ดังนี้

คะแนนรวมระหว่าง 48-60 คะแนน หมายความว่า มีคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ระดับสูง

คะแนนรวมระหว่าง 34-47 คะแนน หมายความว่า มีคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 20-33 คะแนน หมายความว่า มีคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ระดับต่ำ

นำผลการทดสอบมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ นำคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองภายในกลุ่มมาทดสอบความแตกต่าง t-test แบบ Dependent sample นำผลไปรวมคะแนนหาระดับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ และเปรียบเทียบผลการทดลองของเด็ก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมว่ามีการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ต่างกันหรือไม่ และเปรียบเทียบการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังต่างกันหรือไม่ด้วยค่าสถิติ t-test แบบ Independent sample

3. ในกรณีที่เด็กไม่อ่านหนังสือเนื่องจากไม่สามารถตอบแบบติดตามผลหลังการอ่านที่ผู้วิจัยให้เขียนส่งได้ ผู้วิจัยให้เด็กจับคู่กันอ่านด้วยหนังสือเล่มเดียวกัน ผลัดกันอ่านให้ฟังในช่วงที่ผู้วิจัยไปพบ เมื่อเสร็จสิ้นชั่วโมงในการพบปะก็จะให้กรอกแบบติดตามผลหลังการอ่าน เพื่อดูความก้าวหน้าในการอ่าน หากว่าสามารถตอบคำถามได้บ้าง หรือตอบได้ครบทุกคำถามก็จะได้รับรางวัลความก้าวหน้าในการอ่านต่อไป

4. ผู้วิจัยได้เด็กนักเรียนที่อาสาโดยสมัครใจในการเข้าร่วมวิจัย โดยที่ผู้วิจัยสังเกตจากการให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งแรก โดยดูจากแบบติดตามผลหลังการอ่าน การพูดคุย และความสนใจในการรวมกลุ่มการทดลอง ได้เด็กนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ชุดก่อนการทดลองที่เด็กกลุ่มควบคุมและเด็กกลุ่มทดลองได้ทำไว้ครั้งแรกมาตรวจให้คะแนนตามขั้นพัฒนาคุณธรรม บันทึกคะแนนไว้ นำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. หลังดำเนินการทดลองที่ให้นักเรียนอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กแล้ว นำแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ชุดหลังการทดลอง มาทดสอบกับเด็กกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ตรวจให้คะแนน บันทึกคะแนน นำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. นำผลคะแนนจากแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบกันด้วยสถิติ t-test

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบทดสอบโดยใช้สถิติ t-test แบบเทคนิค 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เกณฑ์ของค่า t ใช้ 1.75 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 132)

$$t = \frac{\bar{X}_{\text{สูง}} - \bar{X}_{\text{ต่ำ}}}{\sqrt{\frac{S_{\text{สูง}}^2}{n} + \frac{S_{\text{ต่ำ}}^2}{n}}}$$

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที่

$\bar{X}_{\text{สูง}}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_{\text{ต่ำ}}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

$s_{\text{สูง}}^2$ แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง

$s_{\text{ต่ำ}}^2$ แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

4.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบแบ่งครึ่ง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 :

122)

$$r_{hh} = \frac{n \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2] [n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

x แทน คะแนนข้อคู่

y แทน คะแนนข้อคี่

n แทน จำนวนคนในกลุ่ม

4.3.การวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลอง
ภายในกลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Sample (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 166)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลอง

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่

4.4 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test แบบ Independent Sample (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 162)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความแตกต่างของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง

S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติ
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
D^2	แทน	ยกกำลัง 2 ของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
df	แทน	Degree of freedom
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง
2. เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม
3. เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนและหลังการทดลองที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กของนักเรียนกลุ่มทดลอง
4. เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม และนักเรียนกลุ่มทดลอง

ก่อนการทดลอง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มควบคุม	35	52.29	4.637	1.02
กลุ่มทดลอง	35	52.91	2.582	

$$t_{(.05 ; df 68)} = 2.00$$

จากตาราง 1 แสดงว่าคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	35	52.29	4.637	7	757	0.42
หลังการทดลอง	35	52.63	4.415			

$$t_{(.05 ; df 34)} = 1.697$$

จากตาราง 2 แสดงว่าคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนและหลังการทดลองที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กของนักเรียนกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	35	52.91	2.582	-122	1,230	4.24*
หลังการทดลอง	35	56.46	4.415			

$$t_{(.05 ; df 34)} = 1.697$$

จากตาราง 3 แสดงว่า คะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง

หลังการทดลอง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มควบคุม	35	52.63	6.136	2.99*
กลุ่มทดลอง	35	56.46	4.415	

$$t_{(.05 ; df 68)} = 2.00$$

จากตาราง 4 แสดงว่าหลังการทดลองคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์

สมมุติฐานของการวิจัย

1. คะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. คะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทดลองครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธาริษาพัฒนาเสนา จ.ราชบุรี ภาคปลาย ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 35 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับสลากให้ห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม และอีกห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. วรรณกรรมสำหรับเด็กประเภทบันเทิงคดีที่ส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 20 ชื่อเรื่อง ได้แก่ โลกใบนี้โคจรรอบกระต๊อ กับหม้อเหล็ก (และต้นไม้ด้วย) ครอบครัวได้สะพานแล้วเรา...ก็เป็นเพื่อนกัน แม่จำ...หนูรักพ่อ ชั่วนี้รันดร์ เกิดเป็นน้องคนเล็ก นิทานข้างตะกร้า พยานปากเอก โรนญา ครอบครัวอลเวง สัตว์เลี้ยงอลวน มงกุฎกระดาศ ดาวเหิน เบ็บ หมูเลี้ยงแกะ มรดกศาสตราจารย์ หนู (หนอน) หนังสือ เรื่องของมาเหมี่ยว มังกร คุณป้าหยอม เจ้าเกอโต้ เด็กบ้านดอย มัคกำมกแก่น
2. แบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ แบ่งเป็นชุดก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ชุดละ 20 ข้อคำถาม แต่ละข้อคำถามมี 3 ตัวเลือก โดยแต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 5.21 จนถึง 1.89 และได้ค่าความเชื่อมั่น .8225 และ .7793
3. แบบติดตามผลหลังการอ่าน ประกอบด้วยคำถามต่างๆ ดังนี้ 1) ชื่อหนังสือที่อ่าน

2) ตัวละครใดที่นักเรียนชื่นชอบที่สุดในเรื่อง และเพราะอะไร 3) ชอบหนังสือที่อ่านจบหรือไม่ และเพราะอะไร 4) ชอบภาพประกอบในหนังสือที่อ่านหรือไม่ และเพราะอะไร 5) ประทับใจเนื้อเรื่องในตอนใดบ้าง 6) นักเรียนได้ข้อคิดและประโยชน์ใดบ้างจากหนังสือเรื่องนี้ 7) พบคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ตอนใดบ้าง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. สำรวจความสนใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสัมภาษณ์ และพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อสร้างความคุ้นเคยและช่วยให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความไว้วางใจผู้วิจัย

2. อธิบายขั้นตอนการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองได้เข้าใจ ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการทดลอง

3. นำแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธารณวิทย์ อ. โพธาราม จ. ราชบุรี แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 35 คน และนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน ใช้เวลา 20 นาที ผู้วิจัยแจกแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ให้นักเรียนเลือกตอบจาก 3 ตัวเลือก ทำไปตั้งนี้จนครบทั้ง 20 ข้อ ก่อนเริ่มดำเนินการทดลองโดยนำวรรณกรรมสำหรับเด็กมาทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

4. นำแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์มาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์ ดังนี้
3 คะแนน สำหรับระดับการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ในระดับสูง 2 คะแนน สำหรับระดับการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ในระดับปานกลาง 1 คะแนน สำหรับระดับการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ในระดับต่ำ

ซึ่งคะแนนรวมเฉลี่ยกำหนดไว้ตามเกณฑ์ ดังนี้ คะแนนรวมระหว่าง 48-60 คะแนน หมายความว่า มีคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ระดับสูง คะแนนรวมระหว่าง 34-47 คะแนน หมายความว่า มีคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ระดับปานกลาง คะแนนรวมระหว่าง 20-33 คะแนน หมายความว่า มีคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ระดับต่ำ

นำแบบประเมินวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์มาตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์ที่กล่าวข้างต้น ตรวจให้คะแนนเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

นำวรรณกรรมสำหรับเด็กที่ผ่านขั้นตอนการพิจารณาคัดเลือกจำนวน 20 ชื่อเรื่องไปให้นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับผิดชอบอ่านจัดไว้ชื่อเรื่องละ 5 -10 ฉบับ และจัดให้มีการพูดคุยซักถาม เล่าเรื่องย่อ หนังสือที่อ่านทุกครั้งทีพบกันโดยผู้วิจัยได้ให้แบบติดตามผลหลังการอ่านไปด้วยทุกครั้งและสังเกตบันทึกข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างไว้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลอง เป็นเวลา 9 ครั้ง ครั้งละประมาณ 90 นาที

5. หลังการทดลองแต่ละครั้ง ครบ 9 ครั้งแล้ว ผู้วิจัยนำแบบประเมินวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ชุดหลังการทดลองจำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองอีกครั้ง ใช้เวลา 20 นาที

6. นำผลการทดสอบมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์

นำคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมาทดสอบความแตกต่าง t-test แบบ Dependent sample นำผลไปรวมคะแนนหาระดับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ และเปรียบเทียบผลการทดลองของเด็ก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมว่ามีการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ต่างกันหรือไม่ และเปรียบเทียบการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังต่างกันหรือไม่ด้วยค่าสถิติ t-test แบบ Independent sample

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้คำนวณหาค่าต่อไปนี้

1. คะแนนเฉลี่ย
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ t-test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้
3. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลเปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์จากการทดลองก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้แสดงว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก ไม่มีคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด

ผลเปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนและหลังการทดลองที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากการทดสอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ผลการวิจัยนี้แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้อ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์นั้น มีผลทำให้คะแนนเพิ่มสูงขึ้น โดยที่วรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์มีส่วนช่วยให้ คุณธรรม จริยธรรม แทรกซึมในตัวเด็กได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ กุลวนิดา ดุงคะเศรณี (กุลวนิดา ดุงคะเศรณี. 2523 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การใช้การบำบัดด้วยหนังสือกับเด็กพิการทางร่างกายและสุขภาพ มีส่วนช่วยให้สุขภาพจิตและความเชื่อมั่นในตนเองสูงเป็นการ

สนับสนุนผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ด้วยวรรณกรรมสำหรับเด็ก และทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพราะเด็กวัยนี้มีความต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมกลุ่ม เริ่มสนใจแสดงความคิดเห็น และเปิดโอกาสให้เด็กวัยนี้ได้รู้จักเปิดโลกทัศน์ใหม่ๆ ของการอ่าน วรรณกรรมที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ให้สามารถนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ผลเปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า วรรณกรรมสำหรับเด็กมีช่วยเสริมสร้างคุณธรรมพื้นฐานของเด็ก คือ คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยที่เด็กได้รับการปลูกฝังคุณธรรมเช่นนี้จะเติบโตขึ้นเป็นคนคุณภาพในสังคม และการอ่านเป็นปัจจัยที่สำคัญของการส่งเสริมการเรียนรู้ชีวิต เพราะการอ่านเป็นการเรียนรู้ที่ไม่มีวันสิ้นสุด คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก็เป็นคุณธรรมแห่งเหตุผลในการช่วยตัดสินใจ แก้ปัญหา เด็กสามารถเรียนรู้คุณธรรมนี้ได้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้อ่านแล้วก็จำ ทำให้เด็กสามารถประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนรู้เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์แวดล้อมตัวได้ สังเกตได้จากการที่นักเรียนกลุ่มทดลองได้อ่านและสามารถจับประเด็นของเรื่องต่างๆ จากวรรณกรรมสำหรับเด็ก 20 ชื่อเรื่อง นำแนวคิดที่ได้จากเรื่องมาผสมผสานกับชีวิตประจำวัน เด็กเริ่มคิดและตัดสินใจจับแนวทางของคุณธรรมความซื่อสัตย์ได้ดีขึ้น การพูดคุยกับเด็กกลุ่มทดลองถึงวรรณกรรมสำหรับเด็กในแต่ละครั้ง ทำให้ทราบว่า เด็กเรียนรู้ กล้ายอมรับความจริงมากขึ้น และไม่ปิดบังความจริงว่าพวกเขาได้อ่าน หรือไม่ได้อ่านวรรณกรรมตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น รับฟังเพื่อน และสามารถนำเรื่องที่ใกล้ตัวจากเนื้อเรื่องของวรรณกรรมที่ได้อ่านมาสอนให้เพื่อนและตัวเองได้ทำสิ่งที่ถูกต้องอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ราชา (Raza. 1988 : CD-ROM) ที่พบว่าวรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์สำหรับช่วยให้เด็กๆ มีการติดต่อสื่อสารและผสมผสานความเข้าใจในสิ่งตีพิมพ์ที่เข้าใจยากๆ ให้เข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งในช่วงการทดลอง ผู้วิจัยได้สนทนากลุ่มกับนักเรียนกลุ่มทดลองถึงวรรณกรรมต่างๆ ที่ใช้ การได้พูดคุยได้สอบถาม ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองรู้สึกสนุกกับเนื้อเรื่อง และอ่านเรื่องเข้าใจมากยิ่งขึ้น ดีความ และจับประเด็นข้อคิดได้ดีขึ้นตามความสำคัญของเนื้อเรื่อง และความมุ่งหมายของเนื้อหา ซึ่งการวิจัยของเอสตริดจ์ (Estridge. 2000 : CD-ROM) ที่ว่าการไม่อ่านส่งผลกระทบต่อนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาซึ่งเห็นได้ชัดจากการทดสอบก่อนการทดลองเกี่ยวกับทัศนคติแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกเฉยๆ หรือมีความรู้สึกเฉยๆ หรือมีความรู้สึกหลายอย่างปนกันไปเกี่ยวกับการอ่าน พฤติกรรมการอ่านที่ประเมินได้จากการทดสอบก่อนการทดลองอยู่ในระดับอ่อนมีทัศนคติในด้านบวกเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และทัศนคติในด้านลบลดลง และพฤติกรรมการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในการทดสอบหลังการทดลอง ซึ่งตรงกับผลการทดลองของผู้วิจัยที่แสดงให้เห็นว่าการนำวรรณกรรมสำหรับเด็กมาใช้ในการทดลองกับกลุ่มทดลอง ทำให้คะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กนักเรียนเพิ่มสูงขึ้นซึ่งงานวิจัยของ กุลวนิดา ดุงคะเศรณี (2523 : บทคัดย่อ), ชไมพร เจริญสิน (2525 : บทคัดย่อ) และรัตนา บำรุงญาติ (2532 : บทคัดย่อ) พบว่าการนำหนังสือ การเล่านิทาน

จึงแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กสามารถทำคะแนนจากแบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้เพิ่มสูงขึ้น และได้ผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารโรงเรียน

ควรเปิดโอกาสให้บรรณารักษ์และครูผู้สอนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดกิจกรรมและจัดหาหนังสือมาไว้ในห้องสมุด เพื่อพัฒนาคุณธรรมให้เกิดขึ้นแก่ตัวเด็ก โดยจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถจัดซื้อวรรณกรรมสำหรับเด็กตลอดจนหนังสือเด็กรูปแบบต่างๆ ที่มีเนื้อหาเสริมสร้างคุณธรรมด้านต่างๆ มาจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ข้อเสนอแนะต่อบรรณารักษ์

ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนโดยเน้นการอ่านหนังสือที่ส่งเสริมคุณธรรมด้านต่างๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาการพัฒนาคุณธรรมบางด้านโดยใช้หนังสือการ์ตูนที่คัดสรรแล้ว เพราะขณะนี้นักเรียนนิยมอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นกันมาก
2. ควรมีการศึกษาติดตามผลการวิจัยระยะยาว เพื่อประเมินความคงทนของคุณธรรมในกลุ่มทดลอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนก จันทร์ขจร. (2533). คู่มือครู การอบรมความรู้และจริยธรรมเพื่อชีวิต ตอนที่ 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- กรมการฝึกหัดครู. (2525). รายงานการวิจัยเรื่อง จริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาสังกัดสถานศึกษา กรมการฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฯ.
- กรมวิชาการ. (2533). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ.
- กรมสามัญศึกษา. (2525). รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมของครูโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษาด้านการปลูกฝังจริยธรรมในห้องเรียน. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศ กรมฯ.
- กรรณิกา ศรีเจริญ. (2525). วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนเล่มละบาท. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2532). คู่มือการพัฒนาคุณธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาคุณธรรม.
- กิริติ บุญเจือ. (2538). ชุดพื้นฐานปรัชญาจริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กุลวนิดา ดุงคะเตรณี. (2523). การใช้การบำบัดด้วยหนังสือกับเด็กพิการทางร่างกายและสุขภาพ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- *เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2540, 15 มีนาคม). ปัญหาชนกับการสร้างคุณภาพอนาคตเด็กไทย. สยามโพสต์. สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2545, จาก <http://www.chilthai.org/cif/c936.htm>
- จงเหรีญ หล้ามี. (2536). คุณธรรมอริยมรรคมีองค์แปดศีลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ชไมพร เจริญสิน. (2525). การบำบัดด้วยหนังสือกับเยาวชนที่มีประวัติเสพยาเสพติดให้โทษในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชำเลื่อง วุฒิจันทร์. (2524). คุณธรรมและจริยธรรม : หลักการและวิธีการพัฒนาจริยศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: กรมศาสนา.

- ธีระ ชัยยุทธยรรยง. (2539). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพกับกิจกรรมการพิจารณาสร้างเสริม
ค่านิยม ที่มีต่อ ระดับพัฒนา ค่านิยมและเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์. สืบค้นเมื่อ
5 ธันวาคม 2545, จาก: <http://www.ridlib.nrct.go.th/cgi-bin/websis?show=083142&from=rict>
- น้ำค้าง ระวิงทอง. (2540). การวิเคราะห์วรรณกรรมสำหรับเด็กประเภทบันเทิงคดีที่ชนะการ
ประกวดในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติปี พ.ศ. 2530-2536. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
บันลือ พฤกษ์วัน. (2536). วรรณกรรมเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
ปราณี เชียงทอง. (2525). วรรณกรรมสำหรับเด็ก. ชลบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บางแสน.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2540). การศึกษากับการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต,
ใน รายงานผลการสัมมนา ระดับผู้บริหารของสถาบันการศึกษาในภาคใต้เรื่องยุทธศาสตร์
และกิจกรรม ระหว่าง 17-18 กุมภาพันธ์ 2540 ณ โรงแรมวังใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
หน้า 71. กรุงเทพฯ: สำนักงานป.ป.ป. .
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงใหม่
ล่าสุด). พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มลิวลัย บำรุงการ. (2531). การสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรม 4 ประการ ตามพระบรมราโชวาท
ของรัชกาลที่ 9 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการ
ศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา บำรุงญาติ. (2532). ผลของการพัฒนาจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้หุ่นมือ การเล่านิทาน และการใช้แถบเสียงนิทาน. ปรินูญานิพนธ์
ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา ชุมเกต. (2522). วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุเชษฐ์ คำขุนารณ. (2533). การสร้างแบบทดสอบวัดอคติ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
6. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อัญญาณี คล้ายสุบรรณ. (2542). วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กาญจนบุรี : คณะมนุษยศาสตร์
สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- อาร์บัทโนต์, แจ็กเบรเดน. (2541). การฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรมทฤษฎีและการปฏิบัติ.
แปลโดย. สุดใจ บุญอารีย์. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

- อุทัย เกษร. (2528). *การศึกษาคุณธรรม 4 ประการ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- Black, Kathleen Alison. (1997, December). *The Use of Children Literature to Promote Anti-Bias Education: A Transactional Study of Teachers' Use and Student Response.* Retrieved from Proquest; File: Dissertation Abstracts (1997-2001). Item: 9820346.
- Estridge, Patricia Gaskins. (2000, December). *Changing Attitudes and Behaviors Toward Reading Using Children's Literature.* Retrieved from Proquest; File: Dissertation Abstracts (1997-2001). Item: 9963983.
- RaZa, Sara Ann. (1998, December). *Open Relationships/Honest Answers : A Dying Child's Understanding of Terminal Illness and the Value in Making the Truth.* Retrieved from Proquest; File: Dissertation Abstracts (1997-2001). Item: 1392256.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก : บรรณนิทัศน์สังเขปของหนังสือที่ใช้วิจัยจำนวน 20 ชื่อเรื่อง

ภาคผนวก ข : แบบทดสอบคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์

ภาคผนวก ค : แบบติดตามผลหลังการอ่าน

ภาคผนวก ง : จดหมายเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ก : บรรณนิทัศน์สังเขปของหนังสือที่ใช้วิจัยจำนวน 20 ชื่อเรื่อง

คณา คชา. (2544). โลกใบนี้โคจรรอบกระตะ กับหม้อเหล็ก (และต้นไม้ด้วย). กรุงเทพฯ :
นานมี บุ๊คส์.

ตั้งกับเต้ เดินทางผ่านเข้าไปในเมืองระเบียบ ทั้งสองงงงวยกับความเจียบสงบ เรียบโล่ง และ
อาคารบ้านเรือนที่แปลกตาของที่นี่มาก ผู้คนในเมืองนี้แต่งกายแบบเดียวกัน ใส่สูทสีดำและเทา ผู้ชาย
หวีผมเรียบแปล้ ส่วนผู้หญิงเกล้ามวยรวบตึง อากาศที่นี่ร้อน ไม่มีต้นไม้สักต้น ตั้งกับเต้ถูกปรับหลาย
ข้อหา ตั้งแต่แต่งตัวไม่เรียบร้อย ไปจนถึงวางข้าวของระเกะระกะ เขาจึงต้องทำงานเพื่อหาเงินมาเสีย
ค่าปรับ เต้เปิดร้านอาหาร “อรรอยจัง” เพียงวันแรกผู้คนในเมืองระเบียบ เดินตามกลิ่นอันหอมหวาน
มาเป็นลูกค้ากันมากมาย แม้แต่เจ้าเมืองซึ่งเคร่งครัดกฎระเบียบที่สุดก็ยังมากิน หลังจากนั้นไม่นาน
เครื่องปรุงซึ่งสกัดจากต้นไม้หลากชนิดหมดลง มีอาสาสมัครเดินทางไปรับต้นไม้จากเพื่อนของตั้งมา
ปลูกในเมืองระเบียบ เพื่อใช้สกัดเครื่องปรุงเมืองระเบียบจึงมีต้นไม้ หลักจากที่ถูกสั่งห้ามปลูกมานาน
จากอาหารอรรอยและต้นไม้เขียวๆ นี้เองทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ในเมืองระเบียบ ตามมาอีก
มากมาย

คาร์ลสัน, นาตาลี ซาวิจ. (2543). **ครอบครัวใต้สะพาน**. แปลจาก The Family Under the Bridge. โดย อ้อยควั่น. กรุงเทพฯ : แพรวเยาวชน.

อาร์มอนด์ ชายชราจรจัด ใช้ชีวิตเร่ร่อนตามลำพัง เขารังเกียจเด็กๆ เพราะว่าเด็กๆ เหมือนนกเอี้ยง ที่ส่งเสียงเจี๊ยวจ๊าว และชอบก่อกวน แต่มีเรลลี หญิงยิปซีคิดว่าอาร์มอนด์ กลัวว่าจะรักเด็กๆ มากกว่า ซึ่งก็จริงดังว่า เพราะอาร์มอนด์กลัวการรับผิดชอบและการทำงานประจำ ถ้าอยู่กับเด็กๆ ก็ต้องรับผิดชอบให้มากขึ้น วันหนึ่งที่ชีวิตดำเนินไปอย่างปกติ ครอบครัวเล็กๆ ที่ประกอบไปด้วย กาลเซต ผู้แม่ ซูซี่ และเอเวอลีน ลูกสาว และปอล ลูกชาย พร้อมสุนัขสีขาว โจโจ้ ก็ปรากฏตัวขึ้นมาแย่งที่อยู่ของอาร์มอนด์ อาร์มอนด์มองดูและฟังเรื่องราวจาก ด.ญ. 2 คน ว่าโดนเจ้าของบ้าน เช่าไล่ออก เพราะไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าตั้งแต่พ่อตาย อาร์มอนด์จึงแบ่งอาหารให้ครอบครัวนี้ อาร์มอนด์พาเด็กๆ ไปเจอซานตาครอสในห้างลูฟร์ และทำให้เด็กๆ ขอเงินผู้คนที่เดินสัญจรไปตามท้องถนน ทำให้แม่ของเด็กๆ โกรธอาร์มอนด์มาก เมื่ออาร์มอนด์เองโดนไล่ที่อยู่ เขาจึงพาครอบครัวของกาลเซตไปอยู่กับ มีเรลลี หญิงยิปซี เด็กๆ ฝันอยากมีบ้านแบบพวกยิปซี บ้านที่มีล้อพาไปไหนก็ได้ อาร์มอนด์รับปากว่าจะมีบ้านสำหรับพวกเด็กๆ โดยจะบอกกับซานตาครอสให้ และเมื่อพวกยิปซีต้องโยกย้ายถิ่นฐาน ปอลก็อยากติดตามไปอยู่ด้วย อาร์มอนด์บอกปอลให้เข้าใจว่าเขาต้องอยู่ดูแลแม่และพี่สาว ปอลจึงไปขอร้องงานทำที่ห้างลูฟร์แต่เพราะเขายังเด็กเกินไปจึงไม่ได้งานทำ อาร์มอนด์จึงคิดได้และออกหางานทำบ้างโดยได้งานเป็นคนเฝ้าบ้านเช่า และมีที่พักสำหรับครอบครัวกาลเซตด้วย ตอนนี้อาร์มอนด์รู้แล้วว่า เขาไม่ได้เป็นคนเร่ร่อนอีกต่อไป เขามีงานทำ และอยู่กับครอบครัวอย่างมีความสุขในนครปารีส

โคนิทซ์เบิร์ก, เอเลน แอล. (2544). แล้วเรา...ก็เป็นเพื่อนกัน. แปลจาก Jennifer, Hecate, Macbeth, William McKinley, and Me, Elizabeth. โดย คีรินทร์. กรุงเทพฯ : แพรวยาวชน.

เอลิซาเบธอยากเป็นเพื่อนกับเจนนิเฟอร์ เด็กสาวที่อ้างว่าตนเป็นแม่มด เอลิซาเบธพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เป็นแม่มดบ้าง ไม่ว่าจะเป็นกินไข่ดิบ หัวหอมสด หรือแม้แต่แกงลิงซากะผลึกเพื่อจะไม่ต้องเล่นแก้อัฒนตรี แต่เมื่อทั้งสองต่างโหยหาเพื่อน การยอมรับความเป็นตัวเองจึงค่อยๆ แสดงออกมา จากนั้นจึงเรียนรู้ที่จะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน โดยไม่ต้องมีข้ออ้างเรื่องความพิเศษมาทำให้เกิดการยอมรับจากอีกฝ่าย

จิมลิม คมขำ. (2545). แม่จ๋า...หนูรักพ่อ. กรุงเทพฯ : มุลนิธิเด็ก.

บัณฑิตา เป็นลูกสาวของน้ำหวาน ซึ่งเลี้ยงลูกตามลำพัง เธอพร่ำสอนให้บัณฑิตาเป็นเด็กดี การแยกทางกับสามีไม่ทำให้ครอบครัวเธอรู้สึกว่ามีปัญหาแต่อย่างใด เธอบอกกับลูกสาวว่า เมื่อคิดถึงพ่อก็ให้เขียนบันทึกก็จะเหมือนกับว่าได้คุยกับพ่อทุกวัน วัตรกรรมของเธอจึงสนุกสนานไปตามวัย แต่เหนือสิ่งอื่นใดการที่มองโลกในแง่ดีและเป็นคนดีก็ทำให้เธอรู้ว่าไม่มีอะไรขาดหายไปจากชีวิต และเมื่อเธอรู้ว่าไม่มีอะไรสูญหายไปในชีวิต เธอจึงมีความสุขในทุกด้านแม้ในด้านที่อาจเรียกได้ว่า “ความโหยหาของชีวิตลูกคนหนึ่งที่ต้องการพ่อ”

แบ็บบิตต์, นาดาลี. (2544). **ชั่วนิรันดร์**. แปลจาก Tuck Everlasting. โดย สุริยฉัตร
ชัยมงคล. กรุงเทพฯ : ผีเสื้อ.

เม ทัก เฝ้ารอการกลับมาของลูกๆ แต่สามีของเธอกลับไม่รู้สึกอะไรนัก เธอจึงขี่ม้าเข้าเมืองไปหาลูกๆ วินนี่ เฟรด ด.ญ. ตัวน้อย ที่มีคางคกเป็นเพื่อน กำลังแสนเบื่อกับแม่และยายที่จับตาดูเธอ จนเธอทำอะไรตามอำเภอใจไม่ได้ ก่อนที่หวั่น้ำร้อนจะหมดไป ชายคนหนึ่งก็ปรากฏตัวขึ้นพร้อมๆ กับตามหาคบครองหนึ่ง เสียงเพลงที่ลึกลับก็ดังมาตามสายลม วินนี่ เฟรด อยากหนีออกจากบ้าน และได้พบเด็กผู้ชายคนหนึ่งชื่อ เจสซี ทัก เขาอายุ 17 ปี ขณะกำลังต็มน้ำอยู่ในป่า เธอร้องขอต็มบ้างกลับถูกทัดทาน เรื่องราวเริ่มต้นจากการร้องขอต็มน้ำนั่นแหละ เม ทัก ไมลล์ และเจสซี จึงเริ่มต้นเรื่องราว คบครองที่เดินทางมาหาหลักแหล่งและต็มน้ำที่นี่ เหตุการณ์ก็เกิดขึ้นอย่างพิศวงไม่ว่าใครจะโดนอะไรทำร้าย ตกต้นไม้ หรือของมีคมบาดกลับไม่เป็นอะไรเลย ไม่เสียชีวิต เจสซีและครอบครัวอยู่ที่ไหนเป็นหลักแหล่งนานไม่ได้ เพราะว่าร่างกายพวกเขาไม่เปลี่ยนแปลง เจสซีจึงมอบน้ำวิเศษให้ วินนี่ เฟรดไว้ 1 ขวด เมื่ออายุเท่ากันให้วินนี่ต็มและจะได้มีชีวิตอมตะ แต่วินนี่คิดว่าน้ำวิเศษไม่มีวันหมดไป จึงเอาไปช่วยคางคกเพื่อนรักของเธอก่อน การค้นพบชีวิตที่เป็นอมตะ แต่ยังคงเรือนร่างเดิมตลอดไป การมีชีวิตยืนยาวมีความสุขจริงหรือ แล้วความทุกข์จากการมีชีวิตยืนนานล่ะ การพบเจอสิ่งต่างๆ บนชีวิตอมตะต้องผจญสิ่งใดบ้าง เป็นเรื่องที่สุขและทุกข์

ปาสคาล, ฟรานซีน. (2543). เกิดเป็นน้องคนเล็ก. แปลจาก The Hand Me Down Kid. โดย อ้อยควั่น. กรุงเทพฯ : แพรวยาวชน

เอรี เป็นน้องคนเล็กของบ้าน เธออายุ 11 ปี มีพี่สาวแสนสวยชื่อ เอลิซาเบธ อายุ 16 ปี และเน็ดดี้ พี่ชายจอมแกล้ง อายุ 14 ปี เอรีมักถูกพี่ๆ แกล้งเสมอๆ ทางออกของเธอทำได้แค่ร้องไห้ วันหนึ่งเธอเอาจักรยานของพี่สาวออกไปขี่โดยไม่บอก โดยนำไปให้โรน่าเข้าแข่งขันปั่นจักรยาน และเธอก็ทำจักรยานของพี่สาวหายเพราะมัวแต่ช่วยเอาหมวกจาก ด.ช. เกเรที่แกล้งขอลาไปคืน เธอไม่กล้าบอกใครว่าทำจักรยานหาย จนเหตุการณ์วุ่นวายลุกลาม ตำรวจเข้ามาช่วยคลี่คลาย เอรีกลัวว่าตำรวจจะรู้ว่าตนเองทำหาย จึงออกตามหาจักรยานที่ร้านขายจักรยาน จึงได้พบกับ เจน นักเรียนเข้าใหม่ที่เรียนชั้นเดียวกับเธอ ทั้งสองถูกชะตากัน และรู้สึกว่ามีอะไรหลายอย่างคล้าย ๆ กัน รวมไปถึงการเป็นน้องคนเล็กเหมือนกันอีกด้วย แต่เจนไม่เหมือนเอรี ตรงที่ว่า เธอกล้าเถียงพี่ๆ ในสิ่งที่ไม่จริง และทำให้เอรีเห็นว่า ไม่มีอะไรน่ากลัว หรือน่าจะร้องไห้เมื่อเราเป็นฝ่ายถูกต้อง ในวันเกิดของเจน เธอได้จักรยานเป็นของขวัญวันเกิด ซึ่งเอรีก็ต้องแปลกใจอีกครั้งที่จักรยานคันนั้น เหมือนคันเดียวกับของพี่สาวของเธอ และเอรีก็สารภาพว่าเป็นคนทำหาย พ่อ แม่ พี่สาว และพี่ชาย ของเอรี และของเจน จึงไปตกลงกันที่ร้านค้าต้นเหตุ จึงพบว่า เจ้าของร้านเป็นคนสั่งให้เด็กเกเร 2 คนนั้น ที่เอรีเจอแกล้งขอลาอยู่ ให้เป็นคนเอามาให้ที่ร้านเพื่อจะขายทอดตลาดอีกทีหนึ่ง ตำรวจจึงให้เจ้าของร้านมอบจักรยานคันใหม่ให้กับ เจน แล้วเรื่องยุ่งๆ ก็จบลง จากนั้นมา พี่สาว และพี่ชายของเอรีก็ไม่ค่อยแกล้งเอรีอีกเลย เพราะเธอรู้แล้วว่า จะจัดการกับพี่ๆ ของเธออย่างไรให้เป็นต่อ ไม่ต้องเป็นรอง

ฟาร์เจิน, เอลิเนอร์. (2543). นิทานข้างตะกร้า. แปลจาก The Old Nurse's Stocking Basket.
โดย ปาจารย์. กรุงเทพฯ : แพรวยาวชน.

เรื่องราวของแม่นมซึ่งมีอายุนับร้อยปี เด็กๆ ในความดูแลของแม่นมทั้ง 4 คน คือ ดอริส อายุ 7 ขวบ โรนัลด์ โรแลนด์ ฝาแฝด 5 ขวบ และ แมรี มาทิลดา อายุ 3 ขวบครึ่ง ทุกคืนก่อนนอน แม่นมจะเล่านิทานให้ฟัง ระหว่างที่เล่าก็จะชุนถุงเท้าไปด้วย นิทานที่เล่าจะมีความยาวเท่ากับการชุนถุงเท้า. เสรีพอตี เรื่องสั้นบ้าง ยาวบ้าง ก็ขึ้นกับว่าชุนถุงเท้าใหญ่ เล็ก ขนาดไหน บางครั้งเด็กๆ จะแอบทำถุงเท้าขาดให้ใหญ่เพื่อว่าแม่นมจะเล่าเรื่องได้นานๆ ทุกคืนก็จะนั่งข้างตะกร้าที่ชุนถุงเท้า แล้วเรียกเด็กๆ มานั่งล้อมวงกัน ทุกเรื่องที่แม่นมเล่าจะเป็นแม่นมของเด็กๆ ในเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหญิงเท้าทอง ซึ่งบางคนมีอุปนิสัยคล้ายๆ เด็กที่แกก้าลังเลียงดูอยู่บ้างด้วย บางเรื่องเน้นความรักอันยิ่งใหญ่ของแม่ ความผูกพันของพี่น้อง ความซื่อสัตย์ และความมุ่งมั่น

ภาณุมาศ ภูมิถาวร. (2545). พยานปากเอก. กรุงเทพฯ : มิ่งมิตร.

รณอยู่กับแม่และน้องในซอยบาร์สุขฤทัย หลังบ้านติดกับบ้านร้าง ทุกเย็น น้องก้อยจะชวนรณไปเล่นวอลเลย์บอลหลังบ้าน เย็นวันหนึ่งรณพบเหตุฆาตกรรม เขาจำหน้าฆาตกรได้แต่ไม่กล้าบอกตำรวจ จนตำรวจจับคนร้ายผิดคน ไปจับพ่อของเพื่อนเขาเพราะคิดว่าเป็นผู้จ้างวานฆ่าเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ และรณก็รู้ว่าเขาต้องบอกความจริงแก่ตำรวจเพื่อช่วยให้ผู้บริสุทธิ์ได้รอดพ้นข้อกล่าวหา

ลินด์เกรน, แอสตริด. (2543). *โรนญา*. แปลจาก Ronja Rovardotter. โดย ดอกฝ้าย. กรุงเทพฯ : แพรวยาวชน.

โรนญา บุตรสาวเพียงคนเดียวของจอมโจรผู้ยิ่งใหญ่ มัทดิส ทุกวันสาวน้อยโรนญาเติบโตขึ้น เป็นเด็กฉลาดเธอสามารถเอาตัวรอดได้ในป่าอย่างกล้าหาญ จนวันหนึ่งเธอพบกับ บิค ทั้งคู่ถูกชะตากันแต่ว่า ทั้งพ่อเธอ และพ่อของบิคที่ชื่อ บรูก้าไม่ถูกกัน ทั้งคู่เป็นจอมโจรที่ยิ่งใหญ่แต่อยู่คนละฝ่าย แต่เสือสองตัวไม่อาจอยู่ถ้ำเดียวกันได้เมื่อเจอกันครั้งใด ก็ต้องต่อสู้ทุกครั้ง แต่ โรนญา และบิครักกัน ทั้งสองหนีไปอยู่ด้วยกัน ทั้งมัทดิสและบรูก้าจึงหันมาปรองดองกัน และเข้าใจในความรักของทั้งสอง ไม่กีดกัน และกลับตัวเป็นคนดี เลิกอาชีพโจรป่า เหลือทิ้งไว้เพียงชื่อเสียงที่โด่งดังจากความเป็นโจรด้วยกันทั้งคู่

ลูตวิก, ซาป็น. (2544). **ครอบครัวอลเวง สัตว์เลี้ยงอลวน**. แปลจาก Mop Und Molly Mendelssohn. โดย จารุพัศตรา ไมฮอฟเฟอร์. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.

เรื่องเล่าผ่านมุมมอง ม็อป สุนัขแสนรู้และรักเจ้าของชื่อ อันโทน อันโทนไม่พอใจที่พ่อแต่งงานใหม่ โดยมีนางดุมลาเป็นคนยุเหยเหียบๆ พ่อของอันโทนเป็นศาสตราจารย์ที่วันๆ เอาแต่เขียนหนังสือ เขาแอบไปพบสาวที่จะมาเป็นแม่ใหม่ของอันโทน ในที่สุด พ่อของอันโทนก็แต่งงานใหม่จริงๆ โดยแม่ใหม่มียังมีลูกสาวจอมยุ่งที่ชื่อ ซาล็อตเต้ มาพร้อมกันอีกด้วย เหมือนจะไม่เลวร้ายไปกว่านี้ แต่น้องสาวของอันโทนยังมีแมวขนฟูฟ่องหนีบมาอีกต่างหาก ในบ้านวุ่นวาย ทะเลาะวิวาท ม็อปและแมวมอลลี แอบสมรู้ร่วมคิดกันให้อันโทนและซาล็อตเต้คืนดีกันทั้งคู่แอบไปหลบซ่อนตัวให้อันโทนและซาล็อตเต้ตามหา ทั้งคู่คิดถึงสัตว์เลี้ยงของตน จึงปรับความเข้าใจกันแลกเปลี่ยนความคิด สัตว์เลี้ยงของทั้งคู่ก็กลับมา จากนั้นความผาสุกก็เกิดขึ้น

เวลช์, เรนาเดอ. (2545). **มงกุฎกระดาษ**. แปลจาก Eine Krone Aus Papier. โดย อำภา โอตระกุล. กรุงเทพฯ : แพรวเยาวชน.

เทเรซ่าเป็นเพื่อนกับนิโคเล นิโคเลบอกแก่เทเรซ่าว่าตนเองเป็นเจ้าของหญิง เทเรซ่าก็บอกว่าตนเองก็เป็นจากเพื่อนรักสนิทสนมก็เลยต้องกลับกลายมาเป็นเพื่อนที่โกรธเคืองกัน ระหว่างที่โกรธก็นึกในใจว่าอยากคืนดีกันแต่แกล้งทำเป็นไม่สนใจ การทะเลาะจึงเกิดขึ้นเป็นของธรรมดา เมื่อแม่ของนิโคเลป่วยหนัก ครอบครัวของเทเรซ่าจึงรับนิโคเลมาอยู่ด้วย ความเป็นเพื่อนจึงค่อยๆ กลับคืนมาและความผูกพันที่มากกว่าเดิมว่าเพื่อนจะไม่ทิ้งกัน

เวลเฟล, อัวร์ชูลา. (2545). ดาวเหิน. แปลจาก Fliegender Stern. โดย ศรีัญญา.
 กรุงเทพฯ : นานมี บุ๊คส์.

ดาวเหิน ด.ช. ชาวอินเดียนแดงเผ่าเท้าดำ อยากจะใช้ชีวิตแบบผู้ใหญ่ ไม่อยากทำตัวเป็น
 เด็กเล็ก มองผู้ชายในเผ่าที่ออกไปล่าสัตว์ จับปลา อย่างตื่นเต้น แต่ทุกอย่างดูจะหมดไปพร้อมกับการ
 เปลี่ยนแปลง อาหารหายากเหลือเกิน เพราะการบุกรุกของคนขาว ดาวเหินจึงหัดขี่ม้า ตกปลา
 เพราะทนเห็นเผ่าตนอดอยากไม่ไหว และดันดันขี่ม้าของตนไปอีกสุดขอบฟ้าหนึ่งเพื่อตามหาคนขาว
 และบอกกับคนขาวเหล่านั้นว่า อย่ามารุกรานที่ดินของอินเดียนแดงเผ่าเท้าดำของตน

สมิธ, ดีค คิง. (2543). เบ๊บ หมูเลี้ยงแกะ. แปลจาก The Sheep – Pig. โดย สาธิตา.
กรุงเทพฯ : แพรวเยาวชน.

เมื่อเบ๊บ ลูกหมูตัวน้อยๆ มาอยู่ที่ฟาร์มของนายฮ็อกเกต เขาได้เบ๊บมาจากการคะเนน้ำหนักของลูกหมูอย่างแม่นยำ เบ๊บไม่รู้ว่ามันถูกวางตัวไว้ว่าจะทำเป็นอาหารเช้า เบ๊บได้รู้จักกับสุนัขเลี้ยงแกะตัวเมียที่เป็นแม่บุญธรรมของมันในเวลาต่อมา มันสอนให้เบ๊บได้รู้จักการเลี้ยงแกะ ต้อนแกะ และหัดให้เบ๊บจัดการกับแกะที่โง่เขลาเหล่านั้น แต่เบ๊บเรียนรู้ที่จะไม่ทำอย่างโหดร้าย เบ๊บสุขภาพจนพวกแกะรักและเอ็นดู ครั้งหนึ่งเบ๊บโดนเข้าใจผิดว่าทำร้ายแกะ ทั้งๆ ที่มีสุนัขเลี้ยงแกะจากที่อื่นมาก่อความวุ่นวาย นายฮ็อกเกตเข้าใจผิด และเกือบจะฆ่ามัน แต่นายฮ็อกเกตเชื่ออยู่ลึกๆ ว่า เบ๊บน่าจะต้อนแกะได้ เขาก็ตกลงให้เบ๊บลองดู เมื่อเบ๊บทำสำเร็จ นายฮ็อกเกตก็ตัดสินใจส่งเบ๊บเข้าประกวดยอดเยี่ยมสุนัขเลี้ยงแกะประจำปี เบ๊บพูดกับแกะอย่างสุภาพด้วยภาษาของแกะว่า “บา แรม ยู” เป็นคำที่ช่วยให้ฝูงแกะแปลกหน้าพากันชมเชยเบ๊บว่าเป็นหมูน้อยที่สุภาพน่ารัก เบ๊บได้รางวัลชนะเลิศ ท่ามกลางความงงงวยของคนดูที่สวนสนามแต่เห็นชัดว่า เบ๊บนั้นเป็นหมูเลี้ยงแกะที่ยอดเยี่ยมจริงๆ

สมิธ, ดิค คิง. (2545). มรดกศาสตราจารย์. แปลจาก Harry' Mad. โดย วัชรินทร์ อำพัน .
 กรุงเทพฯ : แพรวยาวชน.

ฮาร์รี่ตื่นเต้นดีใจและไม่คาดหวังมาก่อนว่าจะได้รับมรดกจากปู่ของเขาซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางด้านภาษาศาสตร์อยู่ที่อเมริกา ทั้งวันเขาคิดฝันว่า เขาจะได้บ้าน รถ ที่ดิน และเงินจำนวนมหาศาล เมื่อวันที่พ่อของเขาอ่านจดหมายให้ฟังว่า มรดกที่เขาได้รับนั้นเป็นเพียงนกแก้วตัวหนึ่งเท่านั้น ฮาร์รี่ก็ทำท่าว่าไม่อยากได้ เขาไม่รู้จักจัดการกับนกแก้ว และไม่เห็นว่าจะมีอะไรน่าสนใจเกี่ยวกับนกแก้วตัวหนึ่งและวันที่เปลี่ยนความคิดของฮาร์รี่มาถึงก็คือ วันที่แมดิสัน นกแก้วตัวนั้น พูตกหักทายฮาร์รี่ และแสดงให้เห็นว่าฮาร์รี่รู้ว่ามีมหัศจรรย์เพียงไหน เล่นเปียโนก็ได้ หมากรุกก็เก่ง รับโทรศัพท์ก็ยิ่งใหญ่ อีกทั้งสอนการบ้านฮาร์รี่ เป็นทั้งเพื่อนคุย เพื่อนคิด จนวันที่พ่อและแม่เขารู้ว่าแมดิสันเก่งอย่างนั้นความวุ่นวายก็ตามมา โจรเข้ามาจี้ดงะบ้านของฮาร์รี่และจับแมดิสันไปขาย ฮาร์รี่เศร้าเสียใจ แต่แมดิสันก็เกือบตายที่หนีมาได้ช่วยเก็บขยะช่วยชีวิตเขาไว้ จนเขาสามารถโทรศัพท์กลับมาบอกฮาร์รี่ได้ว่า เขาอยู่ไหน เมื่อฮาร์รี่และแมดิสันได้พบกันอีก แมดิสันก็พบว่าฮาร์รี่มีเพื่อนเป็นนกแก้วตัวใหม่ ฮาร์รี่บอกว่าจะนำไปขายที่ร้านและไม่สนใจ แต่แมดิสันกลับไม่ยอม แมดิสันคุยกับเฟวิดดีไม่นานนักจากนั้น เฟวิดดีก็ให้กำเนิดลูกนกใหม่ และแมดิสันจะสอนให้ลูกนกตัวใหม่นั้นพูดเก่งเหมือนแมดิสันด้วย

สมิธ , ดีค คิง. (2543). หนู (หนูน้อย) หนังสือ. แปลจาก The Schoolmouse. โดย สาธิตา.
กรุงเทพฯ : แพรวยาวชน.

ฟลอราเป็นลูกหนูที่เกิดจากพ่อชื่อโรบิน และแม่หนู ไชยาชินท์ อาศัยอยู่ในโรงเรียน ฟลอราฉลาดที่สุดในบรรดาพี่น้อง 9 ตัว เธอเฝ้าแต่ถามว่า ทำไมคนตัวเล็กจึงมาโรงเรียนโดยมีคนตัวใหญ่มาส่งที่หน้าโรงเรียนแล้วกลับไป คนตัวเล็กก็เอาแต่ก้มหน้ามองกระดาน และเขียนอะไรๆ ขยุกขยิกลงบนกระดานเหล่านั้น ฟลอราไม่เคยหลบตามรูปแบบพีๆ น้องๆ ของเธอเลย ฟลอรามองผ่านรูเหล่านั้นด้วยความอยากรู้อยากเห็น และเธอก็เข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งต่างๆ เหล่านั้น คือ การอ่าน การเรียนหนังสือนั่นเอง และฟลอรารู้ว่า พวกคนตัวเล็ก เรียกพวกเขาว่า “หนู” ฟลอรามีพี่ชายเกเรตัวหนึ่งชื่อ สวิต วิลเลียม เขาแอบไปกินช็อกโกแลต และแอบถ่ายมุลไว้ คนจับได้และให้คนงานมากำจัดหนู ยาเบื่อทำให้พี่น้องและหนูตัวอื่นๆ ตาย แต่ฟลอราบอก พ่อ และแม่ทัน เธออ่านหนังสือออกพวกเขาจึงรอดชีวิตมาได้ วันหนึ่งฟลอราพบกับหนูปรูปหล่อ หนูขาวถึบจักร ตาสีแดงสดใส ขาวสะอาด ฟลอราหลงรัก บัคทันที วันหนึ่งพ่อ โรบินคิดถึงฟลอราจึงมาหา และต่อสู้กับบัคเพราะบัคคิดว่าโรบินเป็นหนูแก่ที่มาจีบฟลอรา จึงต่อสู้กันจนสะบักสะบอม และฟลอราก็ต้องออกไปรับแม่กับน้อง เลิฟวีมาอยู่ด้วยกัน ฟลอราบอกให้ทุกตัวรู้ว่าถ้าไม่อยากร้ายที่ห้ามกัดแทะของ และห้ามถ่ายไม่เป็นที่ ทุกวันฟลอราสอนน้องสาวอ่านหนังสือวันหนึ่งน้องสาวหายไป กลับมาใหม่พร้อมกับเพื่อนชายของเธอ ขาวดีก่อนคริสต์มาสเล็กน้อยนั้น ฟลอราจะมีลูกกับบัค ลูกที่จะฉลาดเหมือนแม่ และหน้าตาดีเหมือนพ่อ อย่างมีความสุขตลอดไปในโรงเรียน

สุมาลี. (2544). เรื่องของม่าเหมี่ยว. กรุงเทพฯ : นานมี บุ๊คส์ .

ม่าเหมี่ยวเด็กไทยในอดีต ด.ญ. ช่างสงสัยและแสนจะซุกซน มีเรื่องให้โดนเ็ดโดนว่าได้ตลอดเวลา ม่าเหมี่ยวมีเพื่อนเยอะ แต่เพื่อนที่สนิทที่สุดชื่อ ส้มจุก สร้างความประทับใจให้เช่นกัน ม่าเหมี่ยวทำถูกบ้าง ผิดบ้างตามประสาเด็กที่ผู้ใหญ่ยังต้องคอยกำราบ และตักเตือนให้เชื่อฟัง ชี้นะสิ่งถูกและผิด บางครั้งได้คำชมจากครูก็ทำให้ดีใจ และบางครั้งถูกตำหนิก็ทำให้ม่าเหมี่ยวเศร้าได้เช่นกัน แต่โดยรวมแล้วม่าเหมี่ยวเป็นเด็กดีและช่างคิดช่างพูด ที่บางครั้งก็ดูจะวุ่นวายเกินเด็กไปบ้าง

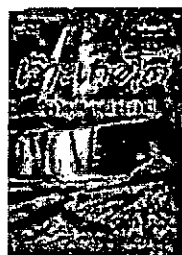
อภิภา ณ ป้อมเพ็ชร. (2545). มังกร. กรุงเทพฯ : แพรวเยาวชน.

ยายเฒ่าทากับเฒ่าชิน สองสามีภรรยาไม่มีลูก เฝ้านับวันจะสมหวังกับการมีลูก แต่วันแล้ววันเล่าก็ไม่มีลูก จนวันหนึ่ง เด็กทารกประหลาดถือกำเนิดขึ้น อย่างไม่รู้ที่มาที่ไป สองตายายจึงเลี้ยงดูเด็กจนเติบโต เขาต่างจากเด็กทั่วไป วัยนั้แก่ง มีพลังมหาศาล น้ำใจงาม มีคุณธรรมจริงใจกับทุกคน ที่น่าแปลกคือ ที่ท้ายทอยของเด็กชายมีเกล็ดนาคจรรยี้ใจ เด็กชายชื่อดราเกิน เขาเป็นมังกรทองที่มีเกล็ดอมตะต้องคอยเฝ้าปกป้องจักรวาล หากเหล่าปีศาจจุฬาฟได้เกล็ดมังกรทองไปครอบครองจะทำให้จักรวาลปั่นป่วน ดราเกินจึงต้องปราบปีศาจและทำให้จักรวาลสงบสุขตลอดไป

อโนรี. (2544). คุณป้าหยอม. กรุงเทพฯ : มุลนิธิเด็ก.

เล่าเรื่องสัตว์แต่ละตัว ผ่านมุมมองของผู้เขียนที่ไปเยือนร้านสัตวแพทย์บ่อย ๆ เริ่มต้นเล่าเรื่อง เกี่ยวกับจำรูญ แมวเพศเมียสีขาว แด้มดำจับหนูก่ง เจอโดยบังเอิญ ทั้งๆ ที่ไม่ชอบแมว แต่ก็เลี้ยงมาจนรัก เจ้าบ๊อกหมาตัวเตี้ยสีดำ อายุ 6 ปี ทองคำ ทองแท่ง และทองเคแมวเก็บตกหล่นจากหลังคาร้านขายข้าวแกง นังกะแหล่งหมาตัวเมียหน้าบ้านบาดเจ็บที่ขาและรักษาจนหาย ผู้เขียนเล่าถึงคุณป้าหยอมว่า คุณป้าหยอมเลี้ยงแมวไว้ 4 ตัว หมา 7-8 ตัว แมวบนหลังคาอีกหลายตัว ป้าหยอมตั้งชื่อสัตว์เลี้ยงได้อย่างน่ารัก เช่น ดำเล็ก ป้องแป้ หล่น คุณป้ารักสัตว์มาก สรรหาวิธีแปลกๆ มาเลี้ยง แต่ได้ผลจนสัตว์นั้นเชื่อง และคงเป็นเพราะว่าคุณป้าให้ความรักด้วยความจริงใจนั่นเอง พวกสัตว์เหล่านั้นจึงรักคุณป้าหยอมด้วยความจริงใจด้วยเช่นกัน

อุดร วงษ์ทับทิม. (2545). เจ้าเกอโต้ เด็กบ้านดอย. กรุงเทพฯ : นานมี บุ๊คส์.

ถึงแม้ว่าเจ้าเกอโต้ จะเกิดมาในยุคที่ความเจริญรุกไล่มาถึงหมู่บ้านของชาวปาเกอะญอ แต่คำสอนของบรรพบุรุษที่มีมาช้านาน ทำให้เขาใช้ชีวิตได้อย่างมั่นคง เจ้าเกอโต้ เรียนรู้ชีวิตจากธรรมชาติ เขาอยากเป็นชาวปาเกอะญออย่างสมบูรณ์ เขาพยายามเรียนรู้และจดจำนิทานพื้นบ้านต่างๆ ที่ย่าหมีคอยสอนสั่งเขา และเล่าให้ฟังตั้งแต่เขาจำความได้ และวันนี้ เขาจะได้ขึ้นไปเล่นนิทานให้ใครต่อใครฟัง เพื่อพิสูจน์ว่า เขาเป็นชาวปาเกอะญอได้อย่างสมบูรณ์

อารนาดีอททิส, โอก้า กุลรูน. (2545). มัทกะ มัทกัน. แปลจาก Olga Gudrun Arnadottir.
โดย อัญชลี ชนะสมานโชค. กรุงเทพฯ : อิมเมจ.

มัทกะ สติน่า สาวน้อยอายุ 14 ปี ฉลาด และแก่นแก้ว เป็นตัวของตัวเองสูง ครูหลายคนปวดหัวกับพฤติกรรมของเธอ เพื่อนสนิทของเธอกำลังจะย้ายบ้าน เด็กหนุ่มที่เธอแอบปิ้งกำลังชอบสาวน้อยดาวโรงเรียนที่เธอหมั่นไส้ อีกทั้งหนุ่มน้อย โยนัส ที่คอยเอาใจช่วยเธอและอยู่เคียงข้างเธอเสมอมา ก็มาเปลี่ยนความรู้สึกกะทันหัน หน้าซ้ำดาวโรงเรียนคนนั้นก็กำลังอยากจะมาสนิทกับเธออีก เธอเรียนรู้ความสัมพันธ์กับเพื่อนซ้ำดาวโรงเรียนด้วยความจริงใจ และค่อยๆ สานสัมพันธ์จนเข้าใจว่า ความงามภายในเพื่อนใหม่สำคัญกว่าความงามที่อยู่ภายนอกมากมายนัก

ภาคผนวก ข : แบบทดสอบเรื่องคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์
(ชุดก่อนการทดลอง)

- คำชี้แจง**
1. แบบทดสอบชุดนี้ใช้ในงานวิจัย เพื่อต้องการทราบการกระทำหรือความคิดของนักเรียน ถ้าเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นกับตัวนักเรียน คำตอบที่นักเรียนเลือกตอบในแต่ละข้อนั้นไม่มีถูกหรือผิดอย่างแท้จริง และไม่กระทบกระเทือนผลการเรียนของนักเรียน จึงขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความจริงมากที่สุด ผลการวิจัยจึงจะถูกต้อง
 2. แบบทดสอบนี้มี 20 ข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ
 3. การตอบคำถามแต่ละข้อให้ทำอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเมื่ออ่านข้อคำถามแล้วให้เลือกตอบทันที
 4. วิธีตอบให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (x) ทับอักษร ก ข และ ค ซึ่งตรงกับตัวเลือกที่นักเรียนเลือกตอบในกระดาษคำตอบ และห้ามนักเรียนขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบ

แบบทดสอบ
มีจำนวน 20 ข้อ

- ข้อ 1 ด.ช. ขาวเป็นนักเรียนที่เรียนเก่งของห้อง ด.ช. ขาว ต้องการช่วยเหลือเพื่อนที่สอบซ่อม บังเอิญเห็นข้อสอบวิชาที่เพื่อนจะสอบซ่อมอยู่ในห้องพักครู ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. ขาวจะทำอย่างไร หากว่าสามารถช่วยเหลือเพื่อนได้
- ก. แอบเอาข้อสอบมา 1 ชุด มาให้เพื่อนดู
 - ข. ดิวให้เพื่อนแทน ไม่สนใจข้อสอบ
 - ค. แอบดูบางข้อ และจำให้ได้ก่อนนำมาดิวให้เพื่อน
- ข้อ 2 บริเวณบ้านที่นักเรียนอาศัยอยู่ มีการปล้นชิงทรัพย์ และนักเรียนเห็นหน้าคนร้ายที่วิ่งผ่านหน้าบ้านไป ถ้าตำรวจมาถามนักเรียนเรื่องคนร้าย นักเรียนจะบอกตำรวจว่าอย่างไร
- ก. บอกตำรวจแต่เพียงว่าเห็นคนร้าย รูปร่างอย่างไรแต่บอกว่าไม่เห็นหน้าคนร้าย
 - ข. บอกตำรวจว่าเห็นคนร้าย และอธิบายลักษณะหน้าตาคนร้าย การแต่งกายของคนร้ายเท่าที่จำได้ให้ตำรวจทราบ
 - ค. ไม่บอกตำรวจเกรงว่าคนร้ายจะย้อนรอยมาทำร้ายได้ บอกว่าไม่รู้ไม่เห็น
- ข้อ 3 ในวันที่ตำรวจจับคนร้ายได้ แต่มีผู้ต้องสงสัย 2 คน 1 ในผู้ต้องสงสัยเป็นญาติของนักเรียน และก็เป็นคนร้ายตัวจริง นักเรียนจะอย่างไรหากว่านักเรียนก็รู้ว่า ญาติของนักเรียนเป็นคนปล้นชิงทรัพย์
- ก. บอกกับตำรวจว่า ไม่แน่ใจว่าใครเป็นผู้ร้ายในผู้ต้องสงสัยทั้ง 2 คนนั้น
 - ข. บอกกับตำรวจว่า ญาติตนเป็นคนร้าย ให้เอาตัวไปขังเลย เพราะก่อความเดือดร้อนมามากแล้ว
 - ค. บอกกับตำรวจว่า ผู้ต้องสงสัยอีกคนที่ไม่ใช่ญาติของนักเรียนเป็นคนผิดแทน

- ข้อ 4 ด.ญ. พรสิริ และ ด.ญ. มนทิราเป็นเพื่อนรักกัน ด.ญ. พรสิริชอบไวยวายเสียงดัง จนเพื่อนคนอื่น ๆ เบื่อหน่าย ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. มนทิราซึ่งเป็นเพื่อนรักกับ ด.ญ. พรสิริจะทำอย่างไร
- ไม่เตือน ด.ญ. พรสิริเพราะกลัวว่า ด.ญ. พรสิริจะโกรธตน
 - เตือน ด.ญ. พรสิริไม่ให้ไวยวายเสียงดังเพราะทำลายสมาธิคนอื่น ๆ
 - เตือน ด.ญ. พรสิริไม่ให้ไวยวายเสียงดัง ต่อนักเรียนคนอื่นเพื่อเพื่อนจะได้รู้ว่าเราหวังดีต่อ ด.ญ. พรสิริ
- ข้อ 5 ในงานกีฬาของโรงเรียน ด.ช. ธวัชชัยเป็นนักกีฬาวิ่งแข่งที่ต้องลงแข่งในรายการต่อไป เกิดบาดเจ็บที่หัวเข่ากะทันหัน จนต้องหาคนลงแข่งแทน แต่คนที่ ด.ช. ธวัชชัยนำมาลงแข่งแทนตนไม่ได้ลงทะเบียนนักกีฬาดังแต่แรก ดังนั้น ด.ช. ธวัชชัยจึงไปขอร้อง ด.ช. ตรีรักษ กรรมการลงทะเบียนนักกีฬาและเป็นเพื่อนสนิทกันช่วยลงทะเบียนย้อนหลังให้ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. ตรีรักษจะทำอย่างไร
- ช่วยเหลือ ด.ช. ธวัชชัยเพราะว่าธวัชชัยบาดเจ็บ
 - ไม่ช่วยเหลือเพราะว่าผิดระเบียบการแข่งขัน
 - ช่วยเหลือเพราะว่าตนเป็นกรรมการและ ด.ช. ธวัชชัยก็เป็นเพื่อนของตน
- ข้อ 6 คุณครูรุ่งฤดีเป็นนางสาวของ ด.ญ. กมลรัตน์นักเรียนที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง ซึ่งในปีนั้นทางโรงเรียนจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาขลุ่ยสากลขึ้น ด.ญ. กมลรัตน์ลงชื่อการส่งจองขลุ่ยลำซำ และทางโรงเรียนก็จัดส่งรายชื่อการส่งจองไปแล้ว เมื่อขลุ่ยที่ส่งจองมาถึงโรงเรียน ปรากฏว่า ด.ญ. กมลรัตน์ไม่ได้ขลุ่ย ถ้านักเรียนเป็นคุณครูรุ่งฤดีจะทำอย่างไร
- บอกให้ ด.ญ. กมลรัตน์รอขลุ่ยชุดต่อไป ที่จะต้องส่งจองในสัปดาห์หน้า
 - เอาขลุ่ยของคนอื่นให้ ด.ญ. กมลรัตน์ไปก่อน แล้วให้คนอื่นรอขลุ่ยชุดต่อไป
 - อธิบายให้ ด.ญ. กมลรัตน์เข้าใจว่าทำไม ด.ญ. กมลรัตน์ถึงยังไม่ได้ขลุ่ยและกล่าวตักเตือน พร้อมทั้งให้ส่งจองในครั้งต่อไป
- ข้อ 7 ในการอ่านหนังสือของ ด.ช. ธีร ที่ต้องอ่านหนังสือให้ได้สัปดาห์ละ 2 เล่ม ในสัปดาห์แรก ด.ช. ธีรทำได้ดี พอล่วงมาสัปดาห์ที่สอง ด.ช. ธีร อ่านได้เพียงเล่มเดียว และให้กำลังใจตัวเองว่าไว้สัปดาห์ต่อไปค่อยอ่านชดเชยเป็น 3 เล่ม ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. ธีร จะอ่านในสัปดาห์ต่อไปกี่เล่ม และเพราะอะไร
- อ่านเพียง 2 เล่ม เพราะตามกำหนดเดิมคือ สัปดาห์ละ 2 เล่ม
 - ไม่อ่านเพราะว่าสามารถชดเชยการอ่านได้ในสัปดาห์ต่อไป
 - อ่าน 3 เล่มเพื่อชดเชยสัปดาห์ที่ผ่านมา

- ข้อ 8 ด.ญ. ชวนชมนัดเพื่อนๆ ไว้ว่าจะไปจัดบอร์ดนิทรรศการวันพ่อด้วยกันที่โรงเรียน แต่เนื่องจากชวนชม ตื่นสายและไปไม่ทันเวลานัดถึง 1 ชั่วโมง ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. ชวนชมจะทำอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
- ไปตามที่นัดไว้และทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น
 - ไปตามที่นัดไว้โดยโกหกว่าจะโทรศัพท์บอกแต่ลืมไป
 - ไปตามที่นัดไว้และสารภาพว่าตื่นสาย พร้อมกับกล่าวขอโทษเพื่อนทุกคน
- ข้อ 9 ด.ญ. สุดาเอาเงินมาจ่ายค่าหนังสือกวตริชา 150 บาทแต่เงินหายไป จึงไปบอกคุณครู และคุณครูจึงได้ตรวจค้นทุกคนในห้องแต่ไม่พบ ด.ญ. สุดาจึงได้หนังสือกวตริชาโดยที่คุณครูออกค่าหนังสือให้ เมื่อกลับมาถึงบ้าน ด.ญ. สุดาพบว่าเงิน 150 บาทอยู่ในกระเป๋านักเรียนของตนเอง ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. สุดาจะอย่างไร
- ทำเฉยๆ ไม่เอาเงินไปให้คุณครู
 - เอาเงินไปให้คุณครูค่าหนังสือ
 - เอาเงินไปให้คุณครูค่าหนังสือและกล่าวขอโทษเพื่อนๆ เรื่องเมื่อวาน
- ข้อ 10 ในร้านค้าสหกรณ์ของโรงเรียน นักเรียนเห็นเพื่อนคนหนึ่งแอบหยิบลูกอมใส่กระเป๋าเสื้ออย่างรีบร้อนและรีบวิ่งออกจากร้านค้าสหกรณ์ไป นักเรียนจะอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
- วิ่งตามเพื่อนออกไปและขอให้แบ่งลูกอมให้ ถ้าไม่ให้จะไปฟ้องคุณครู
 - ดักเตือนเพื่อนด้วยความหวังดีว่าไม่ควรทำแบบนี้
 - ดักเตือนเพื่อนต่อหน้าคนอื่นๆ ให้คนอื่นรู้ว่าเพื่อนขโมยลูกอม คราวต่อไปเขาจะได้ไม่ทำอีก
- ข้อ 11 นักเรียนได้รางวัลชนะเลิศการแต่งกลอนประกวดในวันแม่ แต่ว่ากลอนบทนั้นเพื่อนของนักเรียนเป็นคนแต่งให้ เมื่อถึงตอนก้าวไปรับรางวัลนักเรียนจะบอกหรือไม่ว่ากลอนที่ได้รางวัลนี้ไม่ใช่จากฝีมือนักเรียน
- ไม่บอก รับรางวัลตามที่ได้
 - บอกแก่คุณครูว่าไม่ขอรับรางวัลนั้น และให้คุณครูมอบให้แก่เพื่อนคนนั้นแทน
 - รับรางวัลก่อน แล้วนำไปให้เพื่อนในวันต่อมา

- ข้อ 12 ด.ญ. สุดาสวมรองเท้าทั้งเก่าและขาดมาโรงเรียน ช่วงกลางวันมีเพื่อนถอดรองเท้าไว้หน้าห้องสมุด รองเท้าสวยกว่าของ ด.ญ. สุดาและใหม่กว่ามาก ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. สุดา นักเรียนจะอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
- ก. แอบนำกลับบ้านไปใช้
 - ข. แอบดูอย่างชื่นชม แต่ไม่ยักได้
 - ค. นำไปใส่ ไปเที่ยวในวันหยุด แล้วนำมาคืนที่หลัง
- ข้อ 13 ด.ช. โป้ง พบเงินตกอยู่ 50 บาท ตั้งใจจะนำไปซื้อถ่านก้อนใหม่ใส่รถบังคับมารู้ภายหลังว่าเงิน 50 บาทนั้นเป็นของ ด.ช. แมน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. โป้งจะอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
- ก. ทำเฉยๆ แต่ก็นำไปวางไว้อย่างไม่ให้เพื่อนรู้ว่าตนเก็บไปตอนแรก
 - ข. บอกเพื่อนว่าเราเก็บได้และมอบเงินคืนให้แก่เพื่อน
 - ค. บอกว่าไม่ทราบ และนำไปซื้อถ่านใส่รถบังคับทันที
- ข้อ 14 ด.ช. วงกลมสอบไม่ผ่านในวิชาสังคมศึกษา คุณครูนัดเพื่อสอบซ่อมตอนเย็นหลังเลิกเรียน จึงทำให้ ด.ช. วงกลม กลับบ้านผิดเวลา ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. วงกลมจะบอกกับคนที่บ้านว่าอย่างไรที่กลับบ้านผิดเวลาในวันนี้
- ก. บอกว่าอยู่ทบทวนวิชาสังคมศึกษากับครู
 - ข. บอกว่าคุณครูให้อยู่ช่วยงาน ไม่บอกความจริง กลัวคนที่บ้านรู้ว่าสอบไม่ผ่าน
 - ค. บอกว่าสอบซ่อมวิชาสังคมศึกษาตามตรง
- ข้อ 15 ด.ญ. หน้อยมีหน้าที่นำพานไหว้ครูมาจากที่บ้าน แต่ ด.ญ. หน้อยลืมเอาพานมาในวันที่ซ้อมไหว้ครู ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. หน้อยจะอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
- ก. บอกเพื่อนว่าลืมนำมา และกล่าวขอโทษที่บกพร่องต่อหน้าที่
 - ข. บอกเพื่อนว่าลืม และทำเฉยๆ
 - ค. บอกเพื่อนว่าตั้งใจนำมาแล้ว แต่เห็นว่าเป็นแค่การซ้อมเลยยังไม่เอามา แต่ก็กล่าวขอโทษเพื่อน
- ข้อ 16 ในช่วงสอบกลางภาค ด.ญ. ปานวาดขยัน ท่องหนังสืออย่างขยันขันแข็ง ผลสอบออกมาจึงเป็นที่น่าพอใจ ในขณะที่ ด.ช. วัลลภไม่ขยันอ่านหนังสือ และผลสอบออกมาปรากฏว่าสอบไม่ผ่าน 2 วิชา ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. วัลลภ จะอย่างไรกับการสอบปลายภาคที่จะมีมาถึง
- ก. อ่านหนังสืออย่างเพื่อนเพราะจะได้สอบผ่าน
 - ข. ตกแค่ 2 วิชา คราวหน้าคงจะไม่ตกแบบนี้หรอก
 - ค. อ่านหนังสือเฉพาะวิชาที่สอบไม่ผ่าน

- ข้อ 17 ด.ญ. ฟ้า เป็นหัวหน้าห้อง ซึ่งทำหน้าที่จัดเวรรับผิดชอบผู้เก็บสมุดการบ้านส่งอาจารย์
ด.ญ. ฟ้า โกรธกับ ด.ญ. พร ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. ฟ้าจะจัดเวรให้กับ ด.ญ. พรอย่างไร
- จัดให้ ด.ญ. พร รับผิดชอบเท่าๆ กับเพื่อนคนอื่น
 - จัดให้ ด.ญ. พร รับผิดชอบมากกว่าคนอื่น
 - จัดเวรให้มากกว่าคนอื่น พร้อมกับบอกเพื่อนๆ ให้แกล้งส่งงานให้ช้า
- ข้อ 18 นายแพทย์ท่านหนึ่งสามารถคิดค้นวิธีการชะลอความชราภาพได้ และมีประเทศต่างๆ ทั่วโลกอยากจะได้วิธีทางการแพทย์ของนายแพทย์ท่านนี้ หากว่านักเรียนเป็นนายแพทย์ท่านนี้ นักเรียนจะนำวิธีการชะลอความชราภาพนี้ ไปให้แก่ประเทศใด
- ประเทศของตนเอง เพื่อช่วยรักษาคนในประเทศของตนก่อน
 - บอกสูตรลับนี้แก่ประเทศใดก็ได้ ที่ให้ค่าตอบแทนสูง
 - บอกสูตรลับนี้ให้กับทุกประเทศเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อคนทุกคน
- ข้อ 19 นักเรียนเป็นผู้หนึ่งที่เล่นเทนนิสเก่งมาก เป็นตัวแทนของโรงเรียน ในวันที่ต้องไปแข่งขันทางบ้านของนักเรียนกำลังจะไปเที่ยวต่างประเทศ นักเรียนอยากจะไปเที่ยวกับทางบ้าน แต่แข่งขันกีฬาที่สำคัญ นักเรียนจะอย่างไร
- ไปแข่งขันกีฬา
 - ไปเที่ยวกับทางบ้าน โดยบอกทางโรงเรียนว่า ต้องไปเยี่ยมญาติที่ป่วยยังต่างประเทศ
 - ไปแข่งขันกีฬาแบบให้แพ้ จะได้ตามไปสมทบกับทางบ้านได้
- ข้อ 20 นักเรียนแอบเห็น ด.ญ. ชูใจนำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์ออกมาจากห้องพักอาจารย์หมวดคณิตศาสตร์ ถ้านักเรียนเป็นคนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่เก่ง นักเรียนจะอย่างไรกับ ด.ญ. ชูใจ
- ขอดูและนำไปหัดทำ จนสามารถทำได้หมดทุกข้อ
 - บอก ด.ญ. ชูใจว่า เรามาช่วยกันทำข้อสอบและจะได้ทำข้อสอบได้ในคราวสอบจริง
 - บอก ด.ญ. ชูใจว่าควรนำข้อสอบไปคืนอาจารย์

คะแนนก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ลำดับ	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
1	53	53
2	52	50
3	50	50
4	46	48
5	54	54
6	43	46
7	42	50
8	48	52
9	55	50
10	47	52
11	57	54
12	42	50
13	57	54
14	49	55
15	50	53
16	51	52
17	46	54
18	52	52
19	58	52
20	59	55
21	56	55
22	55	55
23	51	60
24	52	54
25	55	55
26	56	54
27	53	54
28	57	57
29	56	55

ลำดับ	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
30	59	54
31	56	52
32	51	54
33	53	53
34	55	51
35	54	53

แบบทดสอบเรื่องคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (ชุดหลังการทดลอง)

- คำชี้แจง
1. แบบทดสอบชุดนี้ใช้ในงานวิจัย เพื่อต้องการทราบการกระทำหรือความคิดของนักเรียนถ้าเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นกับตัวนักเรียน คำตอบที่นักเรียนเลือกตอบในแต่ละข้อนั้นไม่มีถูกหรือผิดอย่างแท้จริง และไม่กระทบกระเทือนผลการเรียนของนักเรียน จึงขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความจริงมากที่สุด ผลการวิจัยจึงจะถูกต้อง
 2. แบบทดสอบนี้มี 20 ข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ
 3. การตอบคำถามแต่ละข้อให้ทำอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเมื่ออ่านข้อคำถามแล้วให้เลือกตอบทันที
 4. วิธีตอบให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (x) ทับอักษร ก ข และ ค ซึ่งตรงกับตัวเลือกที่นักเรียนเลือกตอบในกระดาษคำตอบ และห้ามนักเรียนขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบ

แบบทดสอบ
มีจำนวน 20 ข้อ

- ข้อ 1 ด.ญ. ตัวเป็นนักเรียนที่เรียนเก่งในห้อง ด.ญ. ตัวจึงมักจะสัญญากับเพื่อนๆ เสมอว่าพร้อมจะช่วยเหลือทางด้านการเรียน วันหนึ่งเมื่อใกล้ถึงการสอบปลายภาคเพื่อนๆ พร้อมใจกันให้ ด.ญ. ตัวตัวให้ก่อนสอบ ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. ตัว นักเรียนจะอย่างไร
- ก. ตัวให้เพื่อนๆ ตามที่ตนเคยสัญญาไว้
 - ข. ตัวให้เพื่อนๆ อย่างเสียมิได้ เพียงครั้งวันที่เหลือให้ไปดูแลเอง
 - ค. ไม่ตัวให้เพื่อนๆ โดยอ้างว่าแม่พาไปเยี่ยมญาติวันหยุด
- ข้อ 2 ด.ช. สมหวังกับ ด.ช. วิทวัสเป็นเพื่อนรักกันมาก วันหนึ่ง ด.ช. สมหวังไปห้องน้ำเห็น ด.ช. วิทวัส กำลังสูบบุหรี่ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีและไม่เหมาะสมอย่างมาก ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. สมหวัง นักเรียนจะอย่างไรกับ ด.ช. วิทวัส
- ก. ไม่กล้าบอกอะไรแก่ ด.ช. วิทวัสกลัวบาดหมางกัน
 - ข. เข้าไปคุยด้วยและพยายามหาทางให้เลิกสูบบุหรี่
 - ค. เตือนให้เลิกสูบเพราะผิดระเบียบของโรงเรียนและทำลายสุขภาพ
- ข้อ 3 ชัยเดชเป็นคนขี้บ่นที่มักซีที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความซื่อสัตย์เมื่อปีที่แล้ว เมื่อ 2-3 วันก่อนเขามีปัญหาไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าเรียนบุตรคนโต วันนี้ชาวต่างชาติขึ้นโดยสารไปดอนเมือง ได้ลืมกระเป๋าตังค์ไว้ในรถของเขา ขณะโดยสารไปดอนเมือง ถ้านักเรียนเป็นชัยเดชจะทำอย่างไรกับกระเป๋าตังค์ของชาวต่างชาติ
- ก. เอาเงินไปจ่ายค่าเทอมบุตรทันที
 - ข. รอสัก 2-3 วันหากว่าไม่มีการแจ้งของชาวต่างชาติว่ากระเป๋าตังค์หายก็ค่อยเอาเงินไปใช้
 - ค. เก็บกระเป๋าตังค์ของชาวต่างชาติและนำส่งตำรวจ
- ข้อ 4 ด.ญ. วินารีไปซื้อถ้วยเตี้ยที่ร้านค้าตอนพักกลางวัน แม่ค้าทอนเงินเกินมาให้ 5 บาท ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. วินารีจะอย่างไร
- ก. คืนเงินให้แม่ค้าเตี้ยนั้น
 - ข. ทำเฉยๆ ดูว่า แม่ค้าจะทราบหรือไม่ก็นำไปใช้
 - ค. ดีใจมากเอาเงินไปซื้อขนมกินเลย

- ข้อ 5 ด.ช. แจงเป็นนักเรียนที่เคยติดยาเสพติดมาก่อนและได้รับโทษจากยาเสพติดมาแล้ว ต่อมาพบว่ามีเพื่อนในห้องอยากจะลองยาเสพติด ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. แจงจะอย่างไร
- เตือนเพื่อนคนนั้นว่าไม่ควรทดลองเพราะตนเคยทุกข์ทรมานจากการลองยาเสพติดมาแล้ว
 - ทำเฉยๆ เตี่ยวเพื่อนคนอื่นก็เตือน
 - ไปบอกครูเพื่อให้เพื่อนได้รับโทษและถูกส่งไปงดเว้นการลองยาเสพติด
- ข้อ 6 วันนี้มีการสอบวิชาพลศึกษา ด.ช. เพทายเล่นวอลเลย์บอลไม่เก่ง และไม่เคยฝึกซ้อมเพิ่มเติมเลยเมื่อสอบแล้ว ผลสอบออกมาต้องสอบซ่อมได้ในสัปดาห์หน้า ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. เพทายจะอย่างไร
- ถ้าสอบตกอีกก็ซ้อมได้อีก คุณครูใจดี
 - บอกตัวเองว่าต้องซ้อมทุกวัน แม้ว่าบางวันอาจขาดไปบ้าง แต่คิดว่าจะได้สอบผ่าน
 - พยายามซ้อมทุกวัน น่าจะดีขึ้นบ้างจากเดิม
- ข้อ 7 บริเวณบ้านที่นักเรียนอาศัยอยู่ มีการปล้นชิงทรัพย์ และนักเรียนเห็นหน้าคนร้ายที่วิ่งผ่านหน้าบ้านไป ถ้าตำรวจมาถามนักเรียนเรื่องคนร้าย นักเรียนจะบอกตำรวจว่าอย่างไร
- บอกตำรวจแต่เพียงว่าเห็นคนร้าย รูปร่างอย่างไรแต่บอกว่าไม่เห็นหน้าคนร้าย
 - บอกตำรวจว่าเห็นคนร้าย และอธิบายลักษณะหน้าตาคนร้าย การแต่งกายของคนร้ายเท่าที่จำได้ให้ตำรวจทราบ
 - ไม่บอกตำรวจเกรงว่าคนร้ายจะย้อนรอยมาทำร้ายได้ บอกว่าไม่รู้ไม่เห็น
- ข้อ 8 ในวันที่ตำรวจจับคนร้ายได้ แต่มีผู้ต้องสงสัย 2 คน 1 ในผู้ต้องสงสัยเป็นญาติของนักเรียน และก็เป็นคนร้ายตัวจริง นักเรียนจะอย่างไรหากว่านักเรียนก็รู้ว่า ญาติของนักเรียนเป็นคนปล้นชิงทรัพย์
- บอกกับตำรวจว่า ไม่แน่ใจว่าใครเป็นผู้ร้ายในผู้ต้องสงสัยทั้ง 2 คนนั้น
 - บอกกับตำรวจว่า ญาติตนเป็นคนร้าย ให้เอาตัวไปขังเลย เพราะก่อความเดือดร้อนมามากแล้ว
 - บอกกับตำรวจว่า ผู้ต้องสงสัยอีกคนที่ไม่ใช่ญาติของนักเรียนเป็นคนผิดแทน

- ข้อ 9 ด.ญ. พรสิริ และ ด.ญ. มนทิราเป็นเพื่อนรักกัน ด.ญ. พรสิริชอบไวยวายเสียงดัง จนเพื่อนคนอื่น ๆ เบื่อหน่าย ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. มนทิราซึ่งเป็นเพื่อนรักกับ ด.ญ. พรสิริจะทำอย่างไร
- ไม่เตือน ด.ญ. พรสิริเพราะกลัวว่า ด.ญ. พรสิริจะโกรธตน
 - เตือน ด.ญ. พรสิริไม่ให้ไวยวายเสียงดังเพราะทำลายสมาธิคนอื่น ๆ
 - เตือน ด.ญ. พรสิริไม่ให้ไวยวายเสียงดัง ต่อหน้าเพื่อนคนอื่นเพื่อเพื่อนจะได้รู้ว่าเราหวังดีต่อ ด.ญ. พรสิริ
- ข้อ 10 ด.ญ. สุธาเอาเงินมาจ่ายค่าหนังสือกวัดวิชา 150 บาทแต่เงินหายไป จึงไปบอกคุณครู และคุณครูจึงได้ตรวจค้นทุกคนในห้องแต่ไม่พบ ด.ญ. สุธาจึงได้หนังสือกวัดวิชาโดยที่คุณครูออกค่าหนังสือให้ เมื่อกลับมาถึงบ้าน ด.ญ. สุธาพบว่าเงิน 150 บาทอยู่ในกระเป๋านักเรียนของตนเอง ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. สุธาจะทำอย่างไร
- ทำเฉยๆ ไม่เอาเงินไปให้คุณครู
 - เอาเงินไปให้คุณครูค่าหนังสือ
 - เอาเงินไปให้คุณครูค่าหนังสือและกล่าวขอโทษเพื่อนๆ เรื่องเมื่อวาน
- ข้อ 11 ในร้านค้าสหกรณ์ของโรงเรียน นักเรียนเห็นเพื่อนคนหนึ่งแอบหยิบลูกอมใส่กระเป๋าเสื้ออย่างรีบร้อนและรีบวิ่งออกจากร้านค้าสหกรณ์ไป นักเรียนจะอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
- วิ่งตามเพื่อนออกไปและขอให้แบ่งลูกอมให้ ถ้าไม่ให้จะไปฟ้องคุณครู
 - ตักเตือนเพื่อนด้วยความหวังดีว่าไม่ควรทำแบบนั้น
 - ตักเตือนเพื่อนต่อหน้าคนอื่น ๆ ให้คนอื่นรู้ว่าเพื่อนขโมยลูกอม คราวต่อไปเขาจะได้ไม่ทำอีก
- ข้อ 12 นักเรียนได้รางวัลชนะเลิศการแต่งกลอนประกวดในวันแม่ แต่ว่ากลอนบทนั้นเพื่อนของนักเรียนเป็นคนแต่งให้ เมื่อถึงตอนก้าวไปรับรางวัลนักเรียนจะบอกหรือไม่ว่ากลอนที่ได้รางวัลนี้ไม่ใช่จากฝีมือนักเรียน
- ไม่บอก รับรางวัลตามที่ได้
 - บอกแก่คุณครูว่าไม่ขอรับรางวัลนั้น และให้คุณครูมอบให้แก่เพื่อนคนนั้นแทน
 - รับรางวัลก่อน แล้วนำไปให้เพื่อนในวันต่อมา

- ข้อ 13 ด.ช. โป้ง พบเงินตกอยู่ 50 บาท ตั้งใจจะนำไปซื้อถ่านก้อนใหม่ใส่รถบังคับมารู้ภายหลังว่าเงิน 50 บาทนั้นเป็นของ ด.ช. แมน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. โป้งจะอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
- ทำเฉยๆ แต่ก็นำไปวางไว้อย่างไม่ให้เพื่อนรู้ว่าตนเก็บไปตอนแรก
 - บอกเพื่อนว่าเราเก็บได้และมอบเงินคืนให้แก่เพื่อน
 - บอกว่าไม่ทราบ และนำไปซื้อถ่านใส่รถบังคับทันที
- ข้อ 14 ด.ช. วงกลม สอบไม่ผ่านในวิชาสังคมศึกษา คุณครูนัดเพื่อสอบซ่อมตอนเย็นหลังเลิกเรียน จึงทำให้ ด.ช. วงกลม กลับบ้านผิดเวลา ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. วงกลม จะบอกกับคนที่บ้านว่าอย่างไรที่กลับบ้านผิดเวลาในวันนี้
- บอกว่าอยู่ทบทวนวิชาสังคมศึกษากับครู
 - บอกว่าคุณครูให้อยู่ช่วยงาน ไม่บอกความจริง กลัวคนที่บ้านรู้ว่าสอบไม่ผ่าน
 - บอกว่าสอบซ่อมวิชาสังคมศึกษาตามตรง
- ข้อ 15 ด.ญ. หน้อย มีหน้าที่นำพานไหว้ครูมาจากที่บ้าน แต่ ด.ญ. หน้อย ลืมเอาพานมาในวันที่ซ้อมไหว้ครู ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. หน้อย จะอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
- บอกเพื่อนว่าลืมนำมา และกล่าวขอโทษที่บกพร่องต่อหน้าที่
 - บอกเพื่อนว่าลืม และทำเฉยๆ
 - บอกเพื่อนว่าตั้งใจนำมาแล้ว แต่เห็นว่าเป็นแค่การซ้อมเลยยังไม่เอามา แต่ก็กล่าวขอโทษเพื่อน
- ข้อ 16 นักเรียนได้ปลาทองมาเลี้ยง 1 คู่ ผู้ที่ให้ปลาทองบอกนักเรียนว่าให้เปลี่ยนน้ำตู้ปลา ทุกๆ 20 วัน เมื่อวันที่ต้องเปลี่ยนน้ำจากตู้ปลามาถึง นักเรียนจะอย่างไร
- ดูว่าน้ำยังสะอาดดีหรือไม่ หากว่าสะอาดดีก็ยังไม่เปลี่ยน
 - เปลี่ยนน้ำจากตู้ปลาทันที เพราะได้เวลาเปลี่ยนแล้ว
 - ยังไม่เปลี่ยนน้ำจากตู้ปลา แต่จะไปเล่นบึงปองก่อน เล่นเสร็จแล้วจึงจะมาเปลี่ยน
- ข้อ 17 ด.ญ. ฟ้า เป็นหัวหน้าห้อง ซึ่งทำหน้าที่จัดเวรรับผิดชอบผู้เก็บสมุดการบ้านส่งอาจารย์ ด.ญ. ฟ้า โกรธกับ ด.ญ. พร ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ. ฟ้า จะจัดเวรให้กับ ด.ญ. พร อย่างไร
- จัดให้ ด.ญ. พร รับผิดชอบเท่าๆ กับเพื่อนคนอื่น
 - จัดให้ ด.ญ. พร รับผิดชอบมากกว่าคนอื่น
 - จัดเวรให้มากกว่าคนอื่น พร้อมกับบอกเพื่อนๆ ให้แกล้งส่งงานให้ช้า

ข้อ 18 นายแพทย์ท่านหนึ่งสามารถคิดค้นวิธีการชะลอความชราภาพได้ และมีประเทศต่างๆ ทั่วโลกอยากจะได้วิธีทางการแพทย์ของนายแพทย์ท่านนี้ หากว่านักเรียนเป็นนายแพทย์ท่านนี้ นักเรียนจะนำวิธีการชะลอความชราภาพนี้ ไปให้แก่ประเทศใด

- ก. ประเทศของตนเอง เพื่อช่วยรักษาคนในประเทศของตนก่อน
- ข. บอกสูตรลับนี้แก่ประเทศใดก็ได้ ที่ให้ค่าตอบแทนสูง
- ค. บอกสูตรลับนี้ให้กับทุกประเทศเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อคนทุกคน

ข้อ 19 นักเรียนเป็นผู้หนึ่งที่เล่นเทนนิสเก่งมาก เป็นตัวแทนของโรงเรียน ในวันที่ต้องไปแข่งขันทางบ้านของนักเรียนกำลังจะไปเที่ยวต่างประเทศ นักเรียนอยากจะไปเที่ยวกับทางบ้าน แต่แข่งขันกีฬาก็สำคัญ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไปแข่งขันกีฬา
- ข. ไปเที่ยวกับทางบ้าน โดยบอกทางโรงเรียนว่า ต้องไปเยี่ยมญาติที่ป่วยยังต่างประเทศ
- ค. ไปแข่งขันกีฬาแบบให้แพ้ จะได้ตามไปสมทบกับทางบ้านได้

ข้อ 20 นักเรียนแอบเห็น ด.ญ. ชูใจนำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์ออกมาจากห้องพักอาจารย์หมวดคณิตศาสตร์ ถ้านักเรียนเป็นคนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่เก่ง นักเรียนจะอย่างไรกับ ด.ญ. ชูใจ

- ก. ขอดูและนำไปหัดทำ จนสามารถทำได้หมดทุกข้อ
- ข. บอก ด.ญ. ชูใจว่า เรามาช่วยกันทำข้อสอบและจะได้ทำข้อสอบได้ในคราวสอบจริง
- ค. บอก ด.ญ. ชูใจว่าควรนำข้อสอบไปคืนอาจารย์

คะแนนหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ลำดับ	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
1	46	57
2	43	45
3	39	52
4	51	60
5	45	44
6	41	57
7	45	60
8	41	60
9	51	55
10	51	56
11	58	60
12	50	49
13	54	60
14	51	58
15	51	60
16	56	60
17	49	60
18	50	58
19	60	59
20	59	58
21	60	52
22	56	59
23	58	53
24	54	60
25	56	60
26	60	50
27	55	52
28	59	60
29	57	60

ลำดับ	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
30	60	54
31	58	59
32	57	57
33	60	58
34	51	54
35	50	60

ภาคผนวก ค : แบบติดตามผลหลังการอ่าน

1. ชื่อหนังสือที่อ่าน _____

2. ตัวละครใดที่นักเรียนชื่นชอบที่สุดในเรื่อง และเพราะอะไร

3. ชอบหนังสือที่อ่านจบหรือไม่ และเพราะอะไร

4. ชอบภาพประกอบในหนังสือที่อ่านหรือไม่ และเพราะอะไร

5. ประทับใจเนื้อเรื่องในตอนใดบ้าง

6. นักเรียนได้ข้อคิดและประโยชน์ใดบ้างจากหนังสือเรื่องนี้

7. พบคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ตอนใดบ้าง

ภาคผนวก ง : จดหมายเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.6.03 / พิเศษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

มกราคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. วรณกรรมสำหรับเด็กจำนวน 60 ชื่อเรื่อง
2. คำโครงปริญญานิพนธ์

ตามที่ดิฉัน นางสาวจิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ นิสิตปริญญาโทภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ กำลังทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย ที่พิมพ์ระหว่างปี 2543-2545” นั้น ดิฉันใคร่ขอรบกวนให้ท่านได้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย คือ วรณกรรมสำหรับเด็กที่ส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 60 ชื่อเรื่อง

ดิฉันใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการพิจารณาดังนี้

1. พิจารณาตรวจสอบวรรณกรรม ซึ่งแต่ละเรื่องจะมีคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์แทรกอยู่ในเนื้อหา 1 ด้านหรือมากกว่า คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์นั้นผู้วิจัยแบ่งเป็นประเด็นรอง 7 ด้านดังนี้

- 1) การประพฤติปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม การถือตรงความจริง
- 2) ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง
- 3) ไม่โลภในสิ่งของผู้อื่น
- 4) ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ไปทำประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง
- 5) ไม่มีพฤติกรรมหลอกลวงทั้งทางกาย วาจา และใจ
- 6) เตือนสติและแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์
- 7) มีความจริงใจต่อหน้าที่การงาน

-2-

2. ขอให้ท่านพิจารณาวรรณกรรมสำหรับเด็ก แต่ละเรื่องโดยพิจารณาตาม คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ตามที่กล่าวข้างต้น และพิจารณารวมถึงจำนวนหน้าของวรรณกรรม ภาพประกอบ และการดำเนินเรื่องชวนให้ติดตาม

3. ประมวลความรู้สึกที่ได้จากการอ่านพร้อมให้คะแนนวรรณกรรมเรื่องนั้นๆ

4. ลงคะแนนในใบลงคะแนนโดยแต่ละเรื่องมีคะแนนเต็ม 10 โปรดให้คะแนนทั้ง 60 ชื่อเรื่อง คะแนนที่ท่านให้ นั้น จะนำไปรวมกับ ผู้เชี่ยวชาญอีก 2 ท่าน เพื่อตัดสินจะคัดเลือก โดยยึด คะแนนรวมสูงสุดลงมา จนได้ 20 ชื่อเรื่อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้คะแนนหนังสือดังกล่าว จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจิตติมา ณะศักดิ์ศิริ)

นิสิตปริญญาโทสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ที่ ศธ 0519.6.03 / พิเศษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

มกราคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์
2. เค้าโครงปฏิญานินพนธ์

ตามที่ดิฉัน นางสาวจิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ นิสิตปริญญาโทภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ กำลังทำปฏิญานินพนธ์เรื่อง “การเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย ที่พิมพ์ระหว่างปี 2543-2545” นั้น ดิฉันใคร่ขอรบกวนให้ท่านได้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย คือ แบบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์

ดิฉันใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการพิจารณาดังนี้

1. ประเมินข้อคำถามทั้งหมด (มี 60 ข้อ แต่เลขข้อในแบบทดสอบไม่ลำดับ หากแต่แยกตามประเด็นรองของคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์) ว่ามีความเหมาะสม ชัดเจน และสัมพันธ์กับคำตอบหรือไม่
2. ลงความคิดเห็นในใบประเมินคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ที่ผู้วิจัยได้แนบมาพร้อมนี้ในช่อง “ใช่” หรือ “ไม่ใช่”
3. ถ้าข้อใด “ใช่” จะสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ หากข้อใด “ไม่ใช่” กรุณาเสนอแนะให้ผู้วิจัยแก้ไขจนกว่าจะนำไปใช้ในการวิจัยได้

-2-

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังกล่าวข้างต้น จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ)

นิสิตปริญญาโทสาขารัฐประศาสนศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ที่ ศธ 0519.12/ 1483

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย วรรณกรรมฯ

เนื่องด้วย นางสาวจิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทยที่พิมพ์ระหว่างปี 2543 – 2545” โดยมี รองศาสตราจารย์พวา พันธุ์เมฆา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรา สุทธิสำแดง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลดา พงศ์พัฒน์โยธิน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย 60 ชื่อเรื่อง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจวรรณกรรมฯ ให้ นางสาวจิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 02-2823800

ที่ ศธ 0519.12/4482

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

// กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย วรรณกรรมฯ

เนื่องด้วย นางสาวจิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การเสริมสร้าง คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย ที่พิมพ์ระหว่างปี 2543 – 2545” โดยมี รองศาสตราจารย์พวา พันธุ์เมฆา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรา สุทธิสำแดง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลภา ศศิวิมล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย 60 ชื่อเรื่อง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ วรรณกรรมฯ ให้ นางสาวจิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2823800

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ
วันเดือนปีเกิด	3 เมษายน 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	83/2 หมู่ 4 ต. บ้านเลือก อ.โพธาราม จ.ราชบุรี 70120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	บรรณารักษ์ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เลขที่ 1 ถนนราชดำเนินนอก แขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กทม. 10200
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จ. นครปฐม
พ.ศ. 2541	ปริญญาตรี ศศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) จาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
พ.ศ. 2548	ปริญญาโท ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ